

עיריית הרצליה

ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 38

שנערכה ביום ראשון בתאריך 9.2.2021, כ"ז שבט, תשפ"א

נוכחים:

מר משה פדלון – ראש העיר

גב' דניאל אייזנברג

מר צבי וייס

גב' מאיה כץ

מר איל פביאן

מר משה ועקנין

גב' דנה אורן-ינאי

מר אלעד צדיקוב

מר אורן אריאל

מר יהונתן יסעור

מר עופר לוי

גבי עופרה בל

גבי איה פרישקולניק

מר רוני וסרמן

מר גרי גוזלן

מר יונתן יעקובוביץ

מר ירון עולמי

מר איתי צור

מר אהוד לזר

מר יוסי קוממי

גבי רינה זאבי

מר יריב פישר

גבי תמר גרוסמן

באמצעות "זום"

עו"ד ענת בהרב-קרן

מר מישל עצמון

ד"ר יעקב נחום

פרוטוקול

משה פדלון : ערב טוב סגני ראש העירייה, חברי מועצה, אורחים נכבדים. אני פותח את ישיבת המועצה שלא מן המניין, לבקשת חברי הקואליציה, אבל ברשותכם שתי דקות אני רוצה להתחיל. אני רוצה לאחל מזל טוב לחבר המועצה יוסי קוממי, שאתמול חגג יום הולדת. יוסי, אני רוצה לאחל לך

לחיים טובים, שמחים, מאושרים, מקסימים, בריאות איתנה ובשורות טובות.

דנה אורן-ינאי: ושתזכה לראות מהפך בחייך.

יוסי קוממי: תודה, תודה.

משה פדלון: חברים, נכון שאנחנו מתכנסים בשבוע הבא,

צבי וייס: גם לי מגיע מזל טוב.

(מדברים ביחד)

צבי וייס: הבת שלי התארסה השבוע.

(מדברים ביחד)

משה פדלון: בשעה טובה. אנחנו נגיע לאהוד.

(מדברים ביחד)

משה פדלון:

חברים, בסוף השבוע שעבר היה רצח מזעזע בנעלה, אישה, ארבעה ילדים רכים, נרצחה על ידי בעלה, ואני הנחיתי את הגורמים הנוגעים לקיים פה עצרת יחד עם רמת השרון, ואכן נערכה פה עצרת מאוד מרגשת, ואני מודה לחברי המועצה שהגיעו, וגם כאן הנחנו לכם על השולחן את הפלייר הזה של נורות אזעקה... אזהרה. אז אני מודה למישל עצמון, שארגנה גם את העצרת יחד עם סיגל רבין, ואנחנו כרשות מקומית נוביל בנושא הזה, אני מתכוון לעלות את זה גם במסגרת השלטון המקומי, עם כל המשמעויות. נושא לפני אחרון, בשבוע שעבר נפרדנו ממנכ"ל העירייה, יהודה בן עזרא, בתום שנות עבודה מבורכות ופוריות. יהודה פרשת בכבוד הראוי מעבודתו בעירייה. אני באופן אישי רוצה להעניק ליהודה הוקרה ומלוא הערכה, ולהודות לו על ההירתמות, וההשקעה האין סופית שלו בעבודה, על הידע, המקצועיות ואחריות, על... הבלתי מתפשר לטובת תושבי העיר הרצליה. עברנו כברת דרך ארוכה יחדיו, בהם ימים רבים של שגרה עם עומס עבודה מבורך, התמודדות עם אתגרים רבים שצלחנו, ואירועים נעימים, שהסבו לנו רגעי אושר. לסיום, בשמכם ובשמי אני מאחל ליהודה מכל הלב, שדרכו החדשה תהיה מוצלחת ומהנה, חיים מאושרים, בריאות איתנה ובשורות טובות. אחרון, לפני שאעביר את ראשות הדיבור לחברי האופוזיציה, לאהוד שלנו נולד תינוק, שמו בישראל עמית מיכאל, אני רוצה לאחל לך בשם חברי המועצה, מנהלי ועובדי העירייה ובשמי, לחיים טובים, מאושרים, נחת ובריאות איתנה.

דנה אורן-ינאי: והרבה שעות שינה.

משה פדלון: אז מכובדיי כולם, חברי המועצה, החל מהיום, שעה שש ועשרה, אני

ממנה את אהוד לזר כממלא מקום מנכ"ל העירייה עד למינוי מנכ"ל קבוע, שיהיה בהצלחה.

(מדברים ביחד)

משה פדלון : בקשה, חברי האופוזיציה, הבמה היא שלכם.
רונן וסרמן : אז ערב טוב. אני מעלה את ההצעה לסדר מספר 1, מאת סיעות
האופוזיציה "יש עתיד", "קהילה, צעירים וסביבה נטו" ו"החופש לבחור"
בנושא בית ספר גורדון.

הצעה לסדר מס' 1 – מאת סיעות האופוזיציה: "יש עתיד בהרצליה", "קהילה, צעירים

וסביבה נטו" "החופש לבחור"

בנושא: גביית תשלומי הורים בבית הספר גורדון

רונן וסרמן : אני אתן טיפה רגע, כי מדובר בנושא שהוא מאוד רגיש מהרבה בחינות.
אני יודע שהעירייה טיפלה בחלק מהנושא הזה, יש איזושהי התחלה של
הנושא הזה, יצא איזושהו מכתב בנושא, אבל זה רק מצב ביניים שלא
נפתר כרגע, וחשוב שכולנו נהיה מודעים לסיפור הזה. בית ספר גורדון
הוא בית ספר ייחודי על-אזורי, שתחום הייחודיות שלו זה בעצם שזה בית
ספר לאומניות. בניגוד לבתי ספר אחרים, שלומדים בהם אולי גם מקצוע
מסוים, בבית ספר הזה כל תלמיד לומד אומנות. זאת אומרת, למרות
שהתקצוב של בית הספר הוא רגיל, כמו שאר בתי הספר, בבסיס שלו,
ממשרד החינוך, כמו יתר בתי הספר שמקבלים מימון ללימודי ליבה, אין
איזושהו תקצוב עודף של משרה החינוך על כך... כן? מישהו אמר רוני.

מאיה כץ :

כן, גם אני שמעתי רוני.

(מדברים ביחד)

הוא שאל איך קוראים לך?

דוברת :

רוני וסרמן : קוראים לי רוני וסרמן. אז אני ממשיך. למרות שמדובר בבית ספר ייחודי
על-אזורי, התקצוב שלו של משרד החינוך הוא תקצוב רגיל, למיטב
ידיעתי. זאת אומרת, שבית הספר בלימודי האומנות שלו מתבסס על
תשלומי הורים כדי לקיים את פעילות האומנות. עכשיו, יש פה את כל
הנושא שאני לא רוצה להיכנס אליו, נושא המשפטי של מה זה תל"ן, מה
זה תשלומי רשות ומה מותר ומה אסור, אני לא רוצה להיכנס לזה. בפועל,
בסופו של דבר, במשך מספר שנים ההורים הם בעצם אלה שמממנים את
רוב פעילות האומנות, אם לא את כל פעילות האומנות, כאשר, אם אני
לא טועה, 92% מהעלויות של מורי האומנות ממומנים מאותו תשלום
הורים לצורך העניין. נוצר מצב, שבמשך מספר שנים ישנם הורים שלא
רוצים לשלם מסיבותיהם, או לא יכולים לשלם מסיבותיהם, אני יודע
שיש פתרונות שאמורים לפתור למי שלא יכול לממן, בית הספר
והעירייה עוזרים, וכל הכבוד על כך, אבל לצערי עדיין אין תשלומים
מלאים, והתוצאה היא שבית הספר כל פעם צריך למצוא פתרונות

יצירתיים כדי לכסות את ההפרשים. השנה, המצב אפילו החמיר, בגלל הקורונה או לא בגלל הקורונה, זה פחות כרגע משנה, עד סוף חודש דצמבר הגבייה בבית הספר הייתה כ 34% ממה שבית הספר היה צריך, ובית הספר יצא בעצם, אחרי שהוא ניסה לדבר ולמצוא פתרונות בתיאום עם מחלקת חינוך, בית הספר יצא בתוכנית שקיצצה לכל כיתה בממוצע באזור ה 16 שעות לימוד בחודש, של אומנות, על מנת שאפשר יהיה להוריד את העלויות לכל הורה, ובכך בעצם להגדיל את כמות ההורים שמשלמים. למיטב ידיעתי, הגיעו כרגע לאזור ה 85% בגבייה... אני שומע את עצמי באקו. אוקיי. 85% גבייה במחיר הנמוך יותר, שהוא כבר נמוך ב 40%. כלומר, חסרים פה סכומים מאוד-מאוד גדולים לבית הספר, כדי שהוא ימשיך להתקיים. ידוע לי שהייתה פה הפגנה למטה, ההורים באו ודרשו פתרון, הייתה ישיבה של איה ושל ראש העיר ושל מחלקת חינוך, ונמצא איזשהו התחלה של משהו עם העירייה, שהעירייה הוציאה מכתב להורים, שהם צריכים לשלם. אבל זה לא פותר כמה בעיות. בעיה ראשונה שזה לא פותר, זה העובדה שכרגע, השנה, כל הכיתות נפגעו והורידו להם שעות, שלא יוחזרו להם כנראה כבר השנה, בגלל כל התהליך שקרה. הדבר השני, הוא שלא ברור להורים בעצם מה יהיה בשנים הבאות. יש פה את העניין המשפטי, ששוב, אני לא נכנס אליו כרגע, כן תל"ן, לא תל"ן, כן תשלומי הורים, לא תשלומי הורים. בפועל, שורה תחתונה, לבית הספר ולהורים אין וודאות מה הולך לקרות, ואיך בעצם אפשר לוודא שהילדים מקבלים את מה שהם אמורים לקבל במסגרת בית הספר הייחודי העל-אזורי הזה. זה נושא שהוא אקוטי מאוד, אני במקרה אבא לשתי בנות בבית הספר הזה, הילדות שלי מאוד נפגעו מהעניין הזה, הן בחרו חוגים מסוימים, או לימודים מסוימים או כיתות מסוימות, ובפועל כרגע הן בכלל לומדות דברים אחרים, וזה מבאס אותן מאוד, וזה לא פתרון. לא סתם היה פה כזה הו-וואה מסביב, כי באמת, הילדים וההורים מאוד נפגעים מהסיפור הזה. אני רוצה גם שמאיה ואיל ידברו על הנושא הזה, אבל זה בגדול כרגע הנקודה.

אני רוצה להוסיף עוד כמה מילים...

מאיה כץ :

(מדברים ביחד)

אז ככה, קודם כל, אני לפחות הבנתי, אני אשלים גם את מה שרוגן אומר, שיצא מכתב, המכתב היה מצוין, עברו כבר מאז 14 יום, והשאלה היא בעצם מה השלבים הבאים? כי עולה איזשהו חשש, ואני מקווה אולי שנפתח את זה לדיון, כדי שנוכל באמת להבין את הדברים, שאם כרגע המכתב, שהיה מאוד טוב, לא יתבצעו צעדי המשך, שאני לפחות אשמח

מאיה כץ :

- לקבל פירוט לגביהם, אז תכלית המכתב בעצם הופכת להיות לא רלוונטית. עכשיו, הבנתי גם שניתן 30,000 שקלים לוועדת ההנחות, בנוסף, משה פדלון :
- בנוסף, נכון, רגע, מאיה כץ :
- בנוסף ל 40 של ראש העירייה, בנוסף. לפני מספר חודשים למנהלת משה פדלון :
- ישירות, זאת אומרת 80,000 ועוד 80,000. ועדיין הבנתי, ושוב, אני ניזונה לא מנתונים של אגף החינוך, אני ניזונה מאנשים שפונים אלינו, שהמכתב מה שעשה, יצר עוד סיטואציה, שאנשים הבינו שהם צריכים לשלם, והגישו שוב בקשות לוועדת הנחות, ולכן גם את הפער הזה יצטרכו לשלם. מאיה כץ :
- אני רוצה לבוא ולומר מה היה... ילד, שיד הורים אינה משגת, אנחנו נתמוך במלוא מובן... ה 40,000 נוספים שהסתיימו היו 40, 39 ו 40, שהסתיימו וצריך עוד, אנחנו נזרים עוד. אנחנו לא נפגע בילדים שיד ההורים אינה משגת. משה פדלון :
- אז קודם כל זאת תשובה נהדרת, ואני בטוחה שישמחו לשמוע אותה, אבל השאלה פה באמת היא שאלה גדולה יותר. השאלה, אולי נכון וצריך לחשוב, שוב, זה לא נמצא פה בהצעה לסדר, כי באמת הדברים שכתובים פה הם הסימפטום של הדבר האמיתי, אבל אולי צריך לשקול הקים בית ספר נוסף בשכונת נווה עמל, שהוא לא יהיה בית ספר מגמות על-אזורי, איה פרישקולניק : אני עונה תוך כדי, או אני מחכה,
- מה שאת רוצה, אם אנחנו בדיון אז אנחנו נשמח. מאיה כץ :
- לא, אז בואי תסיימי מאיה ואז איה תשיב. דובר :
- אוקיי. העניין הוא שאנחנו בעצם רוצים לעלות את ההצעה הזאת לסדר, כדי לדון בכמה נקודות שגם אתם מודעים לזה, וחלקם נפתרו, וגם בעצם להבין איזה פתרון כולל גדול ורחב יותר, יתאפשר בנקודת הזמן, לא בהכרח הזאת, הקורונה מעצימה בעיה שקיימת המון-המון שנים, לא רק אגב בבית ספר גורדון, נושא התל"ן ותשלומי ההורים זה רוחבי בכלל בתי הספר במדינת ישראל, זה נכון, אבל פה בגלל ייחודיות בית הספר נושא התשלומים מקבל איזושהי עצימות נוספת לנושא. איל בבקשה אם אתה רוצה. מאיה כץ :
- אני אוסיף רק שתי מילים, באמת לא אחזור על מה שנאמר. קודם כל, כשאנחנו הגשנו את ההצעה לסדר זה היה לפני זמן מה, בגלל הקורונה הישיבה הזו נדחתה, זה היה תחת סכנת סגירה מוחשית של מגמת האומנות החשובה הזאת בעיר, ורצינו להבטיח שזה לא יקרה, זה דבר ראשון. דבר שני, לטעמי לפחות, ולטעם עוד כמה אנשים, שאני מכבד את דעתם, תוכנית האומנות בבית ספר גורדון היא לא תוכנית תל"ן רגילה, איל פביאן :

כמו תוכנית תל"ן שכל בית ספר יושב ומחליט, וועד ההורים עם הנהלה, אני רואה שאת מסכימה, היא סוג של תוכנית עירונית של אומניות, ולכן צריך להתייחס אליה ככה, ואני חושב שהמבחינה הזאת גם בהיבט של הגבייה אפשר להתייחס לזה כגביית תשלומים מההורים עבור תוכנית חינוך עירונית, ולא כתוכנית תל"ן נקודתית של בית ספר מקומי. עכשיו, אני אגיד מילה על התל"ן בכלל, שזה נושא חשוב. וועד ההורים הארצי כבר הרבה שנים מנסה לפעול כדי שכל סוגיית הגבייה הזאת של וועדי ההורים וההורים תפסק, מכיוון שלמעשה מגלגלים פה על ההורים אחרות לגבות כספים אחד מהשני, כשלמעשה מדובר על נתח כספי לא קטן מהתשלומים עבור החינוך של הילדים שלהם. המדינה החליטה ככה, זה פועל ככה עם הרשויות. אני מאוד אשמח אם עיריית הרצליה בחודשים הקרובים, לא אמרתי מחר בבוקר, תיזום מהלך, גם במהלך הארצי, אם צריך חקיקה, אם צריך עיריות נוספות, מרכז... יסייע לזה שתשלומי התל"ן, תשלומי ההורים, ייגבו על ידי העיריות בנוסחה מסודרת, אבל כרגע, נקודתית, בוודאי שתוכנית האומניות בגורדון היא תוכנית עירונית, כמו... תוכנות אחרות, היא לא תוכנית תל"ן רגילה, ולכן צריך לסייע לבית הספר.

איה פרישקולניק: טוב, אני רוצה להתייחס לכל הדברים האלה, יונתן יעקובוביץ: רגע, יש לי גם איזה משהו לומר בצורה כללית, אני פחות... אני לא מבין למה הדברים האלו, אני דיברתי עם כמה הורים שאני מכיר, שהם חברים שלי, ואני לא מצליח למה הדברים האלה צריכים להגיע לידי הפגנה, הרי אתם יודעים את הבעיות האלה עוד הרבה לפני ההפגנה הזאת, ומשום מה רק כאשר קורית הפגנה, כאשר מגיעים הורים פה לרחבת העירייה, פתאום אז מתחילים לפעול, הדבר הזה עולה עכשיו לדיון של מועצה, שהוא דיון מבורך סך הכל, אבל למה כאשר הפניות,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: איה, אני אשמח אם תתני לי לסיים. למה כשהפניות האלה עולות בזמן את, לא מטפלים בהן?

איה פרישקולניק: כן, מה? לא שמעתי, סליחה.

(מדברים ביחד).

יונתן יעקובוביץ: אני סולח לך. אני אומר, למה כאשר הדברים האלה לא... קורים, לא מטפלים בהם בזמן אמת, וצריך תמיד לחכות לעניין של ההפגנות? זהו. איה פרישקולניק: טוב, אז אני רוצה לענות, בכלל, שתבינו את כל העניין הזה. בית ספר גורדון הוא בית ספר על-אזורי שכונתי, זאת אומרת, שאנשים שגרים בנווה עמל, הבית ספר היחיד שיש להם זה הבית ספר הזה. כיוון שכך, נוצרה תוכנית ייחודית של אומנות, שתעלה את... שנים קודם, עוד לפני

שבכלל הגענו לכל הדברים האלה. זה בהסכמה, הייתה פגישה עם ההורים, לא בגלל ההפגנה ולא אחריה, היו פגישות נוספות עם ההורים לפני, והייתה פגישה אחרי, ואנחנו הגענו להסכמות עם וועד ההורים לשביעות רצונם. ובהחלטות האלה החלטנו כמה דברים, אחת, אנחנו שלחנו את המכתב, ומאיה אמרה עם המכתב. שתיים, הורה שלא משלם, ואני לא מדברת על בעיות סוציו-אקונומיות שקשות לאנשים, זה אנחנו נותנים פתרון, אני מדברת על סרבני תשלום, שמגיעים עם מכוניות פאר, ומחליטים שהם, בגלל שהם גרים בשכונה, הם יכולים,

משה פדלון : ממרצדס עד ב.מ.וו.

איה פרישקולניק : כן. אז לצורך העניין הזה, הורה שהגיע בהרשמה, הרי בגורדון, כיוון שהוא על-אזורי, לוקחים כמות מסוימת של ילדים ומכניסים, ועוד אחוז מסוים של תלמידים מחוץ לשכונה, והם בהגרלה שבנוכחות אייל רייך, שהוא התובע העירוני, אנחנו עושים את ההגרלה הזו. הורה שלא ישלם, שהוא מחוץ לשכונה, הוא יקבל מאיתנו מכתב שהוא לא יכול להמשיך והוא חוזר לבית הספר שלו הוא מיועד באזור הרישום שלו. עכשיו, הורים מהשכונה. אנחנו הגענו לידי הסכמה עם ההורים, ובאמת הם יצאו מאוד שבעי רצון מהפגישה שלנו, שאנחנו הולכים לקראת, אנחנו הולכים לסדר את העניין הזה, ובשנה הבאה מקווה שהלימודים יחזרו להיות לימודים רגילים, ונחזור למתכונת שהייתה כל השנים.

מאיה כץ : איה, מה הצעדים שאתם הולכים לעשות... נשלח מכתב, נכתב,

איה פרישקולניק : את מדברת על ההשלכות של המכתב?

מאיה כץ : אני מדברת, הבנו את הפתרון לגבי הילדים שמגיעים מחוץ לאזור,

דוברת : מאיה לא שומעים אותך, תדברי ברמקול בקשה, תודה.

מאיה כץ : תודה. אני שואלת שוב,

איה פרישקולניק : אני אענה לך, אני אענה לך,

מאיה כץ : אבל צריך לחזור על זה כדי שישמעו.

איה פרישקולניק : את מדברת על המכתב, מה הסנקציות אחרי המכתב?

מאיה כץ : אני מדברת, כן, הסברת לנו כרגע שהילדים שמגיעים מעל-אזורי יקבלו

את הסנקציה, רבותיי, לא תשלמו לא תהיו בבית הספר, כי זו פריבילגיה

שלכם, "פייר אינף". מה לגבי התלמידים שזה אזור הרישום שלהם,

וכמובן אנחנו מדברים רק על סרבי הרישום, מה הסנקציות שבעצם

העירייה הולכת לעשות?

איה פרישקולניק : אז הסנקציות הן כאלה, מי שלא רוצה לשלם ולא רוצה אומנות, יכול

לבחור בין ברנר לשז"ר וליוחנני, זה מרחק של,

אהוד לזר : בהתאם לחוזר המנכ"ל,

איה פרישקולניק : פחות משלושה קילומטרים, והוא יכול ללכת לאותם בתי ספר שאנחנו מייעדים,

אהוד לזר : הוא יכול לבחור, איה?

איה פרישקולניק : הוא יכול לבחור. הוא יכול לבחור,

אהוד לזר : בעצם הוא נרשם לפי העקרונות של חוזר מנכ"ל משרד החינוך בעניין הזה.

איה פרישקולניק : כן, הוא יכול להגיד אני לא רוצה ללמוד אומנות, סליחה, אתם לא יכולים להכריח אותי, אנחנו יכולים להמליץ לו לך לברנר, יוחנני, שז"ר, זה הקילומטרים שמאפשרים. רגע, דבר נוסף, שני הורים, שני נציגים מוועד ההורים נפגשים עם המחלקה המשפטית, ורוצים לראות מה עושים במקרה שיכולים לעשות איזו התראה, איזו סנקציה, כלפי מישהו שבכל זאת מסרב לעזוב, ולא רוצה ודברים כאלה. שני הורים, שהם עורכי דין, ייפגשו בימים הקרובים עם המחלקה המשפטית, והם יגיעו גם להבנות, אני מקווה. העירייה אין לה סנקציות, כיוון שזה תשלומי רשות.

איל פביאן : זה לא בדיוק תשלומי רשות.

איה פרישקולניק : זה תשלומי רשות,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : זה תשלומי רשות, תל"ן זה תשלומי רשות.

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : אבל זה תל"ן אמרת, ותל"ן זה תשלומי רשות.

איל פביאן : המקרה הזה של תוכנית,

איה פרישקולניק : לא נכון, לא נכון, זה תל"ן,

אלעד צדיקוב : זה לא נכון.

איה פרישקולניק : ואנחנו עושים את זה,

איל פביאן : זה שאתם הגדרתם את זה כתל"ן זה משהו אחר, התוכנית היא תוכנית,

איה פרישקולניק : לא, איל, אז אתה,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : כן תל"ן, תוכנית לימודים נוספת לבית ספר גורדון, וזה תשלומי רשות, ה לא חובה כמו ביטוח.

איל פביאן : רגע, שניה. מי שהחליט על זה, זה עיריית הרצליה, זה לא וועד ההורים ובית הספר,

איה פרישקולניק : לא, לא, לא, ממש לא, ממש לא. אתה מטעה את העובדות. זה הוחלט יחד עם וועד ההורים לפני שנים, זה לא הוחלט על ידי עיריית הרצליה בלבד.

איל פביאן : בסדר, אבל מבחינת עיריית הרצליה מדובר בתוכנית עירונית. עכשיו, את בעצמך אומרת שתלמיד שלא ירצה, ההורים לא ירצו שהוא ילמד

אומנות, את תציעי לו הצעות אחרות. זאת אומרת, מי שירשם לשם, הוא מי שכן רוצה ללמוד אומנות.

איה פרישקולניק : נכון.

איל פביאן : עכשיו... ולכן, כל בית הספר ילמד אומנות.

אלעד צדיקוב : לא, לא נכון, או שהוא גר 2 מטר משם והוא רוצה לעבור... הוא לא רוצה לשלם תל"ן, לשם הוא חותר, ואז הוא ילך לברנר.

איל פביאן : שניה, שניה. ברגע שהוא צורך את המוצר הזה שנקרא לימודי אומנות והוא לא משלם, הוא כמו מישהו שחנה בכחול לבן, ואת שולחת לו דו"ח,

איה פרישקולניק : אבל אין לך, אין לך כרגע,

אלעד צדיקוב : זה פשוט לא נכון מה שאתה אומר,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : העירייה... זה לא תשלומי עירייה, זה לא כמו ארנונה ולא כמו מים, זה משהו שזה תשלומי רשות, ופה יש איזו בעיה משפטית, ששני ההורים, שהם עורכי דין, יישבו עם המחלקה המשפטית וייראו, אולי יש איזה משהו שיוכל לעזור בקטע הזה,

יש לי רגע עוד שתי שאלות,

מאיה כץ :

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : דינו כבולות על ידי משרד החינוך, וכמו שאמרת, המשרד אומר לשלם תשלומי תל"ן, ובסופו של דבר אין לך דרכי אכיפה לעניין הזה, ובפעם הקודמת, כשלימור לבנת הייתה שרת חינוך, ילדה, ההורים החליטו שהם לא מוציאים אותה לטיול כי הם סרבי תשלום, והיא לקחה את הילדה באוטו, והיא לא קחה אותה, אתה מבין?

יוסי קוממי : יש לי שאלה איה, הבעיה היא כשילדים נרשמים, באים מחוץ לשכונה, לילדים של השכונה העירייה עוזרת, ילדים שההורים שלהם במצב כלכלי לא טוב העירייה עוזרת, אין לנו בעיה עם זה. יש לנו בעיה עם אנשים שבאים מעבר לשכונה. עכשיו,

איה פרישקולניק : זה אמרתי.

יוסי קוממי : אין בעיה.

דנה אורן-ינאי : מה קורה אם אין להם כסף,

יוסי קוממי : שניה, שניה, תנו לי לסיים, דנה, תני לי לסיים. מה שקורה, רושמים אותם, וכשהם כבר רושמים ומתחילים ללמוד, אז הם מחליטים לא לשלם. אני הייתי מציע,

איה פרישקולניק : אבל רגע, יוסי, אני חייבת לתקן אותך, אנחנו בדקנו, אולי יש אחד או שניים, זה לא רוח בית הספר,

יוסי קוממי : לא משנה, אני מדבר על העיקרון, איה, אני לא מדבר ספציפית על בן אדם זה או אחר, אני אומר,

מאיה כץ : הרשמה מלאה, הוא מדבר על הרשמה מלאה עד תאריך X, ואז תדעו מי לא משלם שנרשם.

יוסי קוממי : למה לא להתנות את ההרשמה של תלמידים מחוץ לשכונה במתן צ'קים מראש,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : זו לא הבעיה שלך, הבעיה שלך ש 15% מתושבי השכונה שיש להם כסף לא משלמים.

(מדברים ביחד)

יוסי קוממי : אבל מי שלא משלם שילך לבית ספר אחר,

אהוד לזר : זה בדיוק הפתרון.

יוסי קוממי : מה שאני אומר, אני אומר, שבן אדם בא להירשם אנחנו יודעים אם יש לו בעיה,

איה פרישקולניק : הם חותמים על מסמך,

יוסי קוממי : איה, אם יש בעיה למישהו מהשכונה שיש כסף, יש להם כסף והם לא רוצים לשלם, אז מראש לא רושמים אותם, אומרים להם חברה,

עופר לוי : אתה לא יודע שהם לא מתכוונים לשלם,

(מדברים ביחד)

יוסי קוממי : איך? איך? הם נרשמים,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : אנחנו עוד לא סיימנו לשאול שאלות,

אהוד לזר : רגע, חברים, שניה, שניה, רגע, יוסי יסיים רגע, שניה.

יוסי קוממי : אני מבקש לסיים. אם בא הורה לרשום את הילד שלו, והוא נותן את

הצ'קים עבור מה שהוא צריך לתת, בגלל שזה בית ספר ייחודי, הוא

נרשם. אחד שלא נותן צ'קים, הוא לא נרשם. אני מבטיח לכם שכל מי,

איה פרישקולניק : ב-א' הוא שילם, ב-ב' הוא לא משלם,

יוסי קוממי : איך, איך?

איה פרישקולניק : הוא שילם ב-א',

(מדברים ביחד)

יוסי קוממי : הוא צריך לרשום אותו, אז אותו דבר לעשות גם ככה, ואז אנחנו לא

נצטרך באמצע הלימודים, באמצע השנה, מחליטים הורים לא לשלם,

אנחנו בבעיה.

(מדברים ביחד)

ירון עולמי : יש לי בן במגמת תיאטרון, וגם הוא הפסיק לבוא. השנה הזאת בגלל הזום

היא בלתי אפשרית, ואנשים שהורגלו לקבל חוויה פרונטלית, שהיא מאוד

חשבוה בלימודי אומנות, מאוד חשובה, אי אפשר להעביר תכנים באותה

צורה באמצעות זום,

יוסי קוממי : טוב, אנחנו לא מדברים על מצב קיים כזה של קורונה,
(מדברים ביחד)

דובר : לא, אבל זה הסיפור בסוף מה שהיה.
ירון עולמי : אם תבדוק בשנים קודמות, אחוז הלא משלמים הוא הרבה יותר קטן.
יונתן יעקובוביץ : היה 15% לא משלמים גם בשנים קודמות. השנה זה התחיל מ 34 ועלה,
(מדברים ביחד)

יוסי קוממי : זה לא משנה, ברגע שההורים יידעו שיש תנאי להורה שיש לו כסף, שהוא
משלם צ'קים מראש, פתרת את הבעיה לכל השנה.
איה פרישקולניק : אתה יכול לשנה, אתה לא יכול,
יוסי קוממי : בסדר, לשנה. שנה הבאה,
(מדברים ביחד)

דובר : איך אתם מתכוונים לבדוק אם להורה יש כסף או לא, אני לא מצליח
להבין,
מאיה כץ : יש וועדת הנחות,
(מדברים ביחד)

דובר : לא, אז בסדר, הורה יכול בסופו של דבר לגשת לוועדת הנחות, ושם לקבל
את ההנחה שלו, אז בעצם כל מי שלא ניגש לוועדת הנחות לא מקבל
הנחה.
(מדברים ביחד)

איתי צור : אני רוצה רגע להגיד משהו ולחזק רגע מה שירון אומר. צריך להבין רגע,
שהשנה הזאת הייתה שנה ספציפית, והסיבה שהיה אחוזי גבייה נמוכים
זה נובע קודם כל מהעובדה, שהיו הורים רבים שלא היו מרוצים בעצם
מהתמורה שהם קיבלו, ובעצם לעבור שיעור מחול בזום או תיאטרון בזום
לא היה טוב, והם לא רצו לשלם, ולכן הגענו ל 30%. ולכן, ברגע שהוציאו
את המורים לחל"ת, זו הייתה החלטה של הוועד ההורים, של ההנהגה
ההורית, קודם כל בשביל סולידריות ובשביל לעזור גם להורים
שמתקשים לשלם, וזה הוריד את המחיר, ובגלל זה גם קפצנו לאחוזים
הרגילים, שזה 85 שכל שנה בעצם אנחנו גובים בדיוק את אותם אחוזים.
עכשיו, חשוב להגיד בסופו של דבר, שהייתה פגישה עם ראש העיר ועם
איה ועם כל הצוות הזה, ועם וועד ההורים, והם יצאו מרוצים, ולכן כל
ההצעה בסוף הזאת, שמדברת ספציפית על גורדון, אני לא מדבר על נושא
הגבייה העירוני, היא לא מטעם רגע ההנהגה ההורית, כי הם בסך הכל
הם מרוצים מהפגישה ויש פגישות המשך, ואני חושב שהפתרונות שניתנו
בפגישה הם ראויים והולמים, ואני חושב שזה נותן תשובה ראויה לכל,
(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : איתי, למה... רגע, רגע, רגע, שניה, אני לא מצליח להבין את הדבר הזה.

איתי, תגייד לי, למה הייתה הפגנה?

אהוד לזר : רגע, שניה, חברים, בואו, נשאלה שאלה,

יונתן יעקובוביץ : כי כולם היו מבסוטים כל הזמן?

(מדברים ביחד)

איתי צור : אחרי הפגישה עם הראש העיר הם יצאו,

יונתן יעקובוביץ : למה הייתה הפגנה אבל? בשביל מה להגיע להפגנה?

איתי צור : זה שאלה אחרת, עזוב, אני לא נכנס לשאלה הזאת.

אהוד לזר : יונתן, תמיד יהיו אנשים שלא מרוצים עד הסוף,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אהוד, אהוד, אל תהיה ציני. אחרי עשרות פניות, גם אתה, אם היית פונה

עשרות פניות לגורם מסוים שהיה מתעלם ממך, היית יוצא להפגין, וזאת

הבעיה.

אהוד לזר : בואו, אני רוצה רגע שניה לאפשר גם ליעקב נחום,

מאיה כץ : רגע, אבל יש לנו כמה שאלות שאנחנו נשמח לשמוע,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : השאלה הראשונה קודם כל שאנחנו נשמח לדעת,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : זה כבר בדיון, עזוב, ירון, אנחנו לא... לא כל דבר פה זה הצבעה.

מבחינתנו, אם אנחנו נקבל תשובות והדיון מתנהל יפה, אז לא צריך את

האקט הזה לטובת האקט. השאלה שלנו קודם כל היא, בעצם מה הולך

להיות בשנה הנוכחית? שזה כן נשמח לשמוע בעצם תשובות ברורות,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : והדבר השני זה בעצם, אם יש כבר תהליך התמודדות לשנה הבאה, קרי,

סתם אני אתן דוגמא, אמר פה משה, מבחינתי כל מי שיעמוד בוועדת

ההנחות יקבל, מבחינתנו זה כבר פתרון. פתרון נוסף אגב שעלה, והוא

בכלל לא עולה כסף, זה איזושהו דף חשיפה של פחות או יותר העלויות של

הרישום, זאת אומרת, אני גם הבנתי שיש אי ידיעה או אי וודאות, לגבי

עלויות הרישום. עכשיו, נכון שיכול להיות שאי אפשר לדעת על השקל,

אבל אפשר להגייד שרישום לבית ספר לאומנויות עולה, נגייד סתם, כ X

שקלים, ושהורים יידעו את זה מראש,

איה פרישקולניק : הם יודעים את זה מראש.

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : איתי, תשמעו... איה, אני משקפת לכם, ואני מקווה שאני עושה את זה

בצורה טובה, דברים שעולים, עכשיו,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : אני מעריכה מאוד, אבל אני אומרת שבגדול, הם כן יודעים על איזה סכום מדובר, הם כן יודעים שבהתחלה הם חותמים שהם ישלמו את הכספים, אבל תמיד יש את ה 15% האלה של הסרבנים, שאותם אנחנו רוצים איכשהו לפענח... שהאחוז יהיה יותר נמוך.

דנה אורן-ינאי : מה הסטטיסטיקה העירונית?

איה פרישקולניק : גם ככה.

דובר : אבל עדיין זה לא נותן להם וודאות שלנה הבאה, איה. אין וודאות. יש

הורים שעברו לשכונה בשביל בית הספר, ואין להם וודאות.

מאיה כץ : רגע, ואני רק רוצה להוסיף שניה עוד משהו אחד ובזה לסיים. אני כן

חושבת, שמכיוון שהמצב הזה עם בית ספר גורדון, למי שגר שם, הרי

בואו, תראו, בסוף הנושא של העלות, לא רק אנשים שנמצאים במצב

סוציו-אקונומי נמוך או מורכב או קשה, ניגשים לוועדת הנחות. לפעמים

משפחה נורמטיבית במצב סוציו-אקונומי סביר פלוס, העלות הזאת

כתושבי מקום היא גבוהה, ויכול להיות שהחלטה לשלוח אותם אולי

לברנר או לדברים אחרים ויש את הכביש הראשי באמצע וכוליי, ועדיין

מדובר בילדים קטנים, סך הכל אי-די' לא צריכים לעבור את הכביש הזה

לבד, כן לחשוב על הקמת בית ספר נוסף, גם השכונה גדלה, לחשוב על זה

כבר ברמת התכנון, למצוא מקום, הוא לא צריך להיות בית ספר גדול, גם

בית ספר שאמורים להקים בהרצליה הצעירה מתבסס, אם אני לא

טועה, כ 12 כיתות, אז למצוא איזשהו פתרון לבית ספר שנותן עוד

אופציה, ללא אומניות, לא על-אזורי, משהו כמו בתי ספר אחרים, וזה

אני חושבת משהו שכן צריך לשקול אותו, ולהכניס אותו בתוכנית

האסטרטגית של התכנון העתידי.

איה פרישקולניק : מאיה, 85% כן רוצים, כן משלמים, כן מעוניינים,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : הורים לא שולחים את הילדים לחוגים כיוון שמקבלים את כל המענה

לבית ספר. העלות זו, אם את לוקחת ועוטפת אותה בכל הפעילויות

האחרון שהבת שלי צריכה לשלם על חוגים, הם יוצאים עוד יותר בזול,

את מבינה?

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : זה בסדר גמור, השאלה אבל אם נבחנה המחשבה, ואם נבדקה בקרב

ההורים? יכול להיות שאנחנו נגלה, ויכול להיות ששווה אולי להעביר

איזשהו סקר כמחשבה, פנימי, באמת פנימי לאגף החינוך, להבין אם

הייתה אלטרנטיבה כרגע אחרת, הרי לא תהיה בשנה הקרובה, גם לא

בשנתיים הקרובות, אבל בעוד חמש שנים, האם זה משהו שהיה רלוונטי

לתושבי השכונה.

רונו וסרמן :

איה, מה שאני רוצה לומר, זה שאותם 15% בסופו של דבר פוגעים באחרים, זה המצב הנתון כרגע. יש הורים שצריכים וודאות מה יקרה בשנה הבאה, כי השנה הם נפגעו, כי הורידו להם שעות לימוד, הסיבה אבל שהורידו את השעות זה לא בגלל ה 15%, ה 15% האלה אנחנו סוחבים אותם כבר שנים קדימה, וכל שנה יש אומניות, וכל שנה אנחנו מסתדרים, ואני באמת-באמת לא רואה... הסיבה שהייתה בעיה ספציפית זה בגלל שההורים לא היו מרוצים מהלימודי אומנות בזום, ובצד גם, ובגלל זה החליטו בהנהגה להוריד את השעות, והנה חזרנו לאותם 85% שאנחנו כבר אותו דבר סוחבים... ואני מקווה שעם הפתרונות עכשיו שיביאו הם יורידו את זה, עדיין נישאר כנראה עם 5-7 אחוז כנראה שלא נצליח להתמודד איתם.

איתי צור :

תודה איתי. בואו נאפשר לד"ר יעקב נחום רגע להתייחס לדברים,

אהוד לזר :

לא, לא, תן לי שתי מילים לפני זה, ואז הוא יתייחס.

איל פביאן :

אוקיי. כן, איל. דקה אחת יעקב.

אהוד לזר :

דקה אחת. אחד, כמי שישב שנים ועסק... התהליך הוא מאוד פשוט. מתחילה גבייה, ההורים מתחילים את הגבייה בתיאום עם הנהלת בית הספר, יש וועדת הנחות. לוועדות ההנחות יש קריטריונים מאוד ברורים, כללים מאוד ברורים, ומשפחה שרוצה הנחה צריכה לפנות לוועדת הנחות לפי הכללים, זה נבדק מסודר, אם היא עומדת בכללים, בקריטריונים, היא זכאית להנחה, מקבלת את ההנחה, ותמיד בסוף מצאנו עם העירייה את הדרכים לממן את זה, אז זה נעשה בצורה מסודרת. כמו שאומרים פה נכון, כל שנה יש אחוז מסוים שלא משלם, זו רעה חולה, וכל השנה נלחמים להקטין אותה. עכשיו, מילה אחרונה, אני רוצה לחזק את מה שאמרו מאיה ויונתן. כשאנחנו הגשנו את הבקשה לישיבה הזו ואת ההצעה לסדר, באותו תאריך, זה היה מספר ימים לפני ההפגנה, המצב בבית בספר הזה, הגיעו קולות שבר שמגמת האומנות בסכנת סגירה, כי המורים לא מקבלים כסף, ועשויים להתפזר, ובסיטואציה הזאת פנינו. עכשיו, זה שמאז נעשו דברים זה מצוין. מה שיונתן קודם שאל, זה למה זה צריך היה בכלל להגיע לשם, ומה שמאיה מעלה זו נקודה מעניינת למחשבה, לפחות לתכנון העירוני, אם יש מקום בשנים הבאות לפתח בנווה עמל בית ספר קטן נוסף, זה רעיון טוב. צריך לבדוק.

אהוד לזר :

יעקב.

דקה אחת,

משה פדלון :

(מדברים ביחד)

שניה רגע, יעקב, שניה, רגע, ראש העירייה מדבר, שניה אחת.

אהוד לזר :

משה פדלון : רק להתייחס למה שאתה אומר, אני הייתי בבית הספר בתחילת משבר הקורונה, והנחתי צ'ק של 40,000 לבלה בסון, ואמרתי בעתיד הקרוב יש משפחה שלא יכולה לשלם, תיקחי מהכסף הזה, אקסטרה של 40 ועוד 40.

איל פביאן : כל הכבוד.

משה פדלון : לא, לא, זה לא התחיל בהפגנה,

יונתן יעקובוביץ : אז למה הייתה הפגנה?

(מדברים ביחד)

משה פדלון : זה תשאל את הפוליטיקה.

יונתן יעקובוביץ : זה לא פוליטי משה, ההפגנה הייתה כי לימודי אומנות נפגעו.

(מדברים ביחד)

משה פדלון : אני בתחילת הקורונה הגעתי לבית הספר, הנחתי צ'ק מעבר לצ'ק של אגף החינוך, צ'ק הנחות. וחברים, אני רוצה לסיים, אנחנו מודעים למצוקות, ולראייה, מתחילת המשבר עד להיום חתמנו, חילקנו, 800 מחשבים חדשים מ 1,500 עד 2,500 ילדים, אין ילד אחד שאין לו מחשב בבית, כך שאנחנו מודעים למצוקות. תודה רבה.

אהוד לזר : אוקיי, תודה. יעקב.

ד"ר יעקב נחום : ערב טוב לכולם. אמרתי אהוד, קודם כל מזל טוב על התפקיד. אני אבל חייב לומר משהו כאנשי ציבור. באמת, השיח הזה מתנהל, מבחינת לפחות, ברמה של סימפטום ולא מחלה. חבריה אנחנו מדברים על מוסר תשלומים, ואני רוצה שניה לתקן ברמת עובדות, בהבדל בין בית ספר על-אזורי לבית ספר רגיל, אני חושב שיש כאן איזה בלבול מסוים. בית ספר על-אזורי הוא ברמת סטטוס, שילדים יכולים להגיע אליו מכל מקום, להבדיל מבית ספר אחר. לגבי תוכנית הלימודים, היא תל"ן לגמרי זהה, בדיוק כמו בית ספר אחר. עכשיו, שערנו בנפשכם שבכל בית ספר, אבל בכל בית ספר, יש תל"ן, והורים לא ישלמו. מה אנחנו אמורים בדיוק לעשות לתוכניות התל"ן בבתי הספר האחרים? להגיד אוקיי, מותר לא לשלם, כי הנה עובדה זה קורה גם בגורדון, לא משלמים, ישלמו עבורם. אז מדוע זה לא נכון בבתי הספר האחרים? כאילו, מה מיוחד בבית ספר גורדון שהוא שונה מאחרים? הוא בית ספר על-אזורי בסטטוס שלו, אבל לא בתוכנית הלימודים. תוכנית הלימודים מושתתת על תל"ן בלבד, מבחינת חוזר מנכ"ל, וזה בדיוק הדמיון בין גורדון לכל בית ספר אחר. אני חושב שהשיח הזה, שאפשר לא לשלם, יש מי שישלם במקום הורים סרבני תשלום, אני חושב שהוא שיח מסוכן, שיכול בעצם ליצור השלכות לגבי הורים בבתי הספר האחרים, כי גם הם יכולים לא לשלם תל"ן. יש תל"ן, וחובת ההורה לשלם אם הוא רוצה לימודים נוספים. אם הוא לא רוצה אז הוא לא יקבל אותם, אבל לא יתכן שכאן ייצא סוג של מסר שזה בסדר,

זה בית ספר גורדון, אפשר לא לשלם כי יש תוכנית אומנות. אז אני רוצה לספר לכם, שבכל בית ספר יש תוכנית, שהיא לא אומנות, אבל בכל בית ספר יש תוכנית שמושתתת בדיוק על שעות תל"ן, אני חושב שהמסר הזה,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק: יעקב, יעקב, יעקב, יעקב, יעקב, יעקב, יעקב, רגע,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק: רגע, אתה הולך למחוזות אחרים. אנחנו לא דיברנו, לא,

(מדברים ביחד)

ד"ר יעקב נחום: אני אומר את דעתי ברמה הערכית,

איה פרישקולניק: לא, אבל אנחנו לא מדברים על הרמה הזו,

(מדברים ביחד)

ד"ר יעקב נחום: אני אומר שיש כאן בעיה של מוסר תשלומים, לא להורים שידם אינה

משגת, לא עליהם מדובר, כי כולם קיבלו מענה וכל הזמן הם מקבלים מענה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: אבל יעקב, אם זאת דעתך, אז אתה יכול לתת את זה במסגרת מכתב לכל

הורה תלמידי הרצליה, אף אחד פה בתוך המועצה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: אף אחד פה בתוך המועצה לא צידד בכך שמישהו יאפשר להורה לא

לשלם, להפך, רצו שכן ישלמו, רצו שהעירייה תפעל לזה שישלמו, אני חושב שלא הקשבת לדיון, סליחה.

(מדברים ביחד)

ד"ר יעקב נחום: לכן אני אומר, שהנושא הזה של סרבני התשלום הוא נושא משפטי די

סבוך, הוא לא פשוט, הוא,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: יעקב, אנחנו לא נכנסנו לנושא המשפטי, אנחנו אמרנו שאנחנו רוצים

וודאות לגבי שנה הבאה, אנחנו רוצים לדעת מה קורה לגבי השעות שנלקחו השנה, והאם ניתן לתת וודאות להורים לשנה הבאה.

אהוד לזר: לגבי שנה הבאה, איה,

איה פרישקולניק: אני רוצה להתייחס לזה.

אהוד לזר: אז בואו נעשה את זה קצר ונמצה את הדיון.

איה פרישקולניק: תלוי קורונה, אם הקורונה תמשיך ויגידו שיש את עדיין למידה בזומים,

אז יש הורים שאומרים שזה לא נותן מענה, ואנחנו נקשיב להנהגת ההורים, ונחליט מה עושים בשנה הבאה. והיה והלימודים חוזרים וכמו

שהיה בשנים העברו, יחזור להיות בדיוק אותו דבר.

משה פדלון: חד משמעית.

איה פרישקולניק : אנחנו פשוט, היום אנחנו לא יודעים להגיד לך מה יהיה בספטמבר שנה הבאה. אנחנו יכולים לשער,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : שהילדים ילמדו פרונטאלי, ויקבלו את כל המענה ואת כל המגוון ויקבלו את כל השיעורים שהיה להם, אבל במקרה שהקורונה תכתוב לנו דברים אחרים, אז אנחנו נשב עם הנהגת ההורים ונראה מה נוח ומה אפשר, בכדי להגיע לעמק השווה.

מאיה כץ : יוני פעם הבאה תשים לי רגיל. אפשר רק לשאול, להבין שהבנו את מה שנאמר? אז נאמר קודם כל פעם ראשונה, שמבחינת המכתב, שני ההורים מוועד ההורים, שהם עורכי דין במקצועם, ישבו עם היועצת המשפטית לבדוק איך מול סרבני הגבייה ניתן לבצע פעולות בהתאם לחוק. בהתאם לחוק.

מאיה כץ : אמרתי, אמרתי. החלק השני, זה שבעצם כל וועדת הנחות וכל אחד שייגש, יוכל לקבל והעירייה תשלים את הסכום שניתן. חד משמעית, כן.

מאיה כץ : אוקיי. החלק השלישי, זה שבסופו של דבר הפעילות עצמה בזום, אין ברירה, כפי שגם אמר פה איתי וגם רונן, מבחינת וועד ההורים הופסקה בעצמה, אבל ככל שתוכל להיות פעילות עתידית, היא תושלם והעירייה תיתן לזה את הגיבוי המלא.

משה פדלון : כן, כן, ברור. לא רק זה, אני העברתי 80,000 שקל למנהלת בית הספר, כדי לשמר את אותם מורים לחל"ת.

מאיה כץ : יש לי... קודם כל, זה נהדר. יש לי בקשה קטנה, אני יודעת שב 15 לחודש אמורים להיפגש, יעקב לדעתי יש לך פגישה נוספת עם וועד ההורים, אולי לא לך, מישהו מכס אמור לשבת איתם כפגישה המשך, אולי זה אצל משה, אני לא יודעת,

ד"ר יעקב נחום : הפגישה היא איתי ואנחנו נפגשים בהמשך,

מאיה כץ : ב 15 יעקב?

ד"ר יעקב נחום : כן.

מאיה כץ : ב 16 אנחנו פה בישיבת מועצה, האם תוכלו לתת לנו "פולו אפ" בעצם מה קורה לגבי הנושא הזה?

אהוד לזר : אין עם זה בעיה, בסדר גמור.

מאיה כץ : כי מבחינתנו, ככל שנאמרו פה הדברים, אני חושבת שזה בדיוק מה שהייתה המטרה, ואז אפשר להוריד את ההצעה מסדר היום, תיתן לנו "פולו אפ" על ישיבת ההמשך,

משה פדלון : רק לומר לכם, שהטיפול בבית הספר, מתחילת המשבר ועד לרגע זה, בוצע באופן משביע רצון.

מאיה כץ : משה, אנחנו פונים בשמם של אנשים שפונים אלינו, שבסוף הפגינו.
משה פדלון : זה בסדר, זכותם... זו דמוקרטיה.
מאיה כץ : אתה יודע, אנחנו לא מביאים את זה למקום שהוא לא נכון.
משה פדלון : אבל אני חוזר, מרגע תחילת המשבר ועד לרגע זה, אנחנו ערים לכל המצוקות בעיר.

יונתן יעקובוביץ : משה, אני מציע, יכול להיות שבאמת העירייה עשתה את כל המאמצים וניסתה לעשות דברים כמו שצריך, ואפילו הצליחה ברובם, אבל זה שקבוצה לא קטנה של אנשים יוצאת להפגין, זה לא בגלל שהכל מושלם, זה בגלל שיש בעיה, ואין טעם לבוא ולהדביק את זה לנסיבות פוליטיות, לנסיבות אינטרסנטיות, אנשים בסופו של דבר, תאמין לי, אנשים לא בכיף שלהם לבוא עם הילדים שלהם לרחבת העירייה להפגין.
משה פדלון : בסדר, הפגינו ויפגינו גם בעתיד, זה בסדר, דמוקרטיה.
אהוד לזר : נעבור ברשותכם לסעיף הבא. רינה? הסעיף הבא בסדר הוא? הם הסירו את זה, הם הסירו את זה מסדר היום.

(מדברים ביחד)

רינה זאבי : אנחנו עוברים להצעה מספר 2, מי מציג אותה?
איל פביאן : כן, כן, אני אתחיל להציג אותה, אחריי חברי יונתן יעקובוביץ.

הצעה לסדר מספר 2 - מטעם סיעות האופוזיציה – "קהילה צעירים וסביבה נטו", "החופש לבחור" ו"יש עתיד בהרצליה".

בנושא – מחדל הרשות המקומית בנושא פתרונות לעסקים בעיר הרצליה בתקופת הקורונה

איל פביאן : טוב, בנושא העסקים בעיר, באמת כל מילה נוספת היא מיותרת. אנחנו דנים בנושא הזה כבר מפברואר-מרץ, ולמעשה במאי הוחלט על הקמת וועדה במועצת העיר, והיו בה עופרה בל, ירון עולמי ויריב פישר מטעם האופוזיציה, ומנכ"ל העירייה היוצא, מר יהודה בן עזרא, הוביל אותה, והתקבלו כל מיני החלטות, והחלטות אחרות לא התקבלו, ובחודשים האחרונים אנחנו רואים שמשבר הקורונה רק הולך ומחריף, עסקים סגורים, חלק מהעסקים סגורים תקופות ארוכות. כמו שאתם רואים, משבר הקורונה הוא מתעתע, ואנחנו לא יכולים לדעת איך ומתי יתפתחו הדברים, כך שאפשר יהיה לחזור לשגרה. זה לא משהו שמישהו יכול, אף אחד כרגע, לשרטט באופן וודאי. בישיבות ממש בשבועות האחרונים הנושא הזה שוב עלה, וראש העיר אמר שהוא לוקח על עצמו לעמוד בראש הוועדה בנושא הזה, ולהביא הצעות, וזה נעשה. לא היה שינוי בהרכב הוועדה במועצת העיר, אבל היו עוד חברי מועצה שהצטרפו, זה בסדר. בכל מקרה, תראו, עסקים שסגורים תקופות ארוכות, או עסקים

שהמחזור שלהם נפגע קשות, או עצמאיים קטנים נקרא לזה, נותני שירותים, שפרנסתם נפגעה תקופות ארוכות, הם במצב שהם צריכים לתת תשובות של תזרים מזומנים לבנקים, לספקים, לעובדים שלהם. הצהרות זה יפה, מכתבים זה יפה, צעדים סמליים זה יפה, דברים אחרים זה מאוד יפה. אם זה לא בא לידי ביטוי במשהו מוחשי, שהבן אדם יכול ללכת איתו לבנק או לספקים שלו, לבית משפט, הוא יכול להגיע לפשיטת רגל, והוא יכול להגיע למצבים פחות נעימים, ועם זה אנשים מתמודדים ומשפחות מתמודדות. עכשיו, ישנם כלים שיש לנו ולא הפעלנו אותם, ואנחנו חושבים שהערב זה הזמן, אחרי כל כך הרבה זמן, לפתוח פה דיון, לאפשר לכל חבר מועצת עיר להגיש הצעה, לשים את ההצעות על השולחן, לקיים עליהן הצבעות. אם ישנן החלטות שדורשות התייחסות של אנשי מקצוע, יועצים, חוות דעת משפטיות, חשבונאיות וכו', יש לנו ישיבת מועצת עיר בשבוע הבא, אותן הצעות שיונחו פה הערב יכולות במהירות תוך שבוע, אם רוצים, לעבור את העיניים של אנשי מקצוע, לחזור לפה בשבוע הבא עם המלצות, ולעשות עליהן הצבעה. המצב הנוכחי, שבו אין תשובות אמיתיות לשאלות שאני העליתי,

איזה תשובות לא קיבלו מענה?

אהוד לזר :

איל פביאן :

אני אשיב לך, תיכף, אם תרצה, אני כרגע רק מציג את ההצעת פתיחה. אבל ההצעה שלי היא פשוטה, לא שלי, שלנו, של הסיעות שלנו, שאנחנו נפתח פה דיון על זה, במסגרת הדיון הזה אני אשמח מאוד לענות לך על השאלה, אני אשמח להציע הצעות, גם כל חבר מועצה אחר פה מהקואליציה והאופוזיציה יוכל להציע הצעות, ננהל דיון, וכמו שאמרתי קודם מה שנחליט הערב נחליט, ומה שלא נחליט בשבוע הבא אחרי חוות דעת מקצועיות. עכשיו, הבעיות שלא קיבלו פתרון ככל הניתן, שאפשר לתת אותן, זה בעיות שאיתן בן אדם פותר בעיות מול הבנק שלוחץ עליו או מול ספקים שלוחצים עליו, ולא דיבורים, ויש פתרונות שאפשר לתת ולא ניתנו עדיין. עכשיו, המצב הזה שבו אנחנו שומעים את הקולות זעקה של אנשים שנמצאים במצוקה בתקופה הזו, ולא משוכנעים שנקטנו בכל האמצעים ובכל הצעדים, ועוברת תקופה כל כך אורכה... אם היינו עכשיו בהתחלה, הייתי אומר אוקיי תמנו וועדה, נדבר בעוד חודש. הזמן הזה נגמר. נגמר זמן הוועדות, נגמר הזמן למנות יועצים, כל החלטה שמועצת העיר רוצה ומוכנה לקבל ויש לה רוב, עכשיו, ולא לדחות אותה. עכשיו, אני אתן ליונתן יעקובוביץ לדבר, ובהמשך אני...

יונתן יעקובוביץ : תודה. דבר ראשון, אני אפתח בזה שאני באמת חושב שהסוגייה הזאת,

למרות שהיא מנוהלת באופן אחר, זו לא סוגיה פוליטית וזו לא סוגיה של קואליציה-אופוזיציה. יש פה עשרות עסקים בעיר שהם זכיינים של

העירייה, חלקם משלמים דמי זיכיון של עשרות אלפי שקלים, אני מדבר ברמה החודשית, חלקם משלמים דמי זיכיון של מאות אלפי שקלים, חלקם יכולים לעבוד בצורה של סגר בצורה של משלוחים וכדומה, חלקם לא יכולים לעבוד בתקופות של סגר בצורה של משלוחים וכדומה, ולכן צריך לעשות פה דיפרנציאציה לגבי כל עסק ועסק. אני הבנתי שעכשיו לאחרונה אפילו עלתה איזושהי הצעה, אחרי שמונה חודשים, הגיע הזמן באמת, למנות רואה חשבון חיצוני, כי הרי כל מה שמתעסקים פה במהלך העניין הזה לגבי עסקים, זה לבדוק כמה כסף הם הרוויחו, כמה כסף הם הפסידו, למנות רואה חשבון חיצוני כדי שיבדוק את הדברים האלה. אני לטעמי, בתקופה שאנחנו נמצאים עכשיו, שמונה חודשים אחרי תחילת משבר הקורונה, זה פשוט לעג לרש.

אהוד לזר : אגב, יש כאלה שעדיין לא הגישו. מסוימים, אבל יש כאלה.

יונתן יעקובוביץ : אם היית שומע את הסוף של המשפט, היית מבין שלדעתי זה לעג לרש, זה שהם לא הגישו, טוב שהם לא הגישו, כי התפקיד שלך הוא לא עכשיו לבוא לבדוק,

אהוד לזר : אז לחלק, פשוט לפטור ללא דיפרנציאציה, זה קצת יותר את מה שאמרת.

יונתן יעקובוביץ : אה כן? אז תגידי לי, למה נתת 30% הנחה לנמוס? הבאת רואה חשבון לבדוק את הנמוס, שנתת לו 30% הנחה?

אהוד לזר : אנחנו קיבלנו החלטה להביא רואה חשבון, בהתאם לדירקטיבה של מועצת העיר,

יונתן יעקובוביץ : אני שואל אותך שאלה פשוטה, למה אתה בורח מהשאלה?

אהוד לזר : אז אני עונה לך תשובה פשוטה,

יונתן יעקובוביץ : כשאתה בחרת לא לגבות כסף מעסקים בחודשים מסוימים, הבאת רואה חשבון?

אהוד לזר : אפשר אותה מורכבות יותר בהרבה מאוד מילים, אבל הן פשוטות. הייתה פה החלטה, דירקטיבה, של מועצת העיר למנות רואה חשבון מלווה, שיתסכל על פן הדיפרנציאציה, כמו שאתה אומר עכשיו, התמנה כזה, מתחיל השבוע לעבוד משרד רואה חשבון לאון טורלינצקי, ולבדוק,

יונתן יעקובוביץ : אחרי חודש, כן.

אהוד לזר : בסדר גמור, ולבדוק כל עסק ועסק שלטענתנו נפגע, וכן הוא יבקש גם את הספרים ואת התבחינים שלו, כי אי אפשר... העירייה היא ראשות ציבורית, והיא לא יכולה להגיד אני לא גובה כסף או אני מחזירה כסף על הפאדי, זה לא עובד ככה.

יונתן יעקובוביץ : סיימת? רגע, רגע, מאיה, בבקשה. סיימת? אני יכול עכשיו לסיים את הדברים בלי שתקטע אותי באמצע?

אהוד לזר : בקשה.

יונתן יעקובוביץ : יופי. אתה יכול גם לענות לי לשאלות?

אהוד לזר : בקשה.

יונתן יעקובוביץ : יופי. איך נתת 30% הנחה לכל השוכרים בבניין המנהלה של המרינה?
הבאת להם רואה חשבון שיבדוק אותם?

אהוד לזר : בחברה לתיירות,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : בנכסים של החברה לתיירות,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : סליחה, עיריית הרצליה זה לא... היא לא הבעלים של 100% מהחברה
לתיירות. החברה לתיירות עובדת בסטנדרטים אחרים,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אני, שאני הייתי יושב ראש של החברה לפיתוח תיירות חשבתי לתומי,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : יש מנגנון סיוע מסוים לחברה לתיירות.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אני, שאני הייתי יושב ראש החברה לפיתוח תיירות, אני חשבתי לתומי,
שהחברה לפיתוח תיירות בתור תאגיד עירוני, חייב באותם ערכים וחובות
בדיוק כמו עיריית הרצליה, ואנחנו פה בתור מועצת העיר הרצליה,
להזכירך ענת, אנחנו בעלי המניות, נקרא לזה האסיפה הכללית, של
החברה לפיתוח תיירות,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : ענת, אני ממש אשמח, ענת, אני ממש אשמח אם את תועילי בטובך לתת
לאדם לסיים את דבריו, ולאחר מכן אני אתן לך להגיד לך מה שאת רוצה.
את כבר פעם שניה קוטעת אותי, אז בבקשה ממך. אני בתור בעל מניות
של החברה לפיתוח תיירות, שנמצא כיום באסיפה הכללית של החברה
לפיתוח תיירות, אומנם זו לא האסיפה הכללית שהתכנסה כדין וכדומה,
יש כל מיני דברים, ובדיוק כמו שעיריית הרצליה החליטה שהיא לא גובה
שכירות מעסקים כאלה ואחרים בחודשים שבהם היה סגר, החלטה
נכונה לפי דעתי, גם אז לא נדרש רואה חשבון לאותה החלטה, וזה שבאים
היום ומבקשים כסף מעסקים שהיו סגורים בתקופה מסוימת, ואם אני
מדבר על חצי מחודש מרץ, אם אני מדבר על הסגר של תקופת החגים
ספטמבר-אוקטובר, זה פשוט גזל. לבוא עכשיו ולבקש כסף מעסקים
שסגורים זה גזל. אני אשמח אבל לסיים את הדברים שלי, אחרי זה תוכלו
להגיד מה שאתם רוצים. הפתרון שאני חושב שהוא הפתרון הנכון, מכה
וכמה סיבות, דבר ראשון, כדי שהציבור יוכל ליהנות מאותם עסקים

כאלה ואחרים. יש עסקים שלא יכולים לעבוד במתכונת של משלוחים, צריך לעשות להם כמו שבאו ונתנו הנחה בדמי שכירות לעסקים שפועלים בבניין המנהלה למשל, שכן יכולים לפעול במתכונת של משלוחים, וטייק אווי וכדומה, כי זה האופי של העסק שם, אז אפשר לבוא ולתת הנחה גם בדמי שכירות לעסקים אחרים, כדי שדבר ראשון, ביום כמו היום, שאנחנו רואים חופי ים מלאים באנשים, גם שהציבור יוכל ליהנות, ובדיוק כמו שבאו ופזרו כיסאות בעשרות עסקים, באמת, יוזמה יפה, לא רעה, באו ופזרו כיסאות בעשרות כיסאות ברחבי העיר, היה אפשר לבוא לפזר כיסאות בחוף הים, כפי שראיתי את הגברת עופרה בל ואת כבוד ראש העיר יוצאים בהצהרה תקשורתית בתחילת מגיפת הקורונה, על הקפסולות עם המשפחות, ופיזור של כיסאות צהובים על כל חוף הים. באמת רעיון יפה, אבל מעבר לרעיון לא קרה כלום, לצערי אני אומר, לצערי, וגם אפשר עדיין לבוא לתקן את זה. דבר ראשון, להפחית בדמי השכירות, כדי שהעסקים האלה לא יפחדו. באונה, תקשיבו, יש שם עסקים שמשלמים 100,000 שקל דמי זיכיון בחודש. אם הוא פותח את העסק עכשיו בשביל להרוויח 10,000 שקל, הוא מסתכן בכך שיבואו ויבקשו ממנו 100,000 שקל. לא כדאי לו לפתוח את העסק, כל בר דעת מבין את זה. עכשיו, הדבר השני שצריך לעשות, ואני אתן לכם גם את הדוגמא איך זה נעשה במקום אחר, אני לא אציין את השם, אבל פשוט... כשאני הייתי היושב ראש של החברה לפיתוח תיירות, אני ירשתי סכסוך בין החברה לפיתוח תיירות לבעל עסק מסוים בחוף הים. אותו בעל עסק, לא משנה עכשיו מה היה הסכסוך, מה, מי אשם, לא אשם, בסופו של דבר הסכסוך הזה עבר לבוררות, ובית המשפט אישר שני דברים, שפה חזרו כבר 15 פעמים שזה לא חוקי, והגברת עופרה בל התראיינה ברדיו, שמבקשים ממנה דברים לא חוקיים. שני דברים עשו שם, האריכו זיכיון של 5 שנים ב 5 שנים נוספות, ודנו מחדש בדמי הזיכיון. שני דברים שאלה אפשריים בכל צורה, בית המשפט אישר את הדבר הזה, וככה זה פועל עכשיו. זה חוקי לחלוטין. מעבר לזה שאנחנו היום רשות איתנה, בדיוק כמו עיריית תל אביב, שבאה והואילה בטובה להוריד את השכירויות של העסקים בחוף הים, אני עכשיו מתייחס ספציפית לעסקים בחוף הים, כי אלה עסקים שלא יכולים לפעול במשלוחים, לא יכולים לפעול בטייק אווי, אלא אם כן יפרסו להם כיסאות שם בחוף הים, כי הם לא יכולים לפרוס כיסאות בעצמם בתקנות האלה של הקורונה, אז אם באה עיריית תל אביב ונתנה הנחה... עיריית תל אביב גובה היום מעסקים בחוף הים 20% מדמי הזיכיון, ובגלל זה עסקים שם פתוחים, ומגישים קפה במתכונת של טייק אווי. עיריית תל אביב באה לעסקים בחודש מאי, לפני

שמונה רואה חשבון חיצוני, לפני שביקשו אישור ממשרד הפנים, לפני שאמרו שהדברים לא חוקיים, נתנו הארכה של הזיכיון של 3 שנים. אז אני ממלמדיי השכלתי, אם עיריית תל אביב יכולה, גם אנחנו יכולים, וחבל שאנחנו לא הובלנו את הדברים האלה, אנחנו צריכים ללכת אחרי אנשים אחרים. בסופו של דבר, תהליך קבלת ההחלטות פה, כשאנחנו יושבים פה כבר כמעט שנה אחרי תחילת הקורונה, הוא לא תהליך קבלת החלטות ענייני. אני ציפית מראש העיר, שבאמת אני רואה אותו כראש עיר חברתי, ואדם טוב בליבו, שבאמת דואג לחלשים מטוב ליבו, אני הייתי רוצה לראות אותו פועל בצורה לא נקמנית. אני מצטער משה, אבל כל ההתנהלות פה בעניין הזה היא התנהלות נקמנית, שפשוט... אין דרך אחרת להסביר אותה. פשוט האנשים... בא בעל עסק אחד, שכבר כמה וכמה פעמים באת וציינת, יש בעל עסק אחד שבא ומתריע על הדברים. אז לא, יש גם שאר בעלי העסקים. אפילו אני יודע שיש פה כמה חברי מועצה שנפגשו עם בעלי עסקים אחרים, ושמעו גם את התלונות שלהם. אבל מה, אותם בעלי עסקים מפחדים להרים ראש, כי הם מפחדים מהפעולות הנקמניות האלה, הם מפחדים מזה שיתעמרו בהם בצורה כזאת או אחרת. ואני חוזר עוד פעם, לבוא ולגבות דמי זיכיון מלאים מעסק שסגור זה גזל. אני רק רואה שאני לא פספסתי משהו. אני רק חייב להגיד לכם בנימה מאוד-מאוד עצובה, זאת לא צורה של התנהלות של עירייה, זה צורת התנהלות של ארגונים שאנחנו לא רוצים להיות חלק מהם. יש פה אנשים שצריכים עזרה, יש פה אנשים שצריכים שיבואו לקראתם. בסופו של דבר מי שירוויח מהעזרה הזאת זה התושבים, וכל הפשע של אותם בעלי עסקים זה לבוא ולעשות שני דברים, לבוא ולהחזיר את ההשקעה שלהם, שהם באו והשקיעו בנכסים האלה מיליוני שקלים בתחילת התקופה, לבוא ולהחזיר את הנזקים שנגרמו בשנה הזאת, ובסופו של דבר גם להרוויח כסף, בשביל זה הם לקחו את הזיכיון. בזה סיימתי.

משה פדלון : אוקיי. ציפיתי, יונתן, שאתה מזכיר את תל אביב, להגיד את האמת ורק את האמת על תל אביב. רק את האמת.

יונתן יעקובוביץ : זאת האמת שאני יודע.

משה פדלון : יש בחור בשם ירון מאתרים,

יונתן יעקובוביץ : ירון קליין שמו.

משה פדלון : נתן לי את כל המידע, ומה שאתה אמרת פה לחברי המועצה, זה שקר בשקרים.

יונתן יעקובוביץ: אז אני מוכן ששנינו נעמוד לדיון בבית משפט, ואתה תבוא עם הדברים שקיבלת מירון קליין, ואני אראה לך שכל מה שאמרת, גם לי בארבע עיניים... בוא, משה, דיברנו על זה, אני גם אמרתי לך את זה, חבר מועצה לומר את האמת ורק את האמת, שאתה מצטט, משה פדלון: גם מראש עיר. אפילו יותר מראש עיר.

משה פדלון: אוקיי, אז אני אגיד לך אחר כך את האמת, אפשר לשמוע את זה גם עכשיו, על תל אביב. אז תל אביב, שים לב, נתנה פטור לשכירות בסגר, כל הימים האחרים שילמו מלא. הם נתנו שלוש שנים הארכה, ומשרד הפנים אמר להם לא חוקי, עד כאן. שתדע. אז לא 20%, הם משלמים מלא.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: בגלל שאני מרשה לעצמי להניח שאתה לא משקר, מטעים אותך, ואתה טועה, ואין שום בעיה לעיריית תל אביב לתת את הארכה הזאת של הזיכיון של השלושים... של השלוש שנים. יותר מזה, היועץ המשפטי של החברה לפיתוח תיירות, בועז נאווה, דיבר עם היועץ המשפטי של חברת אתרים ושמע ממנו את אותם דברים.

משה פדלון: אוקיי.

אורן אריאל: אפשר לשמוע את ענת מתייחסת להנחה שניתנה לנמוש... היא התחילה לדבר.

(מדברים ביחד)

עו"ד ענת בהרב-קרן: אני יכולה לענות לך, אין לי שום מידע באשר להנחה שניתנה לנמוס, מאיה כץ: אני אשלח לך בווטסאפ את המכתב,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ: אני אשלח לך עכשיו בווטסאפ את המכתב, שתהיי מכותבת להנחה. אז כמה הערות. קודם כל, אנחנו כן יודעים שאתרים האריכו, והארכי ובשלוש שנים, ואף אחד פה לא משקר. זה מה שקרה בפועל, וזה מה שאמרנו לכם. סעיף 188 לפקודת העירייה נותן להם גם אפשרות לעשות את הדברים האלה. בסך הכל אנחנו לא היחידים, אמרתי לכם, גם רשות שדות התעופה, ואני זכין שלהם, נתנה הארכות לכולם, וזאת הדרך האופטימאלית לעשות את זה. אין סיבה ללכת ראש בקיר עם עסקים. אתה קשוב לאנשים, אתה קשוב לאנשים שכואב להם. פה מדובר באנשים שכואב להם, והם יפשטו את הרגל בגללנו, וזה על המצפון שלנו, וזה יושב לנו חזק, לכולנו כאן בישיבה הזאת. לעשות 700,000 שקל להוריד לאנשים או 30,000 שקל להוריד לאנשים, בתקופה של 0 הכנסה זה לזרוק אנשים לוויצמן 1 בתל אביב. זו המשמעות של מה שאנחנו עושים כאן. מבחינתי, ההחלטה הראשונה כאן היום היא לא לגבות שכר

דירה לאנשים האלה, ואני גם ביקשתי, זה כתוב בפרוטוקול של הוועדה שלנו, שגם לא נגבה עתידית, לפני שזה עולה לשיבה, אני אגיד לך שראש העיר נתן כבר הנחיה, מחודש ינואר לא נגבה כסף, עד לסיום עבודת הוועדה,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : אז אמרתי, מינואר אין גבייה של כסף, מי שגבו... אחרי ינואר, ביקשו ממנו כסף, אז תעבירי את זה אליי.

מאיה כץ : גבו.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אהוד, נשלח לפני כמה ימים מכתב שמבקש לגבות כסף על הסגר שהיה ספטמבר-אוקטובר.

אהוד לזר : אז אני אשמח לדעת בדיוק מי זה הגורם,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : בקשה, היא יושבת אחת, שתיים, שלוש, שלושה כיסאות מימינך. יוסי קוממי :

יש באמת אנשים שבאו ודיברו, מן הסתם, עסקים שהם בצרה, הם פונים לחברי מועצת עיר. גם אליי פנו, ואמרו תשמע, תראה, שלחו לנו לשלם 700, 800 אלף שקל, בזמן שהעסק בכלל סגור לחלוטין, אין להם שום אפשרות, לא טייק אווי ולא כלום. אז מדובר על האנשים האלו. השאלה היא, אם אנחנו, אם ראש העיר, ואני בטוח שראש העיר רוצה ללכת לקראתם, ואתה אומר שעסק לא ישלם דמי שכירות על זמן שהוא לא עובד, איך שולחים להם מכתב לשלם כל כך הרבה כסף,

משה פדלון : קרין כאן?

אהוד לזר : קרין כאן, כן.

משה פדלון : קרין,

מאיה כץ : רגע, אני רוצה שניה רק להגיד משהו לסיכום, תראו,

מאיה, רגע, מאיה יש לנו עוד דברים, זה לא... ההצעה היא באמת רוצה יריב פישר :

לגעת בהרבה מאוד דברים, והעלנו דברים בישיבות, ואנחנו מדברים גם על הלוואות שאפשר לתת, ואנחנו מדברים על מלא עסקים בעיר... אני חושב שגם רונן הוא איש כזה, אנשים שעובדים מהבית, אנשים שהמשרדים שלהם נמצאים 0 הקלות, אנשים שקיבלו הנחות בארנונה, מספרית בהרצליה, מספרית, ולא דווקא באשמתנו, בגלל מה שקורה בבירוקרטיה, היא אפסית, היא זעומה. אני עכשיו קיבלתי, וסיפרתי היום למאיה, אני קיבלתי הנחה בהרצליה על מאי, כי ככה עובדת המדינה עכשיו, אתה מקבל אישור הקלה על מאי כרגע, ושילמנו כבר קדימה, בכל הארץ שילמנו, בכל הסניפים,

דובר : ארנונה עסקית? על ארנונה עסקית?

יריב פישר : עסקית. הבירוקרטיה קשה, היא עקומה, ואנחנו בתור עירייה, ואני אומר את זה כביקורת עצמית עלינו, לא עוזרים בזה, ואפשר למצוא דרכים לעזור. אתה עם הרשות המקומית, עם ביבס, ללכת, להפוך שולחנות. זה לא יכול להיות, המספרים של עסקים שקיבלו הנחות בארנונה, אני אומר לכם, סתם זורק פה בהרצליה, זה עשרות לדעתי,

אהוד לזר : 121 עסקים קיבלו 100% הנחה, רגע, ועוד, (מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : הם ישלמו אחרי שתיגמר הקורונה?

משה פדלון : חברים, אני מציע,

דנה אורן-ינאי : לא, שאלה.

משה פדלון : חברים, אני מציע, במקום שישמיצו,

יריב פישר : משה, אין פה השמצות, זה כולם ביחד.

משה פדלון : אני מציע שאחרי שאתה תסיים יריב, תשמעו מה אנחנו נתנו, ואני מוכן לשמוע הצעות נוספות,

יריב פישר : זאת ההצעה לסדר, בדיוק, זה מה שמאיה רצתה להגיד. (מדברים ביחד)

מאיה כץ : מצוין.

(מדברים ביחד)

משה פדלון : אבל אתם זורקים, יורים לכל הכיוונים, בואו תשמעו מה נתנו. חברים, אתם לא יודעים את הנתונים, אבל אתם יורים לכל הכיוונים. אני פניתי לשר הפנים ולמנכ"ל משרד הפנים וליועץ המשפטי, ואמרתי האם אני יכול לתת הארכה... אמרו לי דמך בראשך יהיה, אתה תשלם את הכל חיוב אישי,

יונתן יעקובוביץ : אז יש לי פתרון בשבילך, משה, (מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אז יש לי פתרון בשבילך משה, קח את כל העסקים האלה לבוררות, קח את כל... תקשיב, אבל זה כבר קרה. קח את כל העסקים לבוררות, שהבוררות תגיש את זה לבית משפט, בית המשפט יאשר את זה, ואז משרד הפנים לא יכול להגיד לך כן או לא.

משה פדלון : תשמעו מה נתנו, קיבלתי רק היום מכתב ממנכ"ל,

יונתן יעקובוביץ : אבל למה אתה מתעלם? למה אתה מתעלם?

משה פדלון : מה?

יונתן יעקובוביץ : למה אתה מתעלם ממה שאני אומר? באת ואמרת עכשיו משרד הפנים תוקע אותי, אני נותן לך פתרון, קח אותם לבוררות.

משה פדלון : שניה. עכשיו, קרין על הקו, קרין, האם גבינו בינואר-פברואר כסף מהזכיינים?

(מדברים ביחד)

משה פדלון : שמעתם? ההנחה בינתיים רבעון ראשון של,

קרין : שלושה חודשים ראשונים של 21.

יונתן יעקובוביץ : קרין, האם אתם מבקשים לגבות כסף עבור החודשים ספטמבר-
אוקטובר, שבהם היה סגר?

משה פדלון : רק דקה, בואו תשמעו את ההצעה שלנו, תשמעו מה,

יונתן יעקובוביץ : שניה, אבל שאלת אותה, שכולם ידעו את הנתונים משה. רצית שיידעו
את הנתונים, לא?

משה פדלון : אתה יודע שנתן... משרד הכלכלה נתן מיליונים רבים הנחה בארנונה,
95%. היום פנה אליי מנכ"ל משרד הכלכלה ואמר פדלון, העסקים
בהרצליה לא פונים אלינו... הכסף בקופה,

יונתן יעקובוביץ : מסביר לך יריב שהוא קיבל עכשיו אישור על חודש מאי. על חודש מאי
הוא קיבל אישור, אנחנו בחודש... שנה אחרי. אבל שניה, כדי שכולם
יידעו, קרין, האם אנחנו גבינו כסף בתור עיריית הרצליה על חודשים
ספטמבר-אוקטובר, שבהם היה סגר?

קרין : יכול להיות שחלק מהעסקים נגבה, רגע, ואמרנו שבמסגרת של הבדיקה
של הרואה חשבון, שיתחיל את עבודתו מחר, ועל פי החלטה שלו, היה
ויוחלט שצריך להחזיר... לא שהיה צריך להחזיר, כמה צריך להחזיר, אז
מי שנגבה יוחזר לו.

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : סליחה, זה סותר את מה שנאמר פה כרגע.

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : אומר ראש העירייה לא גבינו,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : שם את הדברים על דיוקם, הגבייה, היא נעשית בתחילת רבעון. אז יכול
להיות שחלק מהעסקים נגבה מהם ספטמבר, הרבעון האחרון של 2020,
אנחנו הנחינו להפסיק לגבות. את הקיזוזים אחורה ואת ההחזרים אנחנו
ניתן בהתאם לעבודה שהולך לעשות הרואה חשבון הזה, יוחזר כסף
לזכיינים שלא עבדו. כמה, מתי ואיך? זה ייקבע על ידי וועדת העסקים
שרואה החשבון,

(מדברים ביחד)

עו"ד ענת בהרב-קרן : זו צריכה להיות גם בדיקה פרטנית.

יונתן יעקובוביץ : אהוד, אני מברך על מה שאתה אומר, באמת שאני מברך על מה שאתה
אומר, אבל המטרה פה... סליחה משה, רק לסיים ברשותך. המטרה פה
היא לא שהדברים האלה, ואני אומר את זה עוד פעם בהקשר למה שהיה
מקודם עם בית ספר גורדון, המטרה פה זה לא להגיע להפגנות, המטרה

פה זה לטפל בדברים בזמן אמת. אם אתה יודע שגבית כסף בחודש ספטמבר-אוקטובר, אנחנו היום בחודש פברואר, היית כבר צריך להחזיר את הכסף הזה. העסקים האלה גם ככה נמצאים בתזרים מזומנים שאני לא מקנא בהם. אני לא מקנא בהם.

(מדברים ביחד)

יריב פישר : זה גם לא כסף קטן...

(מדברים ביחד)

יריב פישר : 300-400 אלף שקל לעסק לרבעון, זה סכום רציני מאוד שיכול להפיל אותנו לבור.

מאיה כץ : ואגב, גם בשביל זה לא צריך רואה חשבון, היה סגר, לא עבדו.

יונתן יעקובוביץ : כן, מה אתה צריך רואה חשבון בשביל לבדוק את זה, אני לא מצליח להבין.

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : רגע,

יונתן יעקובוביץ : ירון, אני התחלתי בזה שצריך לעשות דיפרנציאציה בין עסקים שיכולים לתת משלוחים לעסקים שלא יכולים לתת משלוחים, אבל אתה לא צריך בשביל זה רואה חשבון. אגב ירון, כשנתנו את ההנחה ב 30% בבניין המנהלה בחברה לפיתוח תיירות לא לקחו רואה חשבון, הבינו שיש מצב בעייתי,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : די נו.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : ברגע שאתה מאשר את התקציב של החברה לפיתוח תיירות כל שנה בתור אסיפה כללית, יש לך גם אחריות, אל תדאג.

דנה אורן-ינאי : אין ספק שישנם עסקים שעבדו, ועבדו בצורה טובה, ואנחנו מפרגנים ואנחנו מפרגנים ואנחנו שמחים על זה, וצריכה להיות הפרדה. מה שכן, אני מבקשת בנושא שעלה, במידה והוצאו מכתבי גבייה על ספטמבר-אוקטובר-נובמבר ואותם עסקים עד כה לא שילמו, לעצור את הגבייה עד שרואה החשבון יסיים את התהליך, ולא לדרוש מהם עכשיו, כי גם אם הם צריכים לשלם, בוא ניתן לקורונה לעבור, בוא ניתן להם את הדלתא אפילו של חצי שנה, שייכנס חמצן,

(מדברים ביחד)

יוסי קוממי : מאיה, אני רוצה להגיד משהו,

אורן אריאל : לא, לא, סליחה, יוסי, אבל אנחנו... יוסי, יוסי, יש פה אנשים מנומסים מחכים בתור להגיד גם כמה מילים, אם תרשה לי. אני פשוט מצביע... כן, ככה לימדו אותי.

- יוסי קוממי : לא שמעתי אותך.
- אורן אריאל : סליחה, לא משהו אישי. אני חייב לשאול משהו... תודה. משהו תיאורטי, אדוני, אדוני ראש העיר, היה והייתה לך את הסמכות החוקית לתת להם שנתיים, שלוש שנים להאריך את הזיכיון, האם היית עושה זאת?
- משה פדלון : הייתי ניתן להם, בוודאי, חברים, מה זה, אין לי בעיה. חברים, אני כפוף לרגולטור, למשרד הפנים.
- יונתן יעקובוביץ : אז בוא ניקח את זה לבוררות. בוא נקבל החלטה, (מדברים ביחד)
- משה פדלון : המנכ"ל והיועץ המשפטי אמר לי פדלון, אסור לך לעשות,
- יונתן יעקובוביץ : אז משה, משה, בוא נעשה פתרון הכי טבו, בזה אנחנו נסיים את הדבר, בוא נחליט עכשיו במועצה שאנחנו לוקחים את כל העסקים לבוררות, במסגרת הבוררות,
- (מדברים ביחד)
- יוסי קוממי : אני רוצה להגיד משהו, סליחה, יש שני סוגי עסקים, יש עסקים שעבדו חלקית, זה אני מבין הולך לרואה חשבון לבדוק להם מה הרוויחו, מה לא הרוויחו, ולפי זה לתת להם הנחה.
- משה פדלון : אמת.
- יוסי קוממי : ויש עסקים שלא עבדו בכלל. השאלה אם האנשים שלא עבדו בכלל, וישנם כאלו, שבאו אליי ואמרו לי את זה, האם הם שלחו להם לשלם?
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון : עסקים שלא עבדו קיבלו ארנונה... פטור מארנונה, בין 100% ל 90%,
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון : ועסקים שלא עבדו קיבלו חבילות יפות מהמדינה, והרשימות נמצאות אצלי.
- יוסי קוממי : השאלה, משה, משה, אני מדבר על שכירות, לא על ארנונה,
- (מדברים ביחד)
- יוסי קוממי : יונתן תן לי לסיים. תן לי לסיים. אני, מה שאני אומר, אני אומר דבר פשוט, עסק שלא עבד ולא הייתה לו שום הכנסה, קודם כל לא לגבות ממנו שכירות. העסק הזה לא עשה כלום. אני לא מדבר על אלו שעבדו בחלקית, אלה שעבדו חלקית זכותנו לבדוק אותם, לראות מה הם קיבלו ואיזה גודל של הנחה לעשות להם, אבל עסקים שלא עבדו בכלל, הדבר הראשון שצריך לעשות, לא לגבות מהם שכירות.
- משה פדלון : יוסי, לכן באים פה רואה החשבון... ימליצו בפניי, נביא את זה למועצה,
- (מדברים ביחד)
- אלעד צדיקוב : שני דברים, הדבר הראשון אהוד, וראש העיר בעיקר, ראש העיר תשמע. הדבר הראשון, בזמן של בין השמשות, בזמן הכוונה שעדיין לא החליטו

האם הולכים לגבות מהם על... צריך לבדוק את החשבונות וכדומה, לצורך העניין לעצור את הגבייה, בכלל הגבייה לא הייתה צריכה להתנהל. עסק שנמצא בקשיים כאלה, להציב חרב על צווארו של 300,000 שקלים לגבות דמי שכירות, זה כבד מאוד. ברמת המתח הנפשי שיכול להוביל לאובדנות, עד כדי כך, זה דבר ראשון, וצריך לתת את הדעת על הדבר הזה. הדבר השני, כמו שהמשק כולו ייצר לעצמו פתרונות מחוץ למסגרת, כמו לדוגמא מושג החל"ת, עד ערב הקורונה חל"ת זה היה דבר רחוק מהמציאות, לא הייתה אפשרות לאף ארגון להוציא עובדים לחל"ת ליומיים, תחזור, שבוע, תחזור וכדומה... המשק הבין שיש פה בעיה מחוץ לקופסא וצריך לתת לה בעיה מחוץ לקופסא. אותו דבר, הפתרון מחוץ לקופסא צריך להינתן לעסקים. עכשיו יגידו לך... הציע פה פתרון מחוץ לקופסא, אני מספיק לא בקיא בפרטים האלו, מה שהציע יונתן, אם באמת זה הדרך, דרך בוררות, או דרך כל דבר אחר, מצוין, בוא נמצא את הפתרון הזה. ואם אתה ראש העיר, משפט אחרון, אמרת שאתה מוכן לבוא לקראתם וגם לעצור את השכירות וגם להאריך, מבחינתך, עזוב שניה את החוקיות, זה עוד נידון, לא מבקש ממך לעשות משהו בניגוד לחוק, אבל אם אתה כעמדתך האישית כראש עיר, אתה מוכן לבוא לקראתם ולתת להם הארכה של זיכיונות שנה, שנתיים, שלוש, מצוין, שישמעו את זה ממך. ברגע שזאת היא ההחלטה המובילה, עכשיו צריך למצוא את הפתרונות המשפטיים.

משה פדלון : שאל אותי בהיבט שאם תלוי בי, אני אומר כן, אבל אני תחת רגולטור, אלעד צדיקוב : לא אמרתי תתחמק מהרגולציה, אבל יש פתרונות להכל, והבאתי דוגמא את החל"ת,

(מדברים ביחד)

אלעד צדיקוב : ראש העיר, כמה רשויות חוף יש בישראל? 15? 20? כמה רשויות מתוכן יודעות להביא מתוכן יודעות להוביל פתרון מחוץ לקופסא? אני מתערב איתך שהרצליה היא אחת המובילות שמסוגלות להוציא פתרון מחוץ לקופסא... אז אתה מתוך ה 15-20 רשויות חוף, בוא נביא את הפתרון הזה,

משה פדלון : אני דיברתי גם עם ראש עיריית ראשון לציון,

(מדברים ביחד)

אלעד צדיקוב : לא ביקשתי בניגוד לחוק.

משה פדלון : בראשון לציון זכייני הים בסגר קיבלו 50% הנחה, ביתר הימים תשלום מלא. תל אביב בסגר היו פטור, כל יתר הימים מלא. שלוש שנים קיבלו עכשיו מכה ממשרד הפנים לא חוקי. מה אתה רוצה שנעשה?

דנה אורן-ינאי : יש לנו נייר לזה? יש נייר על זה?

- משה פדלון : כן, דיברתי עם ירון חברים, (מדברים ביחד)
אלעד צדיקוב : השיח הוא לעשות רק דברים חוקיים, הדבר שהכי חסר לי והכי מפתיע אותי, שאתה לא יושב איתם.
- משה פדלון : אותם זכיינים שאומרים לי אנחנו נדבר איתך, קודם כל תחתום לנו 5 שנים,
- מאיה כץ : לא, משה, העניין... אלעד, אני חייבת רגע להגיד משהו על מה שאתה אומר. העניין פה הרי בסופו של דבר זה לא לבוא ולהגיד שנה, שנתיים, שלוש, חמש, העניין הוא רגע להבין שהגיע זכיון, נכנס למכרז בסכום X בתנאי Y, עכשיו תנאי Y משתנים, מה שאומרים שאותו תשלום X הוא כבר לא תקף ל Y, ולכן נושא הארכת החוזה בשנה, שנתיים... מי שזה לא יהיה שם, שיהיה על מיוט. הנושא, העיקרון הוא, שאתה נותן את זה כפיצוי מוסכם, בגלל הנתונים שהם עכשיו לא שווים ערך. אתה לא מחזיר לו כסף, אלא אתה נותן את זה כפיצוי מוסכם בהארכת החוזה. מה בא ואומר יונתן? יונתן אומר אוקיי, קודם כל יכנס רואה חשבון, עד שלא נדע לוחות זמנים ולא נבין, אגב רואה החשבון זו הצעה שאנחנו כבר הצענו אותה לדעתי לפני שבעה או שמונה חודשים באחת מההצעות לסדר, לפני חודשיים, וזה תהליך התקשרות,
- אהוד לזר : (מדברים ביחד)
דנה אורן-ינאי : האולם בתיכון היובל פתוח?
- מאיה כץ : ההצעה שלך היא נכונה וטובה, לפני חודשיים כבר הצענו אותה, ואני שמחה שקיבלנו אותה והיא באה לידי ביטוי. אבל בסוף בסופו של דבר, צריך להבין, שאי אפשר לקבוע היום שנה, שנתיים, חמש, זה לא רלוונטי, ולכן גם צר לי... ונקב בשנים, זה לא נכון,
- משה פדלון : הוא לצורך כך גם לקח חברת יחצנות, אני יודע את הכל. לקחו את רני רהב כדי להתעמר בראש העירייה. זה בסדר. אותו אחד גם מהמר, הוא יודע שיש לו תרנגולת שמטילה ביצי זהב, אז הוא שם מיליון שקל,
- (מדברים ביחד)
דובר : ראש העיר זה לא אחד.
- מאיה כץ : יש בחוף הים זכיינים, העירייה, היא מחזיקה הרבה זכיינים, ולכן צריך להתייחס לכולם. הנושא הוא הפיצוי המוסכם. עכשיו, אמר יונתן ובצדק, אם קיימת פה אפשרות טכנית, ממש טכנית, של איך עושים את זה, ולא במסגרת... מי שירצה לחכות לאותו רואה חשבון, על הכיפאק, ממחר הוא מתחיל את העבודה שלו,
- אהוד לזר : (מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ': אגב, מיותר. בתוך הבוררות הבורר ייקח את האחריות, יגיש את זה לבית משפט,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ: מי שיבחר ללכת לפתרון שהוא מסלול של בוררות, שבמסלול של בוררות,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ: את נושא הבוררות אתם מכירים, אולי אתה לא מכיר אהוד, אבל זה

מוכר פה בעירייה, נושא הבוררות. בוררות בהסכמה, אגב, אני אומרת.

יונתן יעקובוביץ': חבר'ה, הרעיון הזה אני לא המצאתי אותו, זה משהו שקרה עם עסק בחוף הים, שאני מסביר לכם שבית המשפט,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ': את עוד פעם נכנסת לי בדברים ענת, די!

דובר: אל תצעק עליה.

אהוד לזר: יונתן, בואו.

מאיה כץ: אבל שגם תיתן לו להשלים,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ': העניין הזה של הבוררות הוא לא דבר שהמצאתי, זה דבר שקיים כבר

בתוך עיריית הרצליה עם עסק שהיו איתו בסכסוך, אפשר לפתור ככה

כמה דברים, אפשר לפתור ככה את הבדיקות שאנחנו צריכים לעשות

בתוך רשות וזה, הבורר יעשה אותם. אנחנו נוכל להוציא את זה מהידיים

של פוליטיקאים שמנסים להתעמר בעסקים כאלה ואחרים בגלל שהם

לא אוהבים אותם, בואו, זה הפתרון הכי טוב שאפשר.

אהוד לזר: יונתן, יונתן, אתה מדבר כאילו כולם פה משפטנים, וכולם מבינים בדיוק

מה אתה אומר. העלית נקודה, אני לא יודע לנהל עליה דיון עכשיו,

יונתן יעקובוביץ': אתה מבין, אתה משפטן.

אהוד לזר: יפה, אני לא יודע, ואני אומר לך שאני לא יודע לנהל עליה דיון עכשיו,

בסדר? כשאני לא יודע דברים, אני גם יודע להגיד אותם. בוא, נבדוק מה

המשמעות של הדבר הזה, ונעשה את זה כמו שצריך.

משה ועקנין: אני רוצה להגיד משהו בנושא הזה. כמו שכולם פה חברי המועצה, אז...

עברו אחד-אחד, ועשו עבודה מאוד יפה, עברו אחד-אחד דיברו איתנו

שעות, גם היום דיברתי איתם כמעט שעה וחצי, עם כל הנציגים מחוף

הים,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין: לא, לא, שניה, שניה, גם מהפארק דיברו איתי, וגם מחוף הים, ודיברנו

על זה היום כמעט שעה וחצי, אבל עוד פעם, אנחנו מתמקדים רק

בזכיינים של עיריית הרצליה. יש מאות עסקים בעיר הרצליה שלא עבדו

בסגר ושילמו שכירות, ואף אחד לא מדבר עליהם שום מילה, רק על הזכיינים הלאה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : שניה, שניה, אל תפריע לי, שניה... ברצף של הדברים. בנוסף לזה, כמו שאמרה דנה, אני חושב שנכון לעכשיו, אני יודע שהפירעון של הרבעון האחרון של 2020 אמור להיפרע עוד כמה ימים. אני מציע, העסקים האלה שלא עבדו לגמרי בסגר הזה בחוף הים או בפארק או במקומות אחרים, לא עבדו בכלל, את הגבייה לעצור כרגע, לעצור אותה. זה לעצור את זה, יש,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : רגע, שניה, מאיה, מאיה, דקה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : רגע, תנו לי אבל שניה לסיים משפט ברצף, מאיה כץ : אני רק חיזקתי את התאריך, אמרתי ב 16 לחודש הם צריכים לשלם, אם עכשיו לא תצא הודעה לעצור,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : אז חברים, רגע, תנו לי לסיים, תודה.

משה פדלון : שקשורות לעירייה מ 1 בינואר,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : רגע, אני רוצה לחדד,

(מדברים ביחד)

משה פדלון : בתקופת הקורונה לא גבתה 3 מיליון שקל, היא נתנה הנחות לכולם,

משה ועקנין : משה, דקה, משה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : תנו לי לסיים בקשה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : רגע, דנה, דנה, תנו לי לסיים, דנה. תנו לי לסיים בקשה. אז כמו שאמרתי וביקשתי, העסקים שלא עבדו בכלל, את הגבייה ב 16 לחודש הקרוב לעצור את זה בינתיים אתה הגבייה, עד בדיקה של הרואה חשבון. בנוסף, בנוסף, אני חייב פה לציין, אהוד, שומעים במיקרופון. סליחה.

אהוד לזר :

משה ועקנין : ראש העיר עשה פה מהלך מאוד גדול, וחשוב מאוד שהוא מינה רואה חשבון חיצוני, לא תלוי באף אחד, בשום אינטרס אישי של אף אחד, לא פוליטיקה ושום דבר אחר, נתונים נטו. בא בעל עסק, מגיש נתונים, מה הוא עבד, כמה הוא נפגע, מה מגיע לו הפרשים, הוא יקבל את ההפרש שמגיע לו עד הגרוש האחרון, זה דבר ראשון. דבר שני, מי שבעל עסק יודע,

גם שהוא הגיש למדינה מענקים... הוא הגיש למדינה מאזנים, כמה הוא הרוויח, כמה יש לו ירידה בהכנסות שלו, לפי זה נבחן המענקים מהמדינה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : אז רגע, שניה, לא, דקה, דקה,

יונתן יעקובוביץ : אף אחד אף פה לא מבקש כסף מהעירייה,

משה ועקנין : אני יודע, לא מבקשים, מבקשים אי גבייה, זה אחד,

יונתן יעקובוביץ : לא, מבקשים מהם הארכת זיכיון תוך גבייה,

משה ועקנין : זה משהו אחר, זה נושא אחר, שניה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : כמו שאמרנו, הרואה חשבון יבדוק, יראה, מי שמגיע לו זיכוי יקבל זיכוי

מלא. דבר נוסף, בנושא הארנונה, כמו שאמר ראש העיר, קיבלנו פטור דרך המדינה חודש מרץ, אפריל, מאי מלא פטור מלא כל העסקים. אני רוצה להגיד בנוסף לזה, אני כיושב ראש וועדת הנחות בארנונה, חברים, עיריית הרצליה החזירה כסף לעסקים ברבעון הזה על ארנונה, יש אנשים הרי יש להם הוראת קבע עבור ארנונה, קיבלו החזר כספי בחזרה עבור ארנונה. כולם.

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : אתה משבח את העירייה שפעל לפי חוק המדינה, כל הכבוד. אנחנו

שואלים איפה העירייה,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : שאנחנו ביחד עם... של המחלקה לפיתוח עסקי גם עזרנו לעסקים להגיש

את זה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : בכל הארץ... עשו אחוז זיכוי או עשו הקפאה, פה החזירו כסף, החזר כספי

בהרצליה היחידה בארץ עשו את זה. זה דבר שני. בנוסף, מחודש מאי עד היום כל עסק שרוצה להגיש בקשת הנחה בארנונה, יש לו אפשרות לקבל הנחה 95%, הוא מגיש את הנתונים הכספיים שלו עם הירידה שלו במחזורים, מקבל הנחה 95% בארנונה,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : אני רוצה לסיים עם הזכיינים, בזה נסיים, כמו שאמרנו אהוד, אני מבקש

עוד פעם, ב 16.2... להקפיא את הגבייה שלו,

אהוד לזר : אנחנו נסיים פה את הישיבה הזאת,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : זה חמצן, זה חמצן לעסקים האלה,

אהוד לזר : נבדוק את זה, אני אומר שוב, הרואה חשבון מתחיל לעבוד מחר, נבדוק, רשמתני לפניי... עוד הערב. הסיפור, ואני מוסיף פה, ואני מצטרף לדברים האלה, סיפור של דמי שילוט, פטור מדמי שילוט, אגרות שילוט, יגיע אליכם בשבוע הבא לישיבת המועצה, מעבר לפעילות שאנחנו עושים, 220 עסקים שקיבלו את ההנחות, אנחנו גם גייסנו סטודנטים יחד עם הבינתחומי ויחד עם המחלקה לפיתוח עסקי לעזור לאנשים האלה להגיש את הנושאים האלה. הזרמנו הרבה מאוד הטבות בתחום החניה, כדי לאפשר כמה שיותר חניה ברחוב,

משה פדלון : פעם שניה, וההנחיה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אתם מדברים פה על עסקים שצריכים לשלם דמי שכירות של 100,000 שקל בחודש, אתם מבינים על מה אתם מדברים?

אהוד לזר : אבל עניתי על זה,

יונתן יעקובוביץ : אתה יודע מה זה אגרת שילוט?

משה פדלון : מי? מי שילם 100,000 שקל בחודש?

יונתן יעקובוביץ : ככה משלמים לך עסקים בחוף הים,

(מדברים ביחד)

משה פדלון : למען צנעת הפרט, אני לא רוצה לפרט לך מי לא שילם, עזוב. מתחילת המשבר,

יונתן יעקובוביץ : 2.9 מיליון שקל שילמו לך אחרי הפסיקה של הבורר, על מה אתה מדבר? משה פדלון : אני לא רוצה להיכנס לזה.

יונתן יעקובוביץ : עזבו, אתה יודע מה, עזוב מי שלם לא שילם, הזיכיון בחוף הים הוא זיכיון של 100,000 שקל בחודש.

אהוד לזר : אנחנו חוזרים לזיכיון, ואמרת,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אני רוצה להבין משהו אחד, למה אנחנו לא יכולים, ואני באמת, אני שואל את זה, עם מישהו צריך הסבר לגבי העניין הזה של הבוררות אני יותר מאשמח, אני חושב שזה מספיק חשוב כדי שנהיה פה עוד עשר דקות רבע שעה. למה אנחנו לא יכולים לעלות פה להצבעה, בוא נוציא את הדבר הזה משולחן המועצה, זה לא יכול להתנהל ככה יותר. אנחנו כבר שנה בתוך הזה, נעביר את זה לבוררות מוסכמות, שתטפל בדבר הזה ותמצא את הפתרון.

אהוד לזר : אם הרעיון הזה היה כל כך טוב, וחודשיים היה לכם אותו, חבל שלא אמרת לפני זה, שהיינו בודקים אותו,

יונתן יעקובוביץ : אני אומר את זה כל הזמן, על מה אתה מדבר? אתה פשוט לא מקשיב. תגיד לי, אני לא נתתי לכם,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : רגע, אהוד, אהוד, הוא אומר את זה עכשיו. בשבוע הבא... אהוד, הוא אומר את זה עכשיו, בשבוע הבא אנחנו מתכנסים עוד פעם ב 16 לחודש, זה 7 ימים כדי להבין מה נושא הבוררות, האם ניתן לעשות נושא של בוררות, כמובן בהסכמה, להציע את זה, בעל עסק יכול להחליט שכן, יכול להחליט שלא, זה בסדר גמור. אגב, ההחלטות מחייבות את כל הצדדים, ואז להביא את זה לדיון,

יונתן יעקובוביץ : ומקבלות תוקף של בית משפט.

מאיה כץ : מי בעד, מי נגד. תראו, אנחנו הבאנו,

עו"ד ענת בהרב-קרן : אבל מאיה, מאיה, הדיון כרגע הוא לא בוררות, כן או לא,

מאיה כץ : ענת, הדיון כרגע הוא דיון להצעות לסדר קונקרטיות שאפשר לתת פתרון לבעלי העסקים, זו ההצעה לסדר, זה פתרון שעולה. בבקשה ענת.

עו"ד ענת בהרב-קרן : מאיה, אפשר לדבר רגע?

מאיה כץ : כן, כן.

עו"ד ענת בהרב-קרן : אני אומרת שהדיון כרגע הוא לא בוררות כן או לא, הדיון כרגע קודם כל, גם אם יוחלט ללכת לבוררות או לא, קודם כל צריך לראות שיש סכסוך, וקודם כל לפני שיש סכסוך, מי שמוסמך לטפל בעניין הזה זה דירקטוריון החברה, הוא זה שמוסמך להגיד כן הולכים לבוררות, לא הולכים לבוררות, כי הוא זה שעומד מול הזכיין. זה לא התקשרות של העירייה. הבוררות שהייתה בעבר, אני לא זוכרת את המקרה, אבל היו לה את הנסיבות שלה, וזה היה דבר אחר, ואנחנו לא נמצאים באותו מקום. אנחנו נמצאים כאן במקום, שכרגע כתוצאה ממשבר הקורונה הגענו לאיזשהו נושא של סיכול, ואנחנו צריכים לראות כיצד אנחנו פותרים את הסיכול הזה. הצדדים כרגע נמצאים במשא ומתן, אנחנו בודקים את העובדות, בדיוק בשביל זה מונה רואה חשבון, ולאחר מכן יוכלו להגיע מסקנות,

יונתן יעקובוביץ : אז אפשר לפתור את הבעיה, ענת צודקת, אנחנו עדיין לא נמצאים בסכסוך פורמאלי, כדי לפתור את הבעיה הטכנית הזאת שענת הציעה, אפשר פשוט לעשות כזה דבר, להגיד לחברים, לבעלי העסקים, תגישו כתב תביעה של עמוד וחצי, אנחנו נגיש כתב הגנה של עמוד וחצי, בית המשפט מחויב להפנות את הצדדים לגישור, משם לבוררות, ובא לציון גואל.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : אתם בישיבת מועצה, אתם מוקלטים,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : ואני מוקלט, ואני אומר לך שזה יהיה מקובל על כל בר דעת במדינת ישראל, תפסיקו קצת עם השטויות שלכם.

- אהוד לזר : קצת ממלכתיות גם.
(מדברים ביחד)
- מאיה כץ : אני רוצה רק להזכיר שהמטרה של הישיבה היא לעלות רעיונות. עלה נושא הבוררות, שבוע הבא אנחנו מתכנסים ב 16.2 יש ישיבת מועצה, תבואו עם חוות דעת לגבי זה,
- צבי וייס : עניין הבוררות, אנחנו התכנסנו פה, ובעיקר מה שחברים אמרו שכל אחד קיבל פניה, 700,000 שקל, 100,000 שקל, זה מצוקה שלא יכולים לעמוד בפניהם, ועכשיו שמענו פה חצי פתרונות. העניין של ההמשך הזכיינות וזה, ראש העיר אמר, אם היה מותר לי ואם אני יכול, הוא מודיע, אני אעשה את זה. לכן אנחנו צריכים לדון כרגע בדברים שאנחנו יכולים לעזור למסכנים הלאה. רק רגע, אני לא מבין,
- (מדברים ביחד)
- צבי וייס : רק רגע, אני לא אמרתי שזה לא עזרה ולא... בכלל לא הזכרתי את זה, מה שאמרתי, שראש העיר אמר שאם זה ייתכן, הוא אומר את זה, הוא מצהיר את זה, אתם בבוררות גם תוכלו להגיד מה שראש העיר אמר, אבל... אבל רגע. אבל כרגע מה עומד על הפרק? על הפרק עומד שמישהו קיבל 700,000 שקל, מישהו קיבל זה, אז ראש העיר קודם כל אמר מינואר ועד הלאה לא משלמים, עכשיו,
- (מדברים ביחד)
- מאיה כץ : זה לא מה שנאמר,
- (מדברים ביחד)
- מאיה כץ : אני שואלת לפרוטוקול,
- דנה אורן-ינאי : אבל זה מה שביקשתי שנצביע עליו,
- צבי וייס : אני באמצע, דנה, אני באמצע הדיבור לפרוטוקול,
- (מדברים ביחד)
- צבי וייס : אמרו פה כולם, אמרו על החודשים ינואר, עכשיו מתחילת השנה, מה שהם קיבלו אז הם לא ייגבו, זה לא בעיה לכמה עסקים, הרי אם יש מאות עסקים לא עם הבעיה, כולם יודעים מי יש לו מאות אלפים, ואפילו, גם מי שיש לו אין לו עכשיו.
- צבי וייס : רק רגע, אפשר להודיע להם, ההודעה... אני לא הפרעתי לך. אני אומר, הדברים האלה יכולים להודיע להם, מאחר מהגבייה קיבלתם זה, אתם לא צריכים לשלם. אבל רק רגע... והודיעו את זה פה. עכשיו, לגבי החודשים, יש חודשים שהיו לפני ינואר, ברבעון האחרון, אבל הרבעון האחרון מי ששילם ויבדקו את העניין, אז הם יחזירו להם, אבל אנחנו צריכים לדון כרגע על מה שבידנו לעשות כרגע. אנחנו גם היינו רוצים לעשות עכשיו זיכיון עד אחרית הימים, אין לנו יכולת,

יונתן יעקובוביץ : אגב, משה, משה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : שאלתי שני חברים שיש להם מסעדות בתל אביב, אחד בפרישמן ואחד במנדרין, 25% הנחה על השכירות פלוס שלוש שנים הארכה בזיכיון, מעכשיו. אני אומר לך שמטעים אותך.

(מדברים ביחד)

צבי וייס : לא ראינו את חולדאי מצליח כל כך בכל מיני דברים,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : חברים, בואו נעשה דבר כזה. לגבי החוסר בהירות,

מאיה כץ : ה 16 לחודש זה לדעתי הנושא הכי קריטי כרגע,

אהוד לזר : אני מקבל את זה, מקבל את זה. אנחנו נבדוק את זה משפטית, את ההצעה הזאת שעלתה, אנחנו נבדוק גם טכנית מה היה עם ספטמבר, נבדוק רגע,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אהוד, רגע חידוד, שניה, אני רק רוצה להגיד עוד משפט אחד ואני מכבה את המיקרופון שלי, כי אני, באמת כבר הלך לי הקול.

(מדברים ביחד)

צבי וייס : אבל ינואר, פברואר, מרץ,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : ינואר, פברואר, מרץ, קיבלנו החלטה,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : בואו נעצור, בואו נעצור, בואו נעצור,

דנה אורן-ינאי : בצורה מאוד ברורה, בוועדה, וגם יריב היה שם, ינואר, פברואר, מרץ, הוחלט גורף לא גובים. מה שביקשנו כאן זה לקבל החלטה, שמי שעד עכשיו לא שילם על ספטמבר, אוקטובר... אה, אוקטובר, נובמבר, דצמבר, שלא ישלם, אחר כך תבדקו אם הוא זכאי לשלם,

יונתן יעקובוביץ : ורגע, ומי ששילם?

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : לא, מי ששילם,

יונתן יעקובוביץ : אהוד, משפט אבל, בבקשה לפני שאתה מסיים,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : אז שמישהו פה יגיד טעינו, ולא צריך לשלם,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : נו, זה מה שאנחנו רוצים, שיבטלו את זה.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : כן, משפט אחרון.

יונתן יעקובוביץ: תראה, אני חושב שצריך לקבל פה עוד החלטה, ואני אומר את זה עכשיו גם לטובת התושבים, וגם לטובת הפעילות בעיר. מה שעשו בתל אביב, שהוא היה חכם מאוד, זה לבוא ולהגיד לאנשים אנחנו לוקחים לכם... אם אנחנו החלטנו שאנחנו לא גובים מהם את ינואר, פברואר, מרץ, אז דבר ראשון להגיד להם חבר'ה, תפתחו, כמה שאתם יכולים, אנחנו בכל מקרה לא גובים מכם. ככה אתה גם תיתן שירות לתושבים שלך. עכשיו, בחודשים אחרים, שבהם אתה חושב שאתה כן צריך לגבות כסף, תגבה את הכסף הראוי, אם זה 25%, אם זה 30%, 35%, כדי שאנשים יפתחו ויעבדו, וככה גם התושבים יוכלו ליהנות מזה. לך אני רק רוצה לתת עוד חידוד אחד למה שיוסי היה מקודם והפרעתי לו, ובסוף חזרתי בי מלהפריע לו. העסקים בחוף הים, אין להם בעיה לשלם את החודשים שבהם הם כן עבדו, היו שלושה חודשים שהם עבדו בהם, שזה יוני, יולי, אוגוסט. חוץ מהחודשים האלה הם סגורים.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: לגבי החלק הראשון,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: לגבי החלק הראשון של מה שאמרת, תן לי את היומיים האלה לבדוק את זה, ב 16 אנחנו נבוא עם שתי התשובות האלו, גם על העניין של הבוררות וגם על העניין של התשלום של לפני ינואר, אני לא הכרתי את זה, גם מה שאתה אומר הוא נכון, החלק הראשון לפחות. אני ב 16 נבוא אליכם עם תשובות לשני הדברים האלה.

(מדברים ביחד)

אלעד צדיקוב: אהוד, שניה, אהוד, ישר כוח קודם כל על הגישה החיובית, זה חשוב ביותר. רגע, שניה, נקודה נוספת, יש כאן איזושהי אי בהירות מסוימת, האם ה 16 לחודש זה זמן... אם זה רבעון ראשון של 21, אז הבנו שזה נעצור, אם זה סוף רבעון 2020 אז כאן יש בעיה ראש העיר. תראה זה לא 3,000 שקל שאחרי... החזר, זה סכומים של 700... שלושה עסקים מיליון שקלים, זה כספים גדולים מאוד, בוא נקבל החלטה שעוצרים את זה, אז אמרתי, תן לי לבדוק את זה, יום יומיים, אנחנו נפגשים פה עוד שבוע... להבין מה קרה פה, לפני שנקבל החלטה בעלמא,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: אנחנו פנינו לסגן היועץ המשפטי של משרד הפנים, שהוא הרגולטור, וביקשנו ממנו שני דברים. פעם אחת, ביקשנו להתקין תקנות שיאפשרו הארכה אוטומטית של חוזים, גם חוזים שלא הסתיימו, בסדר? כי הייתה תקנה שיצאה לחצי שנה על חוזים שהסתיימו, קיבלנו לאו. בקשה שניה,

זה לקבל את הסמכות לידיים שלנו להאריך באופן עצמאי, קיבלנו לאו.
עלתה נקודה, תנו לבדוק את זה.

(מדברים ביחד)

אורן אריאל: אני רוצה להגיד לך שלגבי עסקים, ולא מעט, אומרים את זה גם בפה מלא, על אף ההפסד הכספי הניכר, זה לב העניין של הטענה שלהם, הארכת הזיכיון,

אהוד לזר: אני יודע, וגם ראש העיר את עמדתו בעניין הזה.

אורן אריאל: 100%, אני רק רוצה לחדד את העניין הזה, כי האנשים האלה, אתה יודע, גם בהגיונותם יש לומר, ולא כולם דינם שווה, בוא, אנחנו יודעים, מי שעושה יותר רעש, פחות רעש, זה לא משנה. יש פה עניין לעיריית הרצליה לעשות דבר בתקופה חסרת תקדים, לצאת גדולה עם ביטוי אמיתי לאיתנות הפיננסית שלה, זה הרגע, הנה ההזדמנות.

(מדברים ביחד)

חברים בואו נעבור להצעה הבאה.

(מדברים ביחד)

ירון עולמי: אהוד, סקרת כאן מה העירייה עשתה, ואפשר לציין גם את העירייה עם וועד העובדים, שהוציאו תלושים לקניות בעסקים בתוך העיר... זה יזרים מאות אלפי שקלים לעסקים במרכז העיר,

מאיה כץ: ירון אנחנו... ששולח ראש העיר, ראינו את זה. המטרה של הדיון הייתה באמת להביא רעיונות קונקרטיים,

ירון עולמי: לא, בסדר, אני רוצה להגיד גם שעושים. אומרים רק לא עושים.

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי: רגע, אני רוצה עוד חצי הצעה, ובהמשך... זה משפט שיונתן זרק,

אהוד לזר: קח בחשבון שיש לנו מגבלת זמן ויש עוד שתי הצעות.

איל פביאן: יש לנו מגבלת זמן, ההצעה הייתה לפתוח דיון,

אהוד לזר: היה פה דיון במשך שעה ורבע.

איל פביאן: אני גם רוצה להשתתף בדיון.

אהוד לזר: איל, איל, מספיק.

איל פביאן: סליחה, אדוני המנכ"ל... הממלא מקום מנכ"ל, אני רוצה להשתתף בדיון,

(מדברים ביחד)

ירון עולמי: לא היה כאן דיון הוא אומר.

דנה אורן-ינאי: אני רוצה,

יונתן יעקובוביץ: ירון, אם הדיון הזה לא מספיק חשוב בשבילך, אתה מוזמן לקום וללכת.

ירון עולמי: אני מוזמן להיות בוועדה שתדון בדברים האלה בדיוק.

יונתן יעקובוביץ: הבנתי. נו, ומה עשית בוועדה? ומה עשית בוועדה?

ירון עולמי: בסדר. מה עשיתי בוועדה? גם בוועדה דיברנו על זיכיונות,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי:

תראו, יש פה איזושהי בעיה, אני מסתכלת עכשיו קדימה, שמצד אחד אנחנו באים ואומרים מי שלא עובד אנחנו נשפה אותו, נחזק אותו, נעזור לו, ומצד שני, יש אפשרות לעסקים... הרי עסקים שהם הלכו לזיכיון, הם בנו על מחזור חודשי מסוים, על "טראפיק מסוים". עכשיו, מה קורה? יש להם היום ימים שהם יכולים לפתוח ב"טייק אווי", ה"טראפיק" יהיה 20%, 30%, הוא לא יהיה באותה תנועה. עכשיו, אנחנו כעירייה יש לנו אינטרס לראות את התושבים שלנו נהנים מחוף הים, נהנים מהפארק, זוכים באמת לקחת קפה ב"טייק אווי", או איזה אבטיח, אני לא יודעת מה. אותם עסקים, בגלל שהעסק שלהם בנוי על מחזור מסוים, באים ואומרים אנחנו לא פותחים. מה שכן הייתי מבקשת ראש העיר, ואני יודע שאתה מדבר עם עסקים, ואני בחלק מהפגישות. אני מבקשת לראות איך אנחנו שוקלים ברמה המיידית, לקרוא לאותם עסקים לפתוח ב"טייק אווי", אנחנו נגבה מהם 25%, 30%, לחודש הקרוב, לחודשיים, בואו ננסה להחזיר את המשק העירוני לתנועה.

משה פדלון: חברים, שלושה חודשים.

דנה אורן-ינאי: רגע, עזוב מה שהיה, עכשיו, יום שבת הקרוב יהיה קיץ, בוא ניתן להם לפתוח,

(מדברים ביחד)

משה פדלון: שיפתחו.

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי: רגע, ירון, נו. בליכוד אין זכויות דיבור, מה זה?

ירון עולמי: בכחול לבן יש.

דנה אורן-ינאי: אין כלום בכחול לבן. תקשיבו, אני אומרת, בואו שניה נפתח את הראש, זה יעזור גם לעובדים שהם סטודנטים, זה יעזור גם לעסקים, בואו נלך לקראתם לחודש הקרוב קחו 25%, אל תשלמו מלא,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: זה לא חד-חד ערכי, זה בדיוק הדיפרנציאציה, זה בדיוק מה שיונתן אומר, זה לא ברגע שהוא פתח נפלנו עליו, זה לא זה.

דנה אורן-ינאי: רגע, ראש העיר אמר, יופי, בוא תקבל אתה החלטה, תעזוב אותנו,

משה פדלון: קיבלתי,

ירון עולמי: כבר הוחלט, יש לו פטור,

דובר: אם מישהו פותח בשבת בים הוא יכול לפתוח חד פעמי הוא לא יחויב?

משה פדלון: לא יחויב.

דובר: נו, בקשה.

ירון עולמי: יש לו פטור שלושה חודשים, מה הבעיה

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: עופרה, בינתיים את גובה מהם על התקופה שהם היו בסגר ולא יכלו לפתוח, אז אוי ואבוי אם יפתחו.

משה פדלון: אני מבקש מרואה החשבון להכניס בהוצאות גם,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: הוא מסתכל על הערך, לא על היום ועל... פתחנו, יאללה, רבעון. זה לא עובד ככה, הוא מסתכל פחות או יותר, עשה 20% מה 100% הרגיל שלו, זה האינדיקציה שלו לסכום שהוא הולך להציע,

(מדברים ביחד)

מאיה כץ: אני מבקשת רגע... אני רוצה לבקש משהו בהתאם למה שנאמר פה עכשיו. אם אתה יכול להוציא מחר מכתב מסודר, נאמר פה כרגע, וכן חשוב שהדברים יהיו כתובים בשביל הסדר הטוב של בעלי העסקים, והוודאות גם של העירייה, שעסק שיפתח כרגע ל"טייק אווי" וכולי וכולי, לא ייגבה ממנו כסף שכירות, תאמין לי תצא,

משה פדלון: בוודאי שלא, בוודאי,

מאיה כץ: אבל זה לא היה ברור, משה,

(מדברים ביחד)

צבי וייס: מאיה, אבל מה שדיברנו שחודשים עכשיו ינואר, פברואר, מרץ, לא גובים, נכון.

משה פדלון:

מאיה כץ: צבי, נהדר, שייצא מכתב כתוב.

צבי וייס: הבנתי מה שאמרת, אני אומר יש החלטה פה, הבנה כללית על ינואר, פברואר, מרץ לא גובים,

משה פדלון: לא גובים, כולל היטל שילוט לא גובים,

צבי וייס: שימכרו לא 25%, שימכרו 125%, אבל לא גובים, לא גובים כרגע. אז מה, שיפתחו, הלוואי שיבואו ויקנו אצלם, מה שמותר במסגרת תקנות המדינה כמובן,

(מדברים ביחד)

צבי וייס: אבל רק רגע, לכן אני אומר, הדבר הזה, ברגע שברור שאנחנו על שלושה חודשים האלה לא גובים, שיעשו מה שטוב להם, ואנחנו נשמח מאוד אם הם יצליחו.

(מדברים ביחד)

צבי וייס: אנחנו לקראת השלושה חודשים הבאים,

דנה אורן-ינאי: לדעתי הם לא קיבלו את ההודעה על ינואר, פברואר, מרץ,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: לא, לא, הם קיבלו, אבל אני חושב שההצעה של מאיה נכונה. הם קיבלו את ההודעה הזאת.

- יהונתן יסעור : אני חושב... להוציא הודעה לעיתונות בעניין הזה.
(מדברים ביחד)
- אהוד לזר : הבטחתי דברים פה לפרוטוקול, אנחנו נעשה כמה דברים, אמרתי, נבדוק את זה,
- יהונתן יסעור : אני מאמץ מה שדנה אמרה. גם מאיה.
- איל פביאן : אני מבקש לומר כמה דברים אחרי שאני יושב הרבה זמן בשקט, מאז שפתחתי את הדיון הסוער הזה. קודם כל, הכיוונים שאתם מדברים עליהם כרגע, בדקות האחרונות, הם כיוונים טובים וראויים לבדיקה, לא כיוונים, זה דברים שהחלטנו עליהם קודם עם הוועדה,
- משה פדלון : רגע, תן לי לסיים, תן לי. אני כבר אומר לכם שאתם הולכים לכיוונים טובים, אז אתה קוטע אותי? בסדר, הלכנו לשם קודם, בסדר, הכל בסדר. עכשיו, אני בעצמי דירקטור בחברה לפיתוח התיירות בהרצליה. אני ישבתי היום שעתיים עם עופרה בל, בועז נאוה ועופר מור ואחרים. אני עליתי את הנושא הזה מספר פעמים בחודשים האחרונים בדירקטוריון של החברה. אני חושב כן, שאחד, אפשר לפתור את הדברים האלה די מהר. החודשים שבהם היה פטור משכר דירה זה היה בפברואר-מרץ, וכעת באמת הוחלט מינואר קדימה, אבל אכן כמו שאומר יונתן יעקובוביץ, יש מספר חודשים שעסקים היו סגורים, ולמרות זאת נדרש מהם לשלם שכר דירה גבוה, וזה אחרי הקיץ עד סוף השנה,
- יוסי קוממי : אבל דיברנו שלא,
- איל פביאן : רגע, יוסי, אני מחדד את זה, שניה, רגע, רגע, דקה, אז אני מחדד את זה שיהיה ברור. דבר ראשון. דבר שני, לא בדיוק ברור לי מה מתרחש בוועדה הזאת לנושא עסקים, מכיוון... אני שואל, תיכף אתם תסבירו לי, מכיוון שמונה רואה חשבון, בתחילת השנה הוחלט על וועדה שיש בה שלושה חברי מועצה, שזה עופרה בל, עולמי ויריב פישר,
- דנה אורן-ינאי : ואני.
- איל פביאן : רגע, רגע. מה שהמועצה החליטה בזמנו, זה שני חברי מועצה מהקואליציה אחד מהאופוזיציה, וזה היה הרכב הוועדה. אם אתם מרחיבים אותה, מאפשרים לחברי מועצה נוספים להגיע זה מצוין, לי יש כל מיני רעיונות לתת לוועדה הזאת בימים הקרובים, אני מאוד אשמח להשתתף בדיונים.
- אהוד לזר : ברוך הבא.
- איל פביאן : כי אני חושב שיש דברים נוספים,
(מדברים ביחד)
- עופרה בל : פביאן, אני לא בוועדה הזאת.

איל פביאן : לפחות הוחלט שאת בוועדה, בשביל זה אני שואל, עופרה, בגלל זה אני שואל מי בוועדה, אני לא מבין מי בוועדה מי לא בוועדה.

יוסי קוממי : אני גם רוצה להיות בוועדה הזאת, דרך אגב.

איל פביאן : עכשיו, אני לא מבין בדיוק לאור הדיון הזה, מי בכלל בוועדה. אני גם לא מבין מי קובע את ההנחיות לרואה חשבון הזה, מה לעשות, ואתה צודק 100% שזה צריך להיות מסודר.

אהוד לזר : הוועדה קבעה,

איל פביאן : רגע, רגע, תיכף אתה תשיב לי. עכשיו, אני רוצה להגיד לכם עוד דבר שלא עלה פה בכלל, וועקנין צודק בעניין הזה. הדיון הוא לא רק על העסקים,

(מדברים ביחד)

איל פביאן : הדיון הוא על כל העסקים בעיר. עכשיו, זה שנתנו פטורים מארנונה

ודברים אחרים זה יפה מאוד, אבל כמו שאמרה פה מאיה בצדק, המדינה החליטה על זה, אנחנו עשינו מה שהיינו צריכים בתור עירייה. יש לנו קרן שקוראים לה קרן הרצליה, שהיא קרן שיכולה לגייס תרומות, לפחות ככל שלי נמסר, וגם את זה אני מבקש שתבדקו. עכשיו, יש לנו בהרצליה אזור הייטק שלם, עם הרבה חברות גדולות ומצליחות, שבניגוד למסעדות חוף ולעסקים קטנים, הן לא היו סגורות, והן ברוך השם מייצאות ומרוויחות הרבה מאוד כסף, לשמחתי הרבה. יש לנו גם בעיר הרבה אנשי עסקים עשירים שגרים בעיר הזאת. אני חשבת כבר מזמן, ואני חוזר על זה הערב כאן, שראוי שעיריית הרצליה בראשותך, תנצל את קרן הרצליה ותצא בפניה לחברות הייטק ולחברות החזקות בעיר, ולאנשי העסקים החזקים בעיר, לתרום לקרן הרצליה, הקרן תחליט על מנגנון חלוקה מסודר לסיוע לעצמאיים בעיר, לעסקים קטנים בעיר, חוץ מלקנות מהם מוצרים לחג ושי לחג ודברים שאתה פנית, אם אנחנו קהילה אחת ואנחנו חיים ביחד, ואתה תוביל את זה עם העירייה, החברות הגדולות יתרמו כסף, כל עצמאי קטן בעיר, כל עסק קטן בעיר, שיוכל לעבור את החודשים הקרובים, את השנה הקרובה בלי לפשוט רגל, ולצלוח את הקורונה, יגיד לך תודה רבה גדולה. אז אני מבקש לבחון גם את זה. בסדר?

אהוד לזר : תודה רבה.

עופר לוי : אהוד, אהוד, מילה אחת לסוף רגע, אני רוצה להגיד משהו, וביקשתי את

זה בזה. אני מבקש אם אפשר לבדוק את נושא, בייחוד בסגר הראשון והשני, שעסקים קיבלו על אי הבנות, לא מדברים על עסקים שקיבלו דו"חות על הפרות בוטות, יש המון עסקים שקיבלו דו"חות על אי הבנות, לשקול אם אפשר, משה, אתה אמרת שתבדוק,

אהוד לזר : אז אמרתי, יש מנגנון קבוע בחוק, אסור להתערב,

עופר לוי : עוד הפעם, אני אומר,

אהוד לזר : רגע, רגע, יש תביעה עירונית... רגע, נחלק. אם זה דו"ח עירוני, יש תביעה עירונית שלה הסמכות הבלבדית לבטל דו"חות כאלה, ומעל התביעה העירונית יש בית משפט,

(מדברים ביחד)

אם יש משהו שאנחנו נוכל לעשות לפני משורת, עופר לוי :
אהוד לזר : אם זה דו"ח משטרה זה אחרת. אנחנו, אני אומר את זה, המדיניות אכיפה שלנו כלפי עסקים היא מאוד-מאוד מקלה. אנחנו משתדלים שרק במקרים שבחריגים שבחריגים להפעיל את הסמכות שלנו, בסדר? אז בוא לא נפתח את זה כאן, אני חושב,

עופר לוי : לא, זה חשוב,

אהוד לזר : זה חשוב, אבל זה לא מתאים.

משה פדלון : לא לערבב את,

עופר לוי : אבל זה גם חלק מעזרה חברים,

משה פדלון : תביעה משפטית שתיבדק.

ירון עולמי : אנחנו מכירים חלק מהדו"חות האלה, היו דברים שאתה יודע... איך ביבי אומר? אכיפה בררנית?

אהוד לזר : בוא, זה לא הסיטואציה.

יונתן יעקובוביץ : אהוד, בשביל היעילות, ולא בשביל עכשיו להשיג פה איזה משהו, אנחנו בסך הכל העלינו פה הצעה לסדר, שאני חושב שבסופו של דבר גם קיימנו אותה. ניהלנו פה דיון, כל אחד מחברי המועצה, בין אם זה חבר קואליציה, חבר אופוזיציה, העלו רעיונות, חלקם התקבלו, חלקם לא התקבלו, אתה עכשיו תבחן את הדברים, אז אפשר פשוט לעבור הלאה להצעה לסדר השלישית. ההצעה לסדר השנייה מבחינתנו התקבלה, ודנו בה, קואליציה, אופוזיציה, ביחד, ואפשר לעבור לשלישית.

אהוד לזר : תודה רבה. רינה, אנחנו עוברים להצעה השלישית.

הצעה לסדר מספר 3- הצעה לסדר מטעם סיעות האופוזיציה "החופש לבחור", "יש

עתידי בהרצליה", ו"קהילה צעירים וסביבה נטו"

בנושא - שינויים במעבר לחטיבות הביניים

רינה זאבי : שינויים במעבר לחטיבות ביניים, מי רוצה להציג את זה מטעם האופוזיציה בקשה?

איל פביאן : כן, אני אציג את זה מטעם האופוזיציה. ירון אתה יכול לצאת, אני רואה שאתה צריך הפסקה, אז הנה קיבלת. כבר אני מתחיל להציג את זה. שניה. טוב, תראו, הנושא הזה הוא נושא שהגיע אלינו גם כן מהציבור באופן אקראי, בעקבות מכתב שהוציא ראש אגף החינוך והערכים

בעירייה, שעורר אצל הרבה מאוד הורים בעיר, והנהגות הורים בעיר, גם סימני שאלה, גם חוסר הבנה וגם פליאה, ומדובר על שינוי משמעותי, שהוא שינוי של... לפחות כך זה היה במכתב, אני לא מדבר על מה שקורה כרגע, שינוי של קבלת הילדים כשהם עוברים מבתי הספר היסודיים לחטיבות הביניים, לכיתות מצוינות, תחת אידאולוגיה של שוויוניות בחינוך, או שוויון בחינוך, כשזה מוגדר, ועם הודעות לעיתונות של ראש העירייה וסגנית ראש העירייה, שמציין כמה שוויון בחינוך זו אידאולוגיה נהדרת. עכשיו, אנחנו לא מתווכחים עם השאלה האם שוויוניות בחינוך זו אידאולוגיה נהדרת או לא, אבל ההליך הזה, עוד לפני שאני מגיע לנושא עצמו, ההליך הזה הוא לא תקין, הוא לא תקין גם לפי החוק, גם לפי פקודת העיריות. אני מוצא את עצמי פעם נוספת בקדנציה הזאת, נאלץ להזכיר לכם שלפי פקודת העיריות יש וועדת חינוך עירונית, ולפי פקודת העיריות, וועדות עירוניות צריכות להתכנס אחת לשלושה חודשים לפחות, ולפי פקודת העיריות וועדת החינוך העירונית צריכה להביא למועצת העיר תוכניות חינוך לאישורה. עכשיו, לא יכול להיות מצב שנושא מהסוג הזה, שנוגע לכל התלמידים ולהורים בעיר, ולמחזורים שלמים שעוברים מבתי ספר יסודיים לחטיבות הביניים, ונוגעים לנו כאנשי ציבור בעיר, שמערכת החינוך העירונית היא באחריות של כולנו כחברי מועצה, נעשים בצורה כזאת, מגיעים לידיעה שלנו בצורה כזאת, ואנחנו צריכים להתמודד עם זה בצורה כזאת. הדרך הנכונה קודם כל לעשות מהלך כזה, היא להביא אותו לוועדת החינוך העירונית, להביא אותו למועצת העיר, להסביר אותו, לקבל אישור, ואם המהלך נכון וטוב ומוסכם, בסדר גמור, לפרסם אותו. החינוך בעיר, וניהול החינוך בעיר, הוא לא נגיד... איזושהי טרטוריה פרטית, לא של אגף החינוך ולא של סגנית העיר לחינוך, ואפילו לא של ראש העירייה. ככה החוק קובע, לא אני קובע. אז א', אני מבקש להצביע על העניין הזה. אני מבקש, כפי שהיועצת המשפטית של העירייה לפני כמה חודשים כתבה לי באופן מפורש, שלשון החוק תחודד, אני מבקש שתפעלו לפי החוק, ותכנסו את וועדת החינוך העירונית כל שלושה חודשים, ותבואו לפה כל שלושה חודשים עם המלצות של וועדת החינוך העירונית. זה דבר ראשון. דבר שני, על אידאולוגיה חינוכית או על תפיסות חינוכיות אפשר להתווכח, מומחים שונים יש להם דעות שונות וזה בסדר גמור, ולגיטימי שער תאמץ דרך מסוימת, אבל ההחלטות האלה צריכות להתקבל במקומות הנכונים. עכשיו, לגבי הנושא עצמו, אני ער למציאות, ואני ער למצב שבו חלו שינויים בעקבות המכתב הזה מד"ר יעקב נחום במפגשים שהיו אחר כך עם הנהגות ההורים, ואני יודע מה הסיכום, ואתם תיכף תעדכנו

בענייננו, ואם הסיכום הוא כמו שאני מכיר אותו, אז יכול להיות שהוא בסדר עכשיו, ואני אשמח לשמוע מה הסיכום. אבל הנושא, שלפחות כפי שהובן במקור על ידי הרבה מאוד הורים בעיר, שבא ואומר שאם עד היום בשנים הקודמות ילדים בסוף בית הספר היסודי, סוף כיתה ו', כשעלו לכיתה ז', מוינו לכיתות מצוינות, עמ"ט ומחוננים ואחרות, לפי התמחויות, והם ידעו שהם בכיתה הזאת, כל החטיבה ואחרים הם בכיתות אחרות, כיתות ספורט או תיאטרון או כל מיני כיתות אחרות, אני לא אמנה את כולן פה, אז באה ההצעה הזאת ואמרה, לא, בעצם אנחנו במעבר בין כיתה ז' ל-ח' רק נקבל את ההחלטה, מתוך רצון לאפשר להרבה ילדים שנכנסו לכיתה ז' ועוד לא התקבלו, ליהנות גם כן, שזה רצון טוב. המינוס של זה, הוא שאותם ילדים שכן צריכים להתקבל לכיתות האלה במצב רגיל, כמו שהיה כל השנים, הם היו צריכים למצוא את עצמם בכיתה ז' לכאורה בשנה שלמה, במצב שהם בחוסר וודאות, הם כאילו עדיין לא יודעים אם הם התקבלו או לא התקבלו, ורק בייתה ח' לעשות את המיון הזה, אחרי שהם כבר, רק מכיתה... במעבר מכיתה ו' ל-ז' עברו לחטיבה חדשה, וכולי וכולי, ויש לזה כל מיני השלכות שהרבה מומחים ואנשי מקצוע, כולל תושבים בעיר הזאת, יש בעיר הזאת באמת תושבים מצוינים, הרבה אנשים, מומחים לחינוך עם דוקטורטים בחינוך, וגם פסיכולוגיה ודברים אחרים, חשבו שיש לדברים האלה אלמנטים, אני אקרא לזה, פחות חיוביים. עכשיו, לכולנו יש רצון משותף שמקסימום ילדים יצטיינו ויקבלו הזדמנות, וזה בסדר גמור. אז אם הסיכום של העניין הוא כזה, שכל הילדים שהיו צריכים מראש להתקבל לכיתות עמ"ט או לכיתות מצוינות שונות כרגיל יתקבלו אליהן, כמו שהיה כל השנה, ובנוסף יתקבלו עוד ילדים בכיתה ז', כדי לקבל הזדמנות שווה בחינוך, וחלק מהילדים בסוף כיתה ז' בתחילת כיתה ח' אולי לא ימשיכו, אז זה דבר מבורך, מצידי שכל הילדים בהרצליה אם אפשר יהיו בכיתות מצוינות, אם זה אפשרי. לילדים שבכיתות מצוינות ובכיתות דומות, יש גם יתרון שהם נמצאים ביחד, ואת מבינה בחינך, כי לפעמים שרצים על חומר או מחדדים נושאים מסוימים, אז יש חשיבות להרכב הכיתה, וגם לזה צריך לתת את הדעת. עכשיו, אני בזה אתספק בהצגת כרגע הצעה לסדר. אנחנו במקור, שוב, את ההצעה לסדר הגשנו לפני שבועיים-שלושה, כשביקשנו את כינוס הישיבה הזו, זה היה אמור להיות תוך שבוע, עבר מאז זמן, קרו דברים, אני אשמח לשמוע עליהם. בכל מקרה, אז ביקשנו להקפיא את ההחלטה עד לדיון במועצה, קבלת הסברים והחלטה. זו הייתה ההצעה המקורית. עכשיו, אני אשמח לשמוע מה הסטטוס הנוכחי, מה הסיכומים שיש, ואם הם טובים בענייננו נאשר

אותם. ולגבי הנושא הראשון שהערתי עליו, אני... אם אתם רוצים להשיב
עכשיו, תשיבו,

איה פרישקולניק: אני רוצה להשיב לך, ואני רוצה להשיב לך...

משה פדלון: שימי את המיקרופון.

איה פרישקולניק: יעקב ישיב לך את כל הדברים. ראשית, אני חושבת שהדברים שנעשים
בחינוך הם בשיתוף פעולה מלא של וועד ההורים, השותפים האמיתיים
שלנו, והשותפים שבהם אנחנו עושים עבודה משותפת. וועד ההורים, עם
נציגות ההורים, שאמרת שזה לא על דעתם או כן על דעתם, כולם היו
שותפים להחלטה, כולם קיבלו את זה וכולם היו שבעי רצון,

איל פביאן: בהחלטה המקורית? לא. אולי מה שיש עכשיו, כן.

איה פרישקולניק: זו ההחלטה שהייתה כל הזמן, יכול להיות שלא הבנת. ההחלטה, זו
שהייתה וזו שתהיה,

איה פביאן: איה, איה, איה,

איה פרישקולניק: רגע, אל תפריע לי, אל תפריע לי, שניה, אל תפריע לי,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: איל, לקחת 10 דקות להציג את הנושא,

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק: אתה מציע הצעות לסדר סתם, כי אני חושבת שזה לא על דעת ההורים.
ההורים השותפים שלנו, הם הורים שעושים את הדברים יחד עם יושב
ראש וועד ההורים, עומר זיו, ונציגי כל ההנהגות בעיר, וישבנו עם
הצוותים החינוכיים, והחלטנו את הדברים האלה לפני ואחרי. זה אחד.
שניים, אני חושבת שאתה מדבר על זה שלא שוויון לחינוך או לא... שאתה
חושב שיש גישות שונות. אנחנו מאמינים שלכל ילד תיתן ההזדמנות,
במיוחד בתקופת הקורונה, שכל הלמידה היא דרך זום, וקשה מאוד
להעריך ילדים, ולא מגיעים עם מבחנים וציונים וכל הדברים, אנחנו
נותנים הזדמנות שווה לכולם, ולכן אני לא מבינה על מה הצעת הסדר
הזאת,

איל פביאן: אז אני אענה לך שתסיימי,

איה פרישקולניק: עכשיו, לגבי המועצה, במועצה אנחנו לומדים כרגע את חוק החינוך
המועצה, והחלטות ניתנות. אנחנו לא עושים את זה במועצה. במועצה
אנחנו לומדים דברים נוספים,

איל פביאן: אתם פועלים בניגוד לחוק, אתם פועלים בניגוד לחוק.

איה פרישקולניק: אנחנו לא... בסדר, אוקיי. יכול להיות, אבל ההצעות שאנחנו עושים
ואנחנו נעשה, אנחנו נעשה את זה עם וועד ההורים, ואנחנו לא צריכים כל
דבר אישור של מועצה לצורך העניין הזה. אני מבקש להוריד את זה מסדר
היום.

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : זה נראה קנטרני.

אילה פביאן : לא, לא, אתה תיכף... אתה תעשה הצבעה ותסיר את זה.

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : יש דברים שאתה מעלה ואני מכבדת. בעניין הזה, כשיש יוזמה, ויש דברים שמדברים על כלל התלמידים בתקופת קורונה, אז אני חושבת שזאת קנטרנות לשמה.

איל פביאן : אוקיי. עכשיו גמרת? אוקיי, אז אני רוצה,

אורן אריאל : איל, איל, אפשר לומר משהו?

אהוד לזר : החבר אוריאל רצה להגיד,

איה פרישקולניק : לא, יש לנו... אני מבקשת להוריד את זה מסדר היום.

אורן אריאל : אבל שניה לפני כן, גם עבור תקדימים.

משה פדלון : תן לחבר אוריאל,

אורן אריאל : תודה רבה אדוני.

איל פביאן : אני רוצה להשיב לגברת פרישקולניק, היא פנתה אליי. אני מוחה על

הדברים שלך. אני לא רוצה להשתמש במילים יותר נחרצות מזה. אני לא

מעלה פה שום נושא, כולל האחרון, כי קמתי בבוקר והתחשק לי לעלות

אותו. מי שפנה אליי כדי לעלות את הנושא הזה אז, זה וועדי הורים

גדולים בעיר, שלא חושבים כמו היושב ראש,

איה פרישקולניק : זה כמו שהעלית לי על נושא אחר, שזה היה הורה אחד, שאני עניתי לו,

ועניתי לך ואתה העברת לו, הורה אחד,

איל פביאן : אל תפריעי לי, אל תפריעי לי, אל תפריעי לי,

חברים, בואו, בואו,

איל פביאן : אל תפריעי לי,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : איל, בואו נשמור... חברים,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : איל ואיה, החברים איל ואיה, מספיק.

איל פביאן : תקשיבי, יש חוק במדינת ישראל,

אורן אריאל : אבל אתם מדברים על חוק, יש פה יועצת משפטית, איה, בטובך, בואו

נשמע רגע את היועצת המשפטית, גם עבור תקדימים עתידיים...

איל פביאן : הצורה שאת מדברת והצורה שאתם מתנהגים,

איה פרישקולניק : כי אתה מרגיז.

איל פביאן : והמחשבה שלכם,

(מדברים ביחד)

איל פביאן : כן, כן, היא גדולה, אתם תסירו תיכף את ההצעה מסדר היום. המחשבה שלך, שאת תשבי לבד עם וועד ההורים העירוני, ואת תתעלמי מ 21 נציגי ציבור שיושבים פה, שלפי החוק, מדינת ישראל קבעה שתוכניות החינוך העירוניות צריכות להגיע למועצת העיר, אם את חושבת שאת תתעלמי מזה, אז את תיווכחי שאת טועה.

אורן אריאל : תודה. אפשר רגע? סליחה רגע. תודה רבה, תודה. אני חושב, גם עבור תקדימים עתידיים, נשמע את היועצת המשפטית, אילו נושאים מובאים לפתחה של מועצת העיר בענייני חינוך ואילו לא. אני גם אשמח לדעת.

איל פביאן : גם נשמע את דעתה אם וועדת החינוך צריכה כל שלושה חודשים להתכנס ולהביא,

אהוד לזר : אוקיי, אוקיי. ענת, את רוצה להשיב בבקשה?

עו"ד ענת בהרב-קרן : כן. אני לא מכירה רשימת נושאים סגורה שצריך להביא או שאסור להביא למועצת העיר, או מותר, אז קשה לי קצת לענות על השאלה הזאת. לגבי מועדי כינוס ישיבות, יש מועדים בכל זה, לכל וועדה יש יושב ראש, והוא אמור לכנס את הוועדות שהוא עומד בראשן.

איל פביאן : ומה קורה כשהוועדה לא מתכנסת לפי החוק, מה זה אומר?

עו"ד ענת בהרב-קרן : אני לא יודעת, זה צריך,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : אני לא חושבת אבל ששנת קורונה,

איל פביאן : שנת קורונה לא פוטרת,

אורן אריאל : עכשיו לגופו של עניין עוד מילה, לגופו של עניין איל, איל, אני חייב להגיד לך משהו, ואתה יודע שאני עוסק בזה. אני רואה את הילד ואת הילדה, ואני מכיר את זה כי לימדתי בחטיבות ביניים, שלראשונה יכולים אי פעם להיכנס למגמה שהם חפצים בה, ואין המון מגמות. חלקן, גם בוא נהיה אמיתיים, הן כל מיני מילים מכובסות כמו מנהיגות ודברים כאלה, תסלח לי, אבל יש פה הזדמנות פז, ואני מברך את אגף החינוך, ואני לא ממהר לברך את אגף החינוך. המבחן האמיתי לא עכשיו, הוא שנה הבאה, מה ייעשה, ושם... אנחנו לא נשפוט את זה עכשיו, אם תרצה לי להמליץ לך, לא לשפוט את זה עכשיו. נעשה פה דבר שמתחשב במגיפה, בוא נראה שנה הבאה מה הם עושים, יש פה אנשי מקצוע, ניתן להם את ההזדמנות לעשות את זה. זה הכל.

אהוד לזר : אוקיי. יעקב אתה,

איל פביאן : אני רוצה להבהיר משהו. אני לא מתנגד,

אהוד לזר : רגע, איל, תן ליעקב להשיב,

איל פביאן : לא, לא, רק שניה, מילה אחת. אורן, היות ופנית אליי, אני לא מתנגד למצב הנוכחי, ככל שאני מעודכן בו, וזה לא תקין שאנחנו לא מעודכנים

פה במועצה בצורה רשמית... רק שניה. אבל אם אני מעודכן נכון, אני לא מתנגד למצב הנוכחי. הטענה שגברת פרישקולניק השמיעה פה קודם, שהמצב הנוכחי... הוא זהה למה שתואר במכתב של ראש אגף החינוך להורים כשהוא יצא, הוא פשוט לא נכון. אחר כך ישבו עם וועדי ההורים, ואחר כך הדברים הובהרו ותוקנו, ואנשים... והדברים כנראה כעת הם נכונים,

איה פרישקולניק: אתה משבש את העובדות, אתה משבש את העובדות,

איל פביאן: אני מייצג תושבים,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: חבר'ה, יעקב, יעקב עכשיו.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: איל, איל, איל, ביקשת... איל, די. איה, אין טעם, איה, אין טעם.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר: לא, זה לא נאמר. מספיק. איל, איל, איל, איל,

(מדברים ביחד)

ירון עולמי: בוא, בוא נמשיך חברים. מה זה הוויכוח האישי הזה עכשיו? נו מה, זה

אמיתי? אהוד, בוא נמשיך נו. מה זה הדבר הזה? וויכוח אישי?

איל פביאן: אני מבקש שיעקב נחום יסביר מה המצב הנוכחי, ובזה נסיים.

(מדברים ביחד)

משה פדלון: היא הסבירה, איה הסבירה.

איל פביאן: לא, אני אשמע. רוצה לשמוע, ובזה נסיים את הדיון.

משה פדלון: בקשה יעקב.

ד"ר יעקב נחום: אני רוצה רק להבהיר, המכתב הראשון הוא זהה למכתב השני. המכתב

יצא בעקבות מצוקת הילדים בתקופת הקורונה, שילדים לא למדו שנה

שלמה. יש לנו יחידת הערכה, גם יחידת הערכה באוניברסיטה העברית

בירושלים וגם בהרצליה, ואנחנו מדברים על אחוז ניכר של ילדים שלא

למדו כל השנה. לא ייתכן... אי אפשר אפילו לתת להם ציונים, לתלמידי

היסודי, ולא ניתן לתת להם ציונים. לכן היה הוגן, לא דיברנו על שוויון

בחינוך, דיברנו על שוויון הזדמנויות בחינוך, וזה מאוד משמעותי השוויון

הזדמנויות. זה לא גורע, ולא פוגע באף תלמיד מצטיין. מה שאגף החינוך

אמר, שאם נצטרך לפתוח כיתה נוספת, כיוון שילדים בחרו, אנחנו נפתח.

זה לא יהיה במקום, אלא זה יהיה בנוסף, כך שמה שאנחנו בעצם עושים,

אנחנו מאפשרים ליותר תלמידים להשתלב בתוכניות ייחודיות, וזה לא

פוגע בתלמידים שמאליו היו יכולים להתקבל. אגף החינוך הציע לכל בית

ספר כיתה ועוד שתי כיתות נוספות על חשבון הרשות, ובלבד שתינתן

הזדמנות לכל התלמידים באופן שווה ללמוד ולהוכיח את היכולות

שלהם, כפי שהם לא יכלו לעשות שנה קודמת, במהלך השנה הזאת. אני חושב שזה היה בשיתוף המנהלים, זה היה בשיתוף עם ההורים, ואני חושב שכולם בירכו על זה. אני רק רוצה לומר, שהיום משרד החינוך, בעקבות המודל הזה, הוא הולך להפעיל את זה בכל הארץ. ילדים רבים נפגעו.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: אני חייב לשאול, אבל ברשותך רגע, האם זה נכון גם לתוכניות מתוקצבות על ידי המדינה, יעקב, כמו נחשון או מופ"ת, מי מבטיח לך שתקבל את הכסף עבור הכיתות האלה?

ד"ר יעקב נחום: בכיתת המחוננים אנחנו לא יכולים לגעת, כי אנחנו לא עושים מיון. כל הכיתות שנצטרך להפעיל כיתה נוספת כתוצאה מדרישה או בבקשה של תלמידים, אחרי שיראינו אותם ואחרי שיסבירו להם את המשמעויות, אנחנו נפתח. אנחנו לא פוגעים באף תלמיד שאמור להצטיין ולהיות באופן טבעי בכיתות האלה.

איל פביאן: בסדר גמור, אם זה כך... רק שניה, לא, לא, רק שניה, אני רוצה לומר משהו. אני, זה מה שרציתי לשמוע, ואם זה כך, אז מבחינתי אני מסיר את ההצעה לסדר, מבחינתי הסיכום הזה הוא בסדר גמור. אני מבקש, בעתיד שאתם עושים שינויים כאלה, תעשו את זה בצורה שהחוק מתאר, הדברים יהיו ברורים, מסודרים, ואז לא נצטרך אנחנו למצוא את עצמנו שפונים אלינו הורים מוטרדים וועדי הורים.

דנה אורן-ינאי: יעקב, אני יכולה שאלה קטנה?

צבי וייס: ירד מסדר היום.

דנה אורן-ינאי: טוב. אני אדבר איתך אחר כך.

אהוד לזר: טוב. רינה, הצעה הבאה, רינה.

משה פדלון: דקה, לפני שאתה עובר להצעה לסדר הרביעית. רונן, כתבת לי משהו, אני מבקש שתעלה את זה עכשיו ואנחנו נקיים על זה הצבעה. בקשה תעלה את הנושא, אני רוצה לכבד את מה שכתבת לי, שהוא נושא שהוא דחוף.

רונן וסרמן: אני ביקשתי עדכון של ראש העיר לגבי נושא החיסון של המורים. ביבס דיבר בטלוויזיה על כך שהוא תומך שכל מורה שלא התחסן יהיה מחויב בבדיקת קורונה יומית, וביקשתי את התייחסות ראש העיר לנושא.

משה פדלון: אז התייחסות שלי היא כזו, שאני מורה, מחייב את המורים לבוא עם פתק של בדיקת קורונה, מבחינתי שיגיע למדיקל סנטר, יעשה בדיקה כל יום ואני אממן אותה, חד משמעית, זו ההנחיה שלי.

(מדברים ביחד)

משה פדלון: חברים, אני לא מוכן... חברים, אני אכבד את אותו מורה שלא רוצה, אותם מורים שלא רוצים חיסון,

- יונתן יעקובוביץ : משה ורונו, אני רק מציע, אני חושב שההצעה טובה, אני רק מציע להיזהר בדבר,
- משה פדלון : חברים, אני אממן, שיגיע למדיקל סנטר, רבע שעה יש תוצאה, שיבוא עם פתק מהרופא. אני רוצה לשמור על הילדים שלנו.
- דוברת : זה נכון אבל יש הסתדרות מורים,
- משה פדלון : זה לא מעניין אותי,
- דוברת : אז הם לא ישלחו את המורים שלהם.
- דנה אורן-ינאי : בסדר, שלא ישלחו. החלטה אמיצה, וכל הכבוד. (מדברים ביחד)
- משה פדלון : לפי החוק אני אחראי על בריאות התושבים.
- צבי וייס : 100% ראש העיר צודק. (מדברים ביחד)
- משה פדלון : שייסעו למדיקל בשעה שבע וחצי,
- צבי וייס : הנכדה שלי נדבקה ממורה. (מדברים ביחד)
- יריב פישר : משה, אבל זה חייב להתחיל במשפט אחר. זה חייב להתחיל במשפט שלך שאתה קורא לכולם להתחסן, זה לא יכול להיות איזה פתרון שנותנים להם. קודם כל, אנחנו כולנו קוראים לכולם להתחסן. (מדברים ביחד)
- יריב פישר : קודם כל, מועצת העיר קוראת לכולם להתחסן, הפתרון שנתת הוא חריג והוא קיצוני, והוא מקרה שמישהו באמת יש לו בעיה רפואית, אבל כעיקרון ובלי "פייק ניוז" ודברים כאלה, כולם צריכים להתחסן, וזה המסר שלנו.
- אורן אריאל : יריב, לא בעיה רפואית, בן אדם שאומר לך אני לא רוצה להתחסן, לא בעיה רפואית.
- יריב פישר : לי יש בעיה איתו. לי יש בעיה מאוד גדולה איתו. אם זה מורה בישראל יש לי בעיה איתו.
- אורן אריאל : הדין עוד לא נתן את דעתו מה אתה עושה עם אחד כזה. אלה רק רעיונות שהתחילו לצוץ,
- יריב פישר : הדין נתן, אסור לך. לא, אסור לך לחייב מי,
- אורן אריאל : זה עוד לא הגיע לבג"צ, זו הסמכות שתחליט.
- יריב פישר : בסדר, לאט-לאט.
- משה פדלון : אני אחראי על ניקיון, בריאות וביטחון. זה המנדט שלי.
- צבי וייס : אני רק שאם הוא ייבדק והוא יהיה חיובי הוא לא יבוא לבית הספר, זה גם יכול להיות. (מדברים ביחד)

אורן אריאל: אהוד, העניין הזה ייבדק, ייבחן בבג"צ, אין צל של ספק, ובוא ונהיה רק מעודכנים... ההחלטה מצוינת, אני מכבד אותה מאוד, אבל בואו נהיה מעודכנים לגבי מה שיתקבל שם,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין: משה, משה, תמתין עם ההחלטה, משה, תעשה בדיקה משפטית, לא, לא, לא, המחוקק, אני אביא לך בספר, אתה כראש ראשות אחראי על הביטחון, בריאות וניקיון העיר. אני החלטתי שמורה יבוא בריא לכיתה, עכשיו נתמודד עם זה. לא רוצה,

דנה אורן-ינאי: לדעתי כל יומיים זה גם מספיק.

(מדברים ביחד)

משה פדלון: פעם ביומיים, אני מממן,

(מדברים ביחד)

צבי וייס: מברך את ראש העיר עמדתו הברורה.

(מדברים ביחד)

תמר גרוסמן: עדיף שיהיה מישהו שיעבור כל יום וידגום את כל המורים, בדיוק הפוך, זה הרבה יותר מסוכן, אין להם סימפטומים, אין להם כלום והם מדבקים... אני לא בטוחה בכלל שזו החלטה נכונה... לגמרי לעודד חיסונים,

(מדברים ביחד)

תמר גרוסמן: אהוד, אז תעשו צוות שיעבור כל יום וידגום את כל המורים כל הזמן. חברים, יום חמישי מורים שלא קיבלו חיסון צריכים להביא פתק מהמדיקל שהם עשו בדיקה, אני,

דנה אורן-ינאי: החלטה אמיצה מאוד,

(מדברים ביחד)

משה פדלון: זה כולל גם גננות.

מאיה כץ: ומה יקרה אם נגיע ליום חמישי, וכמו שאמר אורן, מורים לא יגיעו לבית הספר, מי יחליף אותם?

משה פדלון: נביא עובדי עירייה. אני אביא חיילים. אני אביא חיילים. האמיני לי, יש פתרונות. מאיה, המחלה מסוכנת, המחלה מדבקת, מורים הדביקו ילדים. חברים,

דנה אורן-ינאי: אה אהוד, בוא נצביע על ההצהרה.

יונתן יעקובוביץ: רגע, רגע, לפני ההצבעה, אני מרים פה יד כבר רבע שעה, אפשר גם להגיד משהו בבקשה? תודה איה.

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי: אני חושבת שההצהרה צריכה להיות, מורה שלא חוסן יחויב בבדיקה אחת לכמה זמן, שייראו לנכון,

(מדברים ביחד)

משה פדלון : כהצהרה זה בסדר.

יונתן יעקובוביץ : אני יש לי תעודת מחלים.

מאיה כץ : רגע, הניידת חיסונים, מגיעה לבתי הספר?

אהוד לזר : הניידת חיסונים מגיעה לאנשים שקשה להם לצאת מהבית.

(מדברים ביחד)

תמר גרוסמן : משה, אני חייבת להגיד לך משהו על ההחלטה האמיצה הזאת. אתה

ראית טוב מאוד מה קורה באיכילוב, רואים כבר עכשיו שגם רופאים שכבר מחוסנים כבר חודש אחרי החיסון השני חולים, מדבקים לצורך העניין... רגע, אז אם אתה רוצה ללכת צעד אחד קדימה, שתהיה ניידת שתעבור כל יום ותדגום את כל המורים, אחרת... רגע, אני רוצה לסיים, כל יום ראשון רביעי יש פה ניידת, שיגיעו,

משה פדלון :

(מדברים ביחד)

תמר גרוסמן : שהניידת הזאת תעבור כל בוקר,

(מדברים ביחד)

תמר גרוסמן : שניה, אני לא סיימתי לדבר. שהניידת הזאת תעבור כל בוקר ותדגים את

כל המורים, אחרת אין שום טעם, זה שתשלח רק את אלה שלא התחסנו, להפך, אתה מבין? אתה יוצר מצב הפוך... אתה יוצר אבל מצב הפוך, תחשוב על זה, שאם אני היום... אני מחוסנת, כבר שבועיים אחרי החיסון, אם אני חולה עכשיו אין סימפטומים ואני יכולה לדבק. מי שלא מחוסן חולה, רוב הסיכוי שיהיו לו סימפטומים ולא ידבק את הילדים, אז אני לא מבינה מה הרעיון.

משה פדלון :

חברים, כל יום יש בדיקות קורונה של חברי מכבי. אנחנו, יחד עם פיקוד העורף עושים בדיקות ביום ראשון ורביעי, מי שרוצה להגיע ביום שני, שלישי, חמישי, למדיקל, אני אממן לו, אם גם ייקח מונית, אני אשלם לו על הקבלה למונית.

תמר גרוסמן :

בסדר, אבל אתה אומר שאתה מחייב אותם, ובגלל זה הם לא יכולים, רגע, רגע, שניה, שניה, אפשר להגיד משהו עקרוני? בואו, זו הצבעה הצהרתית, שאומרת,

אהוד לזר :

יונתן יעקובוביץ : רגע, נו, מה, אני מרים פה יד כל כך יפה כל כך הרבה זמן, לא תיתן לי שניה לפני הצבעה?

אהוד לזר : אה, סליחה חבר, בבקשה.

צבי וייס : אני חושב לא צריך הצבעה על הצהרה שראש עיר אומר. לא צריך הצבעה

על כזה דבר. הייתה הצהרה של ראש העיר, שמענו אותה,

אהוד לזר : את ההצהרה הזו... אין בעיה, אני מקבל את זה, את ההצהרה הזו... שמועצת העיר... לא צריך הצבעה.

שמועצת העיר... לא צריך הצבעה.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : יונתן.

יונתן יעקובוביץ : תודה.

צבי וייס : אם יש מורה שהיא בקורונה נשלח אותה לנכדות של איה.

תמר גרוסמן : לא, אבל כל יומיים נדגום את כולם, וזהו.

יונתן יעקובוביץ : חברים, אפשר בבקשה להגיד מילה בלי שאף אחד מתפרץ? תודה רבה.

דנה אורן-ינאי : אני מוכנה להתנדב.

יונתן יעקובוביץ : די! איה, איה ומשה. משה, דבר ראשון אליך. אני ממליץ, שאם אנחנו

שולחים אנשים לבדוק אם הם חולים בקורונה או משהו כזה, אז להבהיר

להם שהם יכולים ללכת לבדוק את זה בכל מקום שהוא מקובל, בין אם

זה במדיקל סנטר או בבית חולים אחר... לא, פשוט נאמר פה 15 פעמים

מדיקל סנטר, אז אפשר גם במקומות אחרים.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : תתנו לי שניה לסיים, בבקשה. הכל בסדר, אני רק נותן איזושהי הצעה.

דבר נוסף, אני מציע, איה, אני מציע לבוא גם ולהידרש לסוגיה אחרת.

אני מכיר לא מעט אנשים, ששלחו את הילדים שלהם לבית ספר, בעקבות

העובדה שאנשים אחרים שלחו את הילדים שלהם לבית ספר כשהם ידעו

שהילדים חולי קורונה או שהאחים שלהם חולי קורונה, כל הכיתה נכנסה

לבידוד, כל ההורים של הכיתה נכנסו לבידוד, איבדו ימי עבודה וכדומה.

צריך גם להידרש לעובדה, לא רק לעניין של המורים, אלא גם לעניין של

הילדים שמגיעים לבית ספר, איך אנחנו מונעים את העניין הזה של

ההדבקות והכניסה לבידודים גם דרך הילדים.

דנה אורן-ינאי : יש הנחיות מאוד ברורות.

(מדברים ביחד)

איה פרישקולניק : כל הצוותים, ובכל זאת,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אבל בדיוק מה שדיברנו בעניין של הבית ספר, אלפי אלף הבדלות, בדיוק

כמו שדיברנו בעניין של הבית ספר שמי שלא משלם צריך סנקציה

מסוימת, מי ששולח את הילד שלו לבית ספר כשהוא יודע שהוא חולה

קורונה, גם צריך סנקציה.

אהוד לזר : הסנקציות קבועות בתקנות, הסנקציות קבועות בתקנות, אבל רגע חברים

שניה. בואו, חברים, ההצהרה הייתה ברורה, אנחנו נדרבן גם את הסגלים

בחינוך לגיל הרך, בחינוך בכלל, להתחסן ולהיבדק, כדי שיוכל לחזור

לפעילות תקינה בשבוע הבא, כאשר,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : אנחנו נעודד אותם, ונייצר את המנגנונים הנכונים,

(מדברים ביחד)

דובר : רק שאלה, איך אוכפים את זה? השומר בכניסה?

אהוד לזר : אנחנו הבנו שזה בהיבט ההצהרתי,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : חבריה, בואו נמשיך הלאה, בואו.

דנה אורן-ינאי : אפשר עוד שאלה... דברים על סדר היום?

אהוד לזר : יש עוד דברים על סדר היום. כן, הצעה מספר 4.

דנה אורן-ינאי : שאלה למנכ"ל,

אהוד לזר : אחר כך.

(מדברים ביחד)

רינה זאבי : חברים, הצעה לסדר מספר 4, בני הרצליה, מי מציג?

דנה אורן-ינאי : מאיה, את הורסת מיקרופונים,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : רינה שומעת?

צבי וייס : משה?

מאיה כץ : רגע... ענת? ענת?

עו"ד ענת בהרב-קרן : כן?

מאיה כץ : אני מבקשת לדעת, הישיבה לא עוסקת... ההצעה לסדר היא עוסקת

במשהו כללי, האם אני יכולה להישאר או שאני צריכה לצאת?

עו"ד ענת בהרב-קרן : בכל הנוגע לבני הרצליה, מאיה, כמו שאת יודעת, את נמנעת מלדון.

מאיה כץ : אני אופוזיציה, זה כבר לא רלוונטי, אבל אני יוצאת, תודה.

צבי וייס : אולי גם אני אצא איתה וגמרנו.

דנה אורן-ינאי : גם לכל מי שיש ילדים,

אהוד לזר : חברים, כן, הצעה מספר 4, בקשה.

רינה זאבי : מי מציג אותה בבקשה?

יריב פישר : אני אתחיל, יריב.

הצעה לסדר מספר 4- הצעה לסדר מטעם סיעות האופוזיציה "החופש לבחור", "יש עתיד

בהרצליה", ו"קהילה צעירים וסביבה נטו"

בנושא – בני הרצליה

רינה זאבי : בקשה.

יריב פישר : טוב, עברתי קצת על החומר, וחבל שעופרה לא נמצאת פה, כי לדעתי חלק

מהישיבה מאוד-מאוד,

(מדברים ביחד)

יריב פישר : לחכות לעופרה?

דנה אורן-ינאי : אולי נעשה הפסקה חמש דקות?
דובר : לא, איזה הפסקה, בוא נמשיך, בוא נסיים עם זה.
(מדברים ביחד)

אהוד לזר : חבר'ה, בואו, בואו... זה בסדר, אפשר לקרוא גם ליהונתן יסעור, אפשר לקרוא לגרמן, אפשר לקרוא גם ללנדאו, לכולם יש חלק בבני הרצליה, בוא נשים רגע את זה בצד,
יהונתן יעקובוביץ : לא, לא, יש הבדל... יושב ראש בני הרצליה 15 שנה אהוד, אבל כל הכבוד,
(מדברים ביחד)

יהונתן יסעור : אהוד, אהוד, אהוד, אתה עכשיו מוציא דיבה. איזה אחריות יש,
(מדברים ביחד)

יהונתן יסעור : לא הייתי אחראי לגירעונות אפילו לשקל אחד בבני הרצליה, 15 שנה, מה אתה עכשיו,
(מדברים ביחד)

משה פדלון : חברים, אם לא שילמו לעובדים, לא הזרימו קרן פנסיה, תגמולים... אני רוצה לבדוק את הכל 20 שנה,
יהונתן יסעור : לא 20 שנה, עד 1999, רק עד 1999,
משה פדלון : תגיד, שילמו לך?
עובד עירייה : לא שילמו לי,
יהונתן יסעור : מ 1999 הכל מסודר היה.
משה פדלון : הנה, הנה, יכול להביא 100 עדים פה.
דנה אורן-ינאי : חבר'ה, נו, אבל זה לא נכון. אבל החוק שונה, זה לא נכון,
יהונתן יסעור : ראש העירייה, אם זה העד שלך, אז ככה זה נראה. זה שקר וכזב, מ 99 שולמו כל הפיצויים וכל הקרנות, יש התחייבות של העירייה משנת 98 ערב פרישתו של אלי לנדאו, שמוליק לוי העביר מכתב שהעירייה לוקחת את האחריות על אותם שנים לחובות לעובדים, ומאותו רגע העמותה שילמה שקל אחרי שקל,
(מדברים ביחד)

אהוד לזר : בואו חבר'ה, די,
(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : אבל מה אתם רוצים מיהונתן?
אהוד לזר : מה שאני אמרתי, התכוונתי שבראש העמותה הזו עמדו אנשים לאורך השנים, אין סיבה עכשיו, בגלל שרוצים לתקוף מישהו, להתחיל לשים את כל האחריות על המשבר הגדול שנמצאת בו בני הרצליה, זה לא אשמתו של עופר,
(מדברים ביחד)

אהוד לזר: זו לא אשמתו של יהונתן ולא אשמתו של אף אחד אחר. יש פה תאגיד שלאורך השנים ייאש פה,

(מדברים ביחד)

אורן אריאל: אהוד, אתה יודע משהו? אהוד, אני מענה לך על משהו. אתה יודע מה אני חושב? מבחינה מוסרית-אתית יש לי בעיה עם היציאה שלה החוצה. אתה מרש לי להגיד לך?

משה פדלון: מה יש לך?

אורן אריאל: יש לי בעיה עם היציאה שלה החוצה, יש לי בעיה עם זה. משתף אתכם ככה,

משה פדלון: אתם לא נוהגים בצורה מכבדת ומכובדת.

אורן אריאל: מי זה אתם? אני לא שייך לשום דבר? למה... איך יכול להיות, היא רואה את הנושא ויוצאת החוצה? לא הגיוני.

(מדברים ביחד)

אורן אריאל: אני לא יודע לגבי זה, אני לא קשור לזה,

משה פדלון: מה שעופרה בל עשתה במרינה,

אורן אריאל: אני לא יודע, לא מתעסק בזה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: איזה שטויות אתה מדבר משה. אתה צודק, מה שעופרה... בשנתיים לא עשו בעשרים שנה. מה היא עושה במרינה חוץ מלשבת במשרד שם וללכת לאכול בנמוס?

אורן אריאל: אני לא מדבר על הדברים האחרים, אני מדבר על היציאה עכשיו החוצה, שיש לה טעם נפגם, באמת,

(מדברים ביחד)

משה פדלון: אתם פוגעים בה.

אורן אריאל: אני לא פוגע באף אחד, אני מדבר,

משה פדלון: יש כאלה,

אורן אריאל: בסדר, אבל אני לא. אני מדבר עכשיו.

משה פדלון: פוגעים, חברים. זכותה לצאת,

אורן אריאל: אז היא יצאה בגלל שפגעו בה על נושאים אחרים?

משה פדלון: חברים, זכותה לצאת.

אורן אריאל: זה נכון. זה נכון.

(מדברים ביחד)

יריב פישר: בואו נעשה את זה מסודר, חמש דקות ואני מסיים. יונתן. תראו, לפני הישיבה הזו הסתכלתי על הדו"חות גם של הדירקטוריון של בני הרצליה בשנים, אני גם הייתי חבר בדירקטוריון, לדעתי בקדנציה הראשונה עם יונתן... די, תנו לדבר. תראו, באלף תשע... סליחה, ב 2019... די, בחיאת.

ב 2019 היו חמישה דו"חות ביקורת על העמותה, חמישה, אני ספרתי אותם היום. זה משרד הפנים היה דו"ח ביקורת, מבקר העירייה, מבקר המדינה, רשם העמותות ומבקר פנים שהיה בתוך העמותה, שבדק אותה, ולכן זה שעופרה לא פה, זה באמת... לא רוצה להיות אישי, אבל כן, היא הייתה יושב ראש ואתה היית מעליה, ויש לכם אחריות על הדבר הזה. ומה שקרה בסופו של דבר, הדו"חות שהיו שם היו חמורים, אני הסתכלתי היום. נהלים, בעיות בטיחות, משכורת,

איזו שנה? דנה אורן-ינאי :

הדו"ח שהיה ב 2019 שבחן כמה שנים אחורה, על חמשת האנשים שבחנו את החברה. את העמותה, סליחה. חמשת הגורמים האלה. נהלים, בעיות ביטחון, בטיחות בעיות קשות, משכורות ללא סימוכין ללא הסכמים, משכורות בלי שום הסברים היו שם, בניבת רכוש, ציודים, וועדת הנחות בלי שום סימוכין, רכש ללא שום מכרזים. המצב של העמותה הזאת, עוד לפני שעופר הגיע אליה היה מאוד-מאוד קשה. הסתכלתי על המספרים, על הגירעונות, ב 2013, 4.3, ב 2014, 4.7, ב 15, 4.4, ב 16, 4, ב 17, 2013 היא לא הייתה שם.

יריב פישר :

דובר :

אני מדבר על הגירעונות של העמותה, שימו לב מה קורה שם. ב 2018, 5.7 קפץ וב 19 הגענו ל 6.4 מיליון שקל גירעון. עכשיו, שמביאים סירה חולה לתקופה כמו קורונה יש קריסה, ותסתכלו על כל החברות במשק, שהגיעו בלי בטן, בלי... בלי עבודה נכונה. אני באתי לשם לעזור עופר, אתה מכיר אותי, ראיתי מערכת מחשבים חולה שאין סיכוי להרים אותה, אין סיכוי, אין שום סיכוי לעבור את התקופה הזאת עם איך שהבאנו את האונייה הזאת שקוראים לה עמותת בני הרצליה לתקופה הזאת. אני כן רוצה להגיד, ועוד דברים על עופרה, דבר שבכלל לא נחקר על הוועדת ביקורת הזאת, ודיברנו על זה כאן, ואף אחד לא חקר את זה עד היום, כולל מבקר העירייה, על העמותה של בני הרצליה. הדברים שנעשו שם הם לא טובים, לדעתי לא חוקיים, הם על סף הפליליים, סלחו לי, מה שנעשה שמה בתקופות האלה, ופה אני מסכים שצריך להמשיך לבדוק את זה, והדירקטוריון ביקש לבדוק את זה, ולא נבדק. ואני חוזר אליכם לישיבת המוצעה הראשונה שהייתה בקדנציה הזאת, גם אני וגם דנה אמרנו לכם, לפני הקורונה, המחירים יקרים, בואו נסבסד את העלויות של החוגים, זה הון עתק. אז באנו אליכם ומסמסתם את זה והעפתם את זה ולא עשיתם עם זה שום דבר. עכשיו, אני מבקש פה כמה דברים. אחד, קודם כל חוות דעת של ענת, ובעצם גם של אגף הצדדים, לצעד החד צדדי שאתה עשית, שהוא לא מקובל, הוא לא חוקי. היית צריך, אם זה מה שאתה רוצה לעשות, תבוא למועצת העיר, תגיד אני מקצץ להם. האנשים

יריב פישר :

שעובדים שמה, ואתה איש שאיכפת לך מאנשי העירייה, ואתה כל פעם מתרה בנו ואומר לנו... לעובדי עירייה, אנשים שעובדים שמה, שאתה כתבת את האימייל הזה שאתה עוצר התקציב, לי בכו. אני בטוח שגם לך. לא עושים כאלה דברים, יש פה מקום, יש פה חוקים, יש פה הנהלת העיר. אתה רוצה לקצץ? אתה רוצה לעצור? תבוא אלינו, תגיד. אתה לא יכול לעשות את זה חד צדדי, זה לא חוקי מה שאתה עשית. אני ראיתי היום את התגובה שלכם, היא תגובה נכונה, כי באמת מה שעשיתם הוא לא חוקי, ושמתם את אורי במצב לא טוב, שמתם אותנו בתור דירקטורים במצב פלילי. אנחנו, שמתם אותנו במצב פלילי. דירקטוריון, שאין לו כסף לשלם את המשכורות של העובדים שלו, זה פלילי מה שאתה עשית לנו, חשוב לי שאתה תדע. ובגלל זה עופר מפחד...

משה פדלון: אם הפעילות היא 10%, למה אתה מצפה שאני אשלם 100%? עכשיו

תשמע יריב, תשמע טוב, ואני לא רוצה לפתח את זה,

יריב פישר: אני רוצה לסיים, עזוב,

משה פדלון: רק שניה, יריב. האחריות הגדולה היא שלי,

יריב פישר: לא, היא גם שלנו.

משה פדלון: עכשיו תשמע,

(מדברים ביחד)

משה פדלון: תשמע טוב, אמרת 2014, 17,

(מדברים ביחד)

משה פדלון: בשנתיים האחרונות נעשו שם דברים חמורים יותר,

יריב פישר: אז תחליף את המנכ"ל,

משה פדלון: אני לא אפרט. אתם תזדעזעו פה.

(דברים ביחד)

יריב פישר: אז אני אומר לך שבשנת 2013, 14, ו 15, נעשו דברים לא פחות חוקיים.

משה פדלון: אני מדבר איתך על 2019 ו 20. תתחילו להירגע, אחרת,

יריב פישר: אנחנו נתחיל להירגע?

(מדברים ביחד)

יריב פישר: אני רוצה לסיים. אני אסיים את דבריי ותמשיך אתה.

משה פדלון: אני אתן לך לסיים,

יריב פישר: אני אומר לך, בשורה התחתונה מה שנעשה בשנים אחרות, יותר חמור

ממה שנעשה עכשיו. יש לי המון ביקורת על מה שנעשה בשנתיים

האחרונות, העלנו אותה כאן. איך שהתייחסו לכוח אדם שמה, מבחינת

זה היה... אי אפשר לעבור,

עופר לוי: רגע יריב, אני... משה אתה אמרת משהו,

משה פדלון: אני עומד מאחורי זה.

- עופר לוי : אני רוצה לשמוע מה.
- משה פדלון : אני לא אגיד את זה... אנשים ילכו לאבו כביר.
- עופר לוי : אנשים של עכשיו?
- משה פדלון : 19 ו 20,
- עופר לוי : אז אני מבקש ממך להגיד את זה עכשיו,
(מדברים ביחד)
- איל פביאן : אתה שומע מה שאתה אומר?
(מדברים ביחד)
- משה פדלון : אתה יודע בדיוק על מה מדובר.
(מדברים ביחד)
- דובר : שניה, אז אני אשתף אתכם, יכול להיות בזה מה שהוא מתכוון, יש בדיקות, אפשר להגיד חקירות, על דברים שנעשו בעבר, על התנהלות כספים, איך שילמו לזכייה באפולוניה, עם כרטסת, עם דברים כאלה. אם אתה מתכוון על זה, זה בסדר.
(מדברים ביחד)
- עופר לוי : זה בדיקות שהמנכ"ל שלי עושה על שנים עברו, לא על השנתיים... לא! היום אין את הדברים האלה, הכל על אפליקציות, הכל רישומים מסודרים, משה אתה אמרת דבר חמור, תחזור בך.
משה פדלון : אני לא חוזר בי.
- עופר לוי : אז הנה, יש פה את ארז... לא, לא, לא, אני לא... עצור, עצור. יש פה את ארז, יש פה את ארז, ארז אני מבקש...
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון : אתה יודע בדיוק מה קרה... לא דיווחתם לי...
- עופר לוי : אני יודע מה קרה... מה זה לא? בוא תראה התכתבויות של ארז... לא. תן לי לדבר,
(מדברים ביחד)
- עופר לוי : התכתבויות של ארז עם מנכ"ל העירייה על הדברים האלה,
(מדברים ביחד)
- איה פרישקולניק : תנשום עד עשר, ואז,
(מדברים ביחד)
- איה פרישקולניק : עופר, אז בסדר.
(מדברים ביחד)
- יריב פישר : אז בוא, אני אסיים את ההצעה, באמת תנשום... אני אמרתי מקודם,
דנה אורן-ינאי : עופר, אמר ראש העיר, ואני מבקשת לחזור, שהוא אומר זה לא קשור לפעילות שלך.
- עופר לוי : יפה, בסדר... כי הוא אמר,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : רגע, הוא אמר שזה לא קשור אליך אישית, וחשוב שזה יאמר.
יונתן יעקובוביץ : רק כדי שנבהיר, רק כדי שנבהיר, הבדיקות האלה נוגעות לתקופה שבה
עופרה בל הייתה יושב ראש העמותה,

משה פדלון : חד משמעית לא.

אהוד לזר : יונתן, זה ניסיון עצוב מה שאתה עושה.

יונתן יעקובוביץ : בטח שכן. משה, אתה יכול לנסות להגן עליה כמה שאתה רוצה, אבל אלה
העובדות.

אהוד לזר : אתה מורח את זה בצבע פוליטי, וזה חבל. זו עמותה שלא קשורה
לפוליטיקה, יש פה ערכים,

יונתן יעקובוביץ : לא, ברור. מי שהיה יושב ראש העמותה לא אחראי לשום דבר, ברור. אני
פשוט מתמוגג מההגנה העיוורת שלכם עליה,

איל פביאן : אם זה לא בשנתיים של עופר ולא בשנים של עופרה, אז באיזה שנים זה?

(מדברים ביחד)

משה פדלון : אני לא אמרתי שהוא עשה את מה שהוא עשה. מישהו עשה.

איל פביאן : בשנים האלה?

משה פדלון : כן, בשנתיים האחרונות.

יריב פישר : טוב, אני רוצה לסיים.

משה פדלון : אני מוכן לדבר איתם ב 4 עיניים.

יריב פישר : אני רוצה לסיים. קודם כל, ומעל הכל, וזה לא מתאים לך לעשות את זה,

יש שם עובדים, וגם הדיון שלכם עכשיו פוגע בעובדים. מה שאתם עשיתם
בחודש האחרון פגע באנשים, פגע במאות משפחות, לא עושים כאלה
דברים. יש שם אנשים שאין להם כבר מה לאכול, יש שם אנשים עם בעיות
מאוד-מאוד קשות, אתם לא מתייחסים אליהם, אתם מתייחסים
לעצמכם, ולי זה הכי-הכי כואב, כי דיברנו על זה בתחילת הקורונה, עם
הפשלות שהיו שם עם הכוח אדם, ואתם המשכתם והמשכתם, מתעסקים
בעצמכם, מתעסקים בבעיות, כן יהיה חברים שלכם בצוות, לא יהיה,
בסופו של דבר יש שם עובדים שנפגעים, ולי זה הכי חשוב, העובדים
והאנשים שנמצאים בבית. אני חושב שבני הרצליה, ואמרנו את זה בלי
הפסקה, גם כאן וגם בדירקטוריון, היה לה תפקיד כל כך מהותי בקורונה,
כל כך מהותי, יכלו להשפיע על המשקל של הילדים שלנו, יכלו לעשות כל
כך הרבה דברים, ולא עשו שום דבר. במקומות אחרים עשו, בדקנו ברמת
השרון, דיברנו במקומות אחרים, ואצלנו נכשלנו. נכשלנו טוטאלית בשנה
הזאת, לי זה כואב להגיד את זה, אני דירקטור שמה, אבל כל ההתנהלות
כאן היא לא טובה, היא לא טובה, היא לא מכבדת אף אחד מאיתנו, ולכן
הישיבה הזאת היום מבחינתי מאוד חשובה. אחד, מה שאתה עשית אסור

לעשות, אסור לעשות. אם אתה רוצה תבוא אלינו. זה לא חוקי, תגיד לך את זה ענת יגידו לך,

יריב, משה פדלון :

תן לי לסיים, אני מסיים את הדקות שלי. קודם כל, אתה רוצה לקצץ, יריב פישר :

תבוא אלינו נדון בזה. תבוא לדירקטוריון, תנו לנו הכנה, אל תשימו אותנו במקום פלילי, כי שמת אותנו. זה אחד. שתיים, אני רוצה לדבר על הקמת הצוות הזה, הצוות היה מאחורי הגב שלנו, לא אנחנו בחרנו אותו, אל תבואו אלינו עם הצוות הזה תגידו לנו לאשר אותו, כי אנחנו לא נאשר אותו. אני לא מכיר אותם, יונתן לא מכיר אותם,

הדירקטוריון לא אמור לאשר אותו, ממתי דירקטוריון אמור לאשר אהוד לזר : צוות?

יריב פישר : ביקשתם מאיתנו לאשר, ביקשתם מאיתנו,

אהוד לזר : זו הייתה טעות,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : ישבת וצעקת על אודי,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אם אתה מודה בטעות הכל בסדר.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אתה דיברת על זה, שאתם לא מצליחים להעביר את זה בתוך הוועדת מכרזים של העירייה, שזה ייקח יותר מידי זמן, ואתה רוצה לאשר את זה דרך הדירקטוריון.

אהוד לזר : אתה יכול לחזור גם להקלטה.

יונתן יעקובוביץ : בסדר אין בעיה.

יריב פישר : לא, אהוד, קודם כל זה מה שאמרת שם,

יונתן יעקובוביץ : ברור שזה מה שהוא אמר. הוא משקר עכשיו.

אהוד לזר : אמרתי שזה עובר דרך עמותת בני הרצליה,

(מדברים ביחד)

יריב פישר : אנחנו מבחינתנו לא נאשר את זה בדירקטוריון, זה לא יעבור שמה. אתם

רוצים לאשר את זה אצלכם בדיעבד, לא יודע איך אתם עושים את זה, אנחנו לא מאשרים דברים לא חוקיים שכאלה. ודבר אחרון מבחינתי והמהותי, זה הזמן לא להילחם בעמותה הזאת, לחבק אותה, אם צריך להחליף מנכ"ל לא אכפת לי, אני לא מתעסק באישי, אבל זאת העמותה שלנו בעיר, זה מי שרואים אותנו, זאת המראה שלנו. לתקן נתקן, אבל לתקן עכשיו, קודם כל להביא כסף, וזה הזמן להביא כסף, ולא 80, 70, 50

אחוז, להביא את ה 200% עכשיו,

דנה אורן-ינאי : יצאה החלטה על 100% עכשיו,

(מדברים ביחד)

דובר :

בסדר, החלטה טובה.

יריב פישר :

ה 100%, אני מחזיר אותך 3 שנים אחורה, לא מספק. הוא לא מספק.

צריך לשים את היד בכיס, וכולנו נתמוך בכך, אומרים את זה.

יונתן יעקובוביץ : יש שם גירעון אקטוארי שלא שילמו פנסיות של 4 מיליון שקל. 4 מיליון שקל.

אהוד לזר : ממש לעצור את הפעילות של הוועדה הזו, זה בסדר, אני מבין, יש לך

שיקולים פוליטיים. אי אפשר להכניס כסף ממגרים,

יריב פישר :

שים את השיקולים הפוליטיים בצד, אני דירקטור,

(מדברים ביחד)

אהוד לזר :

מבלי שיש דו"חות ברורים שאומרים מה חסר ולמה חסר וכמה חסר ומתי

חסר. אי אפשר לדרוש משהו מצד אחד ומצד שני לסכל אותו בצורה כל

כך חד משמעית.

יונתן יעקובוביץ : אף אחד לא דרש את זה, אתם הצעתם את זה בעצמכם, מה לעשות?

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אני גם רוצה להגיד בתור חבר... אה סליחה יריב, סיימת?

יריב פישר :

אני סיימתי, זו מבחינתי,

יונתן יעקובוביץ : אני גם רוצה להגיד בבקשה כמה מילים, ואני מדבר בתור חבר וועד

עכשיו. אני לא מוכן להיות יותר במצב, ואני מבקש שהיועצת המשפטית

והגזבר יבואו ויבהירו את הדבר הזה, אני לא מוכן להיות יותר במצב...

אנחנו קיימנו ישיבת דירקטוריון ב 1.2. ב 1.2 זה היה קצת אחרי

שהתקבלה החלטה על ידי ראש העיר, שהיא החלטה לא חוקית לפי מה

שאני מבין, ענת עכשיו תבהיר את זה אם זה כן או לא, שבו הוא מפסיק

את התקצוב לעמותה. זאת אומרת שב 1.2 אנשים עבדו ולא היה כסף

לשלם להם משכורות. זה שם אותי, בתור יונתן יעקובוביץ שנמצא

במועצה הזאת בהתנדבות כבר 8 שנים בסיכון פלילי, ואני לא מוכן לזה,

משה. אני לא הולך לשים את התחת שלי על הגריל, סליחה על הביטוי,

לא בשביל אף אחד פה. אני בסך הכל בא לתת פה שירות לציבור, ואני לא

מוכן שעל גחמות כאלה ואחרות מישהו יחזיק אותי, וכמובן לא את עובדי

העמותה ולא את ספורטאי העמותה, כבני ערובה. אני רוצה לקבל פה

החלטה... אני רוצה לקבל פה הבהרה חד משמעית, האם יש דרך אחרת

מאשר במועצת העיר לעלות את תקצוב העמותה או להפחית את תקצוב

העמותה. אחרי... ולפני שענת והגזבר, אני אשמח גם שהוא ייתן את דעתו

בעניין הזה, אני הייתי רוצה להבהיר דבר אחד, מה שהיה לגבי הצוות,

וזה מוקלט פה בתוך המועצה, אתם באתם והכרזתם שאתם רוצים

לעשות צוות, אמרנו בסדר, אתם בסך הכל רוצים לעשות פה דבר טוב,

אתם רוצים בסך הכל שהעמותה תפעל יותר טוב, אנחנו יותר מבעד, גם יריב בעד הדבר הזה... אגב, אני מבין עכשיו שהעמותה הולכת לקבל ISO 9,000, אני מבין שהיא עברה עכשיו כל מיני בדיקות, אני מבין גם שבשנה האחרונה, אחרי לא מעט שנים, אני מדבר יותר מחמש שנים, סוף-סוף העמותה הזאת סיימה בלי גירעון. צריך לראות איך מוציאים את העמותה הזאת מהבוץ. לא יכול להיות שאתם תבואו אלינו בתור חברי דירקטוריון, ותבקשו... אתה עכשיו העלית את זה, בגלל זה אני... אני לא רציתי לדבר על זה, ובגלל שאתה באת ועכשיו אמרת זה טעות, ואני לא אמרתי את זה, אתה כן אמרת את זה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: אתה כן אמרת את זה, אנחנו לא בחנו את הצוות הזה, הצוות הזה בא והוצג לנו אחרי שהוא קיים פה חמש פגישות. אני ישבתי פה במועצה ושאלתי אותך בצורה קנטרנית, אני מודה, בצורה קנטרנית שאלתי אותך, דיברנו לפני חודש על העניין של הצוות, למה לא הקמתם אותו? ואתה באת ואמרת לי, אדוני אנחנו כבר נפגשנו חמש פעמים. אני בתור חבר וועד לא אמור לדעת מזה?

אהוד לזר: אתה יודע בדיוק למה הצוות הזה הגיע לדירקטוריון, וזו הייתה טעות. יונתן יעקובוביץ: בסדר. אני רוצה עדיין, אני עומד על כך, שענת... אני לא מוכן להיות עוד פעם במצב כזה עוד שבועיים-שלוש, שתבינו, זה לא עכשיו ברמה של קנטרנות אישית או משהו כזה, אני כחבר וועד נושא באחריות, אני לא מוכן... וזה שהתקבלה החלטה בדירקטוריון, שהיה אמור לצאת מכתב ליועצת המשפטית וכדומה, וזה לא נעשה, התלונות שלי לעופר לגבי זה העברתי לו אותם. אני לא מוכן להיות עוד פעם בן ערובה לעניין הזה, לא בעוד שבועיים, לא בעוד חודש. אתם רוצים לסגור את העמותה, להפסיק את התקצוב, להכפיל את התקצוב פי 10, הכל בסדר, זה צריך לעבור דרך העמותה. אם אני טועה, אני מבקש בבקשה ענת תבהיר את זה. תודה רבה.

איל פביאן: אני רק רוצה, רק רוצה מילה לענת, לפני שאת עונה. אני לא חבר דירקטוריון בבני הרצליה, אני רק חבר מועצת העיר הרצליה ויושב פה מטעם תושבים. אני... האם אני אמור למצוא את עצמי קם בבוקר פותח עיתון או אינטרנט, וקורא שתאגיד עירוני כמו בני הרצליה, ראש העיר התחיל מהיום למחר להפסיק לו את הכסף? אני מבקש לשמוע מה היועצת המשפטית... אני רוצה להבין.

דנה אורן-ינאי: חבר'ה אבל אני רוצה שיהיה ברור,

(מדברים ביחד)

דנה אורן-ינאי : משה, משה, אני חושבת שחשוב, כמי שקיימה איתך שיחות ביחד גם עם עופר, אין פה שום כוונה לפגוע בעובדים.

משה פדלון : חס וחלילה.

דנה אורן-ינאי : מצוין. וחשוב שכולם כאן,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : דנה, בתור מי שלא יושבת בוועד, אני אבהיר לך, ברגע שהעירייה עוצרת את התקצוב של העמותה אין יותר כסף לשלם לעובדים. נקודה.

אהוד לזר : יונתן, ברגע שעופר לוי העביר לי את הדו"ח, שפירט בדיוק לאן הולכות

ההוצאות האלו, בו במקום ישבתי עם ראש העירייה, ואמר אם זה

המשמעות של זה בשום פנים ואופן, ובאותו רגע חזר בו.

יונתן יעקובוביץ : ועדיין אהוד, ועדיין, א', כל הכבוד, אני גם מברך על ההחלטה שראיתי

שהתקבלה היום, ועדיין, אני ב 1.2 ישבתי בישיבה דחופה שכינס יושב

ראש דירקטוריון העמותה, ישבתי בישיבה, שאני הבנתי שאני נמצא

באחריות פלילית כי אנשים עבדו ב 1.2 ולא היה כסף לשלם להם.

דנה אורן-ינאי : לא, אבל כן היה עופר.

יונתן יעקובוביץ : לא היה כסף.

אהוד לזר : היה 80%, תדייק.

יונתן יעקובוביץ : לא, זה הגיע אחרי זה. זה הגיע אחרי. אתה רוצה שנבדוק את התאריכים?

מתי יצא העניין של ה 80%? יצא 4 ימים אחרי זה או יומיים אחרי זה.

אהוד לזר : בסדר, נסתכל על התאריכים. אוקיי.

משה ועקנין : אהוד, אהוד... בנושא הזה של בני הרצליה, אני רוצה להגיד משהו בנושא.

קודם כל, התאגיד של בני הרצליה, זה עמותה עירונית של הרצליה, ויש

פה איזה עוול מסוים שעושים פה לראש העיר, באמת עוול מסוים, וזה...

אני אומר את זה באמת בכאב לב, כי הכי קל לבוא ולהכפיש את האנשים

ואת העמותה לאורך התקופה האחרונה. יש פה עמותה שסחבה גירעון

במשך שנים על גבי שנים. שנים על גבי שנים גירעון. בשנה האחרונה,

המנכ"ל החדש,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין : דקה, דקה, שניה, תן לי לסיים. הגיע מנכ"ל חדש לעמותה, העמותה

סיימה את השנה שהמנכ"ל הגיע ללא גירעון, ראש העיר בא ומוכן לשים

יד... להכניס את היד לכיס עמוק-עמוק-עמוק, לגמור סוף-סוף את

החובות של העמותה של בני הרצליה, הוא מבקש להקים צוות בדיקה

שיבחן כל ענף לגופו, מי מרוויח, מי מפסיד, מי מגיע מחוץ להרצליה, כמה

כל דבר עולה לו, כמה הוא צריך להשקיע, איך להשקיע... שנים שעובדים

לא קיבלו לא פיזויים, לא הפרשות,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין :

בא עכשיו ראש עיר, שכמו שאמרנו זה... עכשיו, אתם אומרים כל הזמן עופרה בל, מי היה לפני מי זה... איפה המנכ"ל שהיה לפני המנכ"ל הקודם? איפה העובדים? איפה מנהלי הקבוצות? אין להם אחריות אישית? כולם צדיקים? כולם לא לעשו כלום? אז בואו לא... את זה. תנו עכשיו להקים עכשיו צוות בדיקה, שיעשה בדיקה מקיפה. ראש העיר בכעס, לא כעס, מה שהוא אמר, אמר. אהוד עשה את הדבר הזה יחד עם ראש העיר, ההקצבה 100% הועברה... בני הרצליה. תיערך פה בדיקה יסודית, יעברו ענף-ענף, יש פה... שאמורה להרוויח כסף, לא להפסיד כסף. יעשו בדיקה, יראו כל נקודה איפה לתקן אותה, לשפר אותה... חדשה, אבל תנו להם הזדמנות. לבוא עכשיו עם דו"חות של יריב פישר מלפני 200 שנה ומבקר המדינה,

יונתן יעקובוביץ : לפני שנתיים,

(מדברים ביחד)

יהונתן יסעור : איפה כתוב בתורה סייג לחוכמה שתיקה?

משה ועקנין : זה לעצמך תגיד.

יהונתן יסעור : אתה סתם מדבר, אתה אפילו לא יודע,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : משה, משה, רק חשוב לי להבהיר דבר אחד בקשר למה שאמרת. הכל נכון למעט דבר אחד, העמותה הבינה שהיא נמצאת במשבר קשה מרגע כניסתו של המנכ"ל החדש, ומרגע מיניו של מר עופר לוי. מאז, שזה לפני שנתיים, שגם מאז היו הדו"חות ולא לפני שנות הרפפו, זה סך הכל שנתיים ודו"חות מדברים חמש שנים אחורה, זה הכל בתוך הקדנציה שאני ואתה שותפים בהם, בסדר? בשמונה שנים האחרונות. העמותה עובדת מזה שנתיים לעשות הרבה מהלכים כדי לטפל בכל הדברים האלה, זה מה שאמרתי בדיוק.

יונתן יעקובוביץ : לא, בלי שום קשר לצוות הזה.

(מדברים ביחד)

משה פדלון : יונתן, ברשותך, ואני אגיד לכם את קבלת ההחלטות שלי. בציר של זמן, לפני מספר חודשים אמרו לי ראש העירייה, הגירעון שלושה וחצי מיליון. לפני חודשיים חמישה מיליון. לאחר מכן שישה מיליון. אני כראש רשות, רוצה לדעת מה באמת הגירעון, זה... לאחר מכן מקבל מידע לא שילמו קרנות פנסיה ולא תגמולים ולא... וקרן השתלמות. דבר נוסף, מגיע אליי מידע, כספים רבים זלגו בחודשים האחרונים ממתקן מסוים החוצה בלי בקרה. עד כאן. ולא בא להאשים... אני בא ואומר, לאחר מכן, שיש גירעון באו ואמרו בוא ניתן קנסות על ההורים. אמרתי חבר'ה, תעצרו דקה אחת, בואו, אני אקים צוות בלתי תלוי, שיבוא וימליץ לי, שיבדוק וייתן

לי המלצות. סתם לדוגמא, יש כדורסל, 1,000 חניכים משלמים 300 שקל בחודש, בשנה שלושה מיליון, עולה לי ארבעה מיליון, אני נותן מיליון שקל. את ההנחות אני לוקח. ניקח מחול, עולה ארבעה מיליון, ההוצאה חמישה, האם ארבעה מיליון מספיקים? יכול להיות שהוועדה תגיד חברים סליחה, לא כיבוי שריפות, העמותה הזאת עולה בשנה סבסוד שמונה מיליון, את זה אני,

(מדברים ביחד)

משה פדלון : ואני אבוא למועצה עם הנתונים האלה.

(מדברים ביחד)

משה פדלון : דקה אחת, אני מדבר. רק דקה. אני רוצה לדעת כראש רשות את האמת,

וכן להחליף את המחשבים שיריב מדבר עליהם. יש מחשבים ממלחמת ששת הימים. אני רוצה רה-ארגון, כאשר המטרה ב 1.9 לפתוח עמותה חדשה. דרך אגב, המלצה שלי לכם, שישה מיליון ניקח הלוואה ונכסה... אני רוצה לפתוח את בני הרצליה כנקייה בזה שהיא שילמה את הקרנות, היא נקייה מכל החובות, וגם... חברים, האם אני צריך לממן 85 ילדים מתל אביב בעלות של שני מיליון שקל, ו 15 ילדים מהרצליה? לכן,

דנה אורן-ינאי : תלוי, אם אתה רוצה... תלוי, גאוות יחידה, יש לזה ערכים.

משה פדלון : דנה, אני ביקשתי לבדוק,

יונתן יעקובוביץ : דנה צודקת ב 100%, אי אפשר להתייחס לזה בצורה כזאת גורפת.

משה פדלון : לא יכול להיות שנסבסד ילד הרצלייני ב 490 שקלים, ואת הילד של

חולדאי ב 15,000 שקל. לכן ביקשתי בוועדה בלתי,

(מדברים ביחד)

משה פדלון : רק שניה, כראש רשות, מקבל את הנתונים האלה... לא פנסיות, יש

גירעון... אני רוצה לדעת, אני רוצה להביא למועצה את האמת ורק את האמת. אני רוצה.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : עופר, אתם מוכנים את הדיו הזה ביניכם כמו שעשיתם את זה בשנה

האחרונה בלי לערב את הוועד וזה, וזה הכל בסדר. אני רוצה עדיין, בבקשה, לפני שאנחנו ממשיכים, אני חושב שהדיון הזה מבורך ואני מקשיב לו ואני אשמח גם להתערב בו, אני מבקש שענת ורוני יבהירו אם אנחנו יכולים לשנות את התקצוב,

משה פדלון : דבר נוסף, ביקשתי שאדון המנכ"ל יאשר... יוציא הזמנה ליועצים, דחוף

כמה שאפשר, ואני מממן,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : עזוב, זה לא העניין. משה, העניין,

משה פדלון : כדי להכשיל את זה, לקחו,

(מדברים ביחד)

עופר לוי : משה, לא, לא, קודם כל אל תגייד... מה זה אדון מנכ"ל?

(מדברים ביחד)

עופר לוי : המנכ"ל היה מקבל הנחיה ממני אם כן. ברגע שאני קיבלתי הנחיה,

משה פדלון : הכשלתם את ראש העירייה... לעשות בדיקה עם כל הלב שלו.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : סליחה, ברשותכם, ענת ורוני, אתם יכולים בבקשה להבהיר אם אפשר

לשנות את התקצוב של העמותה שלא באמצעות המועצה? תודה רבה.

אהוד לזר : לא, זה לא התקצוב של העמותה, תדייק בשאלה שלך.

יונתן יעקובוביץ : התקצוב של העמותה, סליחה, אמרתי המועצה?

אהוד לזר : זה את מועד העברת ההקצבה,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ : אני לא מדבר על התקצוב של הצוות, אני מדבר על התקצוב של העמותה.

(מדברים ביחד)

אהוד לזר : לא את תקציב העמותה, את מועד ההקצבה, מעבר ההקצבה של

התקציב. ההקצבה, לא התקציב.

יונתן יעקובוביץ : סליחה, אני קראתי שחור על גבי לבן, זה אחרי זה שינתם את זה לחודש

כזה, חודש כזה... עוד פעם אהוד, אני אומר לך עוד פעם, אני לא מוכן

להיות במצב שאני בן ערובה כחבר וועד, למצב שפתאום בעוד חודש

אומרים לי אנחנו לא מעבירים אנחנו כן מעבירים. אני רוצה לקבל פה

הבהרה מהיועצת המשפטית, נגמר הסיפור. תשאל את זה איך שאתה

רוצה.

אהוד לזר : העמדה ברורה, זה בסדר. ענת, את רוצה להגייד משהו?

עו"ד ענת בהרב-קרן : כן, מה שאני רוצה לומר הוא, שכרגע ההקצבה לא השתנתה. מועצת

העיר, ככלל, רשות מבחינת הסמכויות, מועצת העיר היא זאת שקובעת

את התקציב וקובעת את מסגרת התקציב, והמסגרת הזאת לא השתנתה,

המסגרת שקיימת היא עדיין אותה מסגרת. בפועל, את הניהול השוטף

של חלוקת התקציב, בכל נושא, לא רק בנושא של בני הרצליה, עושה

ההנהלה של העירייה בהתנהלות השוטפת, ראש העיר מנהל את העירייה,

הגזבר מנהל את הדברים, ויש להם את הפררוגטיבה לעשות את זה. אם

רוצים לקבל החלטה שמשנים את התקצוב, זה אמור לחזור למועצת

העיר,

אהוד לזר : טוב, תבחין בין תקצוב להקצבה, זה שני מונחים שונים.

יונתן יעקובוביץ : בסדר גמור.

עו"ד ענת בהרב-קרן : מה שנעשה זה... אני אומרת, מה שנעשה זה, התקבלה איזושהי

שורה של החלטות, כרגע עד כמה שאני מבינה אין... של הדברים, ומי

שמפעיל את שיקול הדעת לגבי אופן ניהול התקציב זאת הנהלת העירייה... ששיקול הדעת הזה גם נתון לפיקוח של מועצת העיר לפי כל הכללים המנהליים,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: לא, אני רוצה להבין. אני מקבל את מה שהיא אומרת.

משה פדלון: כבר 9 בלילה. אני רוצה להבטיח, ואתה יכול לרשום זה בפרוטוקול, אם לא... לראש עירייה במהלך הזה, אני מבטיח לכם לבוא בחודש יוני עם בשורה שבני הרצליה חדשה, נקייה מחובות, עם הנחות, עם סיוע לילדים, הכל,

משה ועקנין: צריכים לברך על זה, לברך.

יונתן יעקובוביץ: ברור, אני מברך, באמת מברך על המילים. ענת, אני עדיין רוצה... תסלח לי, בסדר? ענת, את יכולה בבקשה להסביר לי את העניין הזה של התקצוב השוטף? הרי, אם העירייה לא מעבירה עכשיו חודש מסוים את התקצוב שמגיע לעמותה באותו חודש, העמותה עלולה להיות במצב שבו אין כסף לשלם לעובדים, האם המצב הזה אפשרי?

אהוד לזר: היא הסבירה,

עו"ד ענת בהרב-קרן: אני לא יודעת שזה המצב.

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: אני מתאר לך מצב תיאורטי, שאגב, פרקטית,

משה פדלון: יונתן, יונתן,

יונתן יעקובוביץ: אני לא מוכן לוותר על זה. אל תדליקו אותי עכשיו עם הדבר הזה.

(מדברים ביחד)

משה ועקנין: אבל הכסף עבר, הכסף עבר יונתן. עבר הכסף. הכסף עבר לעמותה, מה הבעיה?

יונתן יעקובוביץ: כשאתה תשב בוועד, ואתה תהיה חשוף לתיק פלילי,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: ענת, אני מבקש להבהיר את השאלה שלי, אני לא אוותר על זה. ענת, אני מבקש להבהיר את השאלה שלי, אני שאלתי אותך שאלה תיאורטית, שבמקרה גם קרתה פרקטית לפני שבועיים, אז בבקשה תעני לי על השאלה בלי לנסות להתחמק, האם ראש העיר, לפי מה שאמרת עכשיו, יכול להחליט שאת התקצוב של חודש אפריל או מרץ הוא לא מעביר, והוא דוחה את זה לחודש מאי?

אהוד לזר: ההקצבה.

משה פדלון: יונתן... מחליט כראש רשות שאין שיפוצים בבתי... סליחה, אין שדרוג מבנים בעירייה, אין השתלמויות,

יונתן יעקובוביץ: הבנתי, אז אני בן ערובה שלך בוועד, אני צריך כל חודש לבוא להתחנן אליך שתעביר את התקציב כדי שיהיה כסף לשלם לעובדים.

(מדברים ביחד)

איל פביאן: שניה, שניה רגע, אני רוצה לחדד את השאלה של יונתן גם כן. תראו, תקציב זה בסדר גמור, זה שהמסגרת התקציבית לא משתנה זה מאוד יפה, אבל יש לגופים תזרים מזומנים, ויש גופים שהם במצוקה קיומית. עכשיו, להבדיל מהשיפוצים ומהתב"רים שאתה מאשר, הפעילות של בני הרצליה זה שירות חיוני שוטף לתושבים,

משה פדלון: בסדר, הוא לא פעיל. הוא סגור כולו, מה? 5% פעילות, מה?

איל פביאן: השאלה של יונתן בעצם היא שאלה כזו, האם ראש העירייה מוסמך,

אהוד לזר: הבנו את השאלה וגם קיבלנו,

משה ועקנין: אבל למה,

דנה אורן-ינאי: ראש העירייה אמר במפורש לא פוגע בעובדים.

אהוד לזר: די, נו, מספיק, חבר'ה. הייתה שאלה, הייתה תשובה. בואו נתקדם הלאה. חברים, סיימנו.

יונתן יעקובוביץ: חבר'ה, חבר'ה, בואו תבינו שניה, זה לא רק עובדים משה, יש לי גם ספורטאים מקצועיים עם חוזים בין לאומיים, שאם אני מפר אותם אני אחראי לזה, אתה מבין את זה?

(מדברים ביחד)

משה ועקנין: אני מסכים 1,000%, אבל אף אחד לא עצר כלום... למה אתם עושים כלום מכלום? למה? תיאורטי,

(מדברים ביחד)

יונתן יעקובוביץ: לא תיאורטי, זה קרה, יצא מכתב מהגזבר, יצא מכתב מהגזבר, שאני לא מבין איך הגזבר שלח את המכתב הזה, יצא מכתב מהגזבר לעמותה שאומר שהתקצוב מופסק,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין: בסדר אבל... סודר ותוקן, גמרנו, ממשיכים הלאה.

משה פדלון: יש לי מטרה אחת, להחזיר לבני הרצליה את גאוות היחידה שהייתה לה, ואני,

יונתן יעקובוביץ: גם אני, גם אני משה, תתפלא, גם אני משה, גם אני. אני בניגוד אליך גם עושה את זה בהתנדבות.

משה פדלון: ויונח לפניכם את האמת וכל האמת,

(מדברים ביחד)

צבי וייס: ראש העיר, אני חושב שהדיון שהיה פה היום, אחד, הוא מצער, זה בצד אחד סוג הדיון והדברים, אבל תמיד יכול להיות, לא יכול להיות, בטוח, שהמצב הקשה ייצא לטובה,

(מדברים ביחד)

צבי וייס :

חכה רגע. ייצא לטובה, ואני אומר, אף אחד לא מדבר עכשיו על השנים ואף אחד לא מדבר על נאשמים, וגם כל הזמן להגיד בגלל שב 1.2 לא היה בדיוק כך וכך שקלים, אז הוא נהיה פלילי. אף אחד פה לא נהיה פלילי. אין פה בשולחן הזה ולא שמה לא יושבים פליליים. אני אומר, וגם, גם אם לא בדיוק תמיד מקבלים את ה 100%, אז לא שבגלל זה לא היה למשכורת ובגלל זה נהיה פלילי. אם נגיד היה צריך להסביר את זה, אפשר להסביר בתקופה הזאת של הקורונה הזאת, גם אם 80%, 90%, אז יכולים להסביר את זה לעובדים יש, לא היה לכל מיני פעילויות,

דנה אורן-ינאי :

אבל לא היו גם הכנסות, זה בסדר.

צבי וייס :

אבל רגע אחד, אבל אני אומר כרגע, כשראש העיר בא ואומר יבריא את העמותה לחלוטין, יכסו את החובות, העובדים יזכו, מי שלא קיבל, אם באמת לא קיבל את הזכויות שלו, ויקבל אותם, אני חושב על זה צריך לברך... אתה כל הזמן עושה ככה, ואתה שואל שאלות איפכא מסתברא,

(מדברים ביחד)

משה ועקנין :

יאללה חברים, בואו נסיים עם זה, בוא נסיים. עופר סיים עם זה.

צבי וייס :

אני חושב, ראש העיר, אני חושב שעכשיו, למרות כל הדברים, כל אחד הייתה לו כוונה טובה. אתה יודע איך אומרים בבית הקברות למת? כל מה שעשינו, לכבודך עשינו, אבל בסוף אני מקווה לא יהיה פה מת, יהיה פה תחיית המתים של בני הרצליה,

(מדברים ביחד)

צבי וייס :

מי שבבעיה, ראש העיר שצריך לדאוג לתקציבים ולכספים לכל הדברים, שאנחנו כבר יודעים,

אהוד לזר :

רגע, עופר רצית להגיד משהו אבל,

עופר לוי :

אני רוצה רגע לסיים, קודם כל, שניה, מילה אחת, מילה. קודם כל, כולנו פה בדעה אחת שבני הרצליה חשובה לילדים, לספורטאים, אתה גם תתחיל לעשות ספורט. ראש העיר, אני גם ישבתי איתך שדיברנו על הצוות ואני מברך, ואני רוצה את הצוות הזה, אבל בל נשכח רגע, שהמנכ"ל היוצא, לפני שהוא יצא, ישבנו ועשינו איזה עבודה מסוימת, בני... באתי להגיד בני יהודה. בני הרצליה בשנים האחרונות, בשנה לפחות האחרונה, עשתה המון התייעלות, עשתה עבודה, לראייה אנחנו מסיימים את הזה... שניה אחת. יש שם המון-המון דברים שהשתנו... שניה, בסדר. הצוות שיקום יעשה את העבודה שלו, יחפור בפנים, אין לנו שום בעיה משה, ואני איתך, וכמו שדנה אמרה, כולנו עם אותה מטרה, מטרה אחת. מה שהצוות יביא בסוף, נביא את זה למועצת העיר, מה שזה, מקובל עליי.

אהוד לזר :

יישר כוח. דברי חכמים,

משה ועקנין : יפה עופר, יפה מאוד עופר, יישר כח עופר.
דנה אורן-ינאי : ובהצלחה אהוד.
איה פרישקולניק : ערב טוב לכולם.
דנה אורן-ינאי : אני מקווה שתמשיך לענות לי לטלפונים.

**** ההקלטה הסתיימה ****